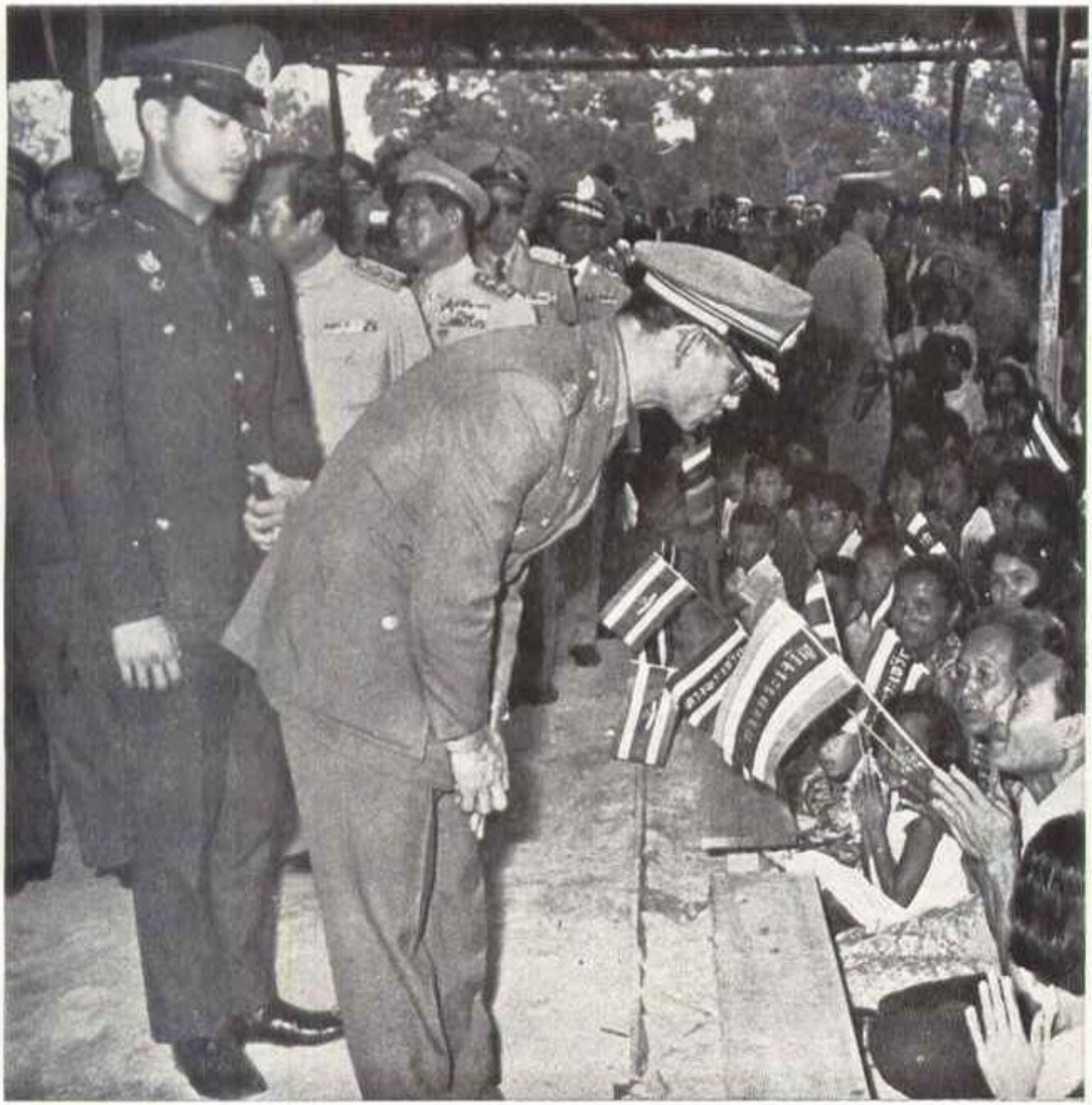

วารสารข้าราชการ

ธันวาคม ๒๕๑๕

วารสารข้าราชการ

วารสารเพื่อความก้าวหน้าของข้าราชการ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเผยแพร่วิชาการด้านการบริหารงานบุคคล
๒. เพื่อเผยแพร่แนวคิดในการปฏิบัติราชการ
๓. เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างข้าราชการ เพื่อเสริมสร้างทัศนคติที่ดีสำหรับข้าราชการ

ท่านสมาชิกที่มีปัญหาเกี่ยวกับ กฎหมาย ระเบียบ และวินัยข้าราชการพลเรือน ปัญหาคลัง หรือปัญหาข้อข้องใจอื่นใด โปรดส่งคำถามไปที่ "บรรณาธิการวารสาร" นี้

จำหน่ายปลีก เล่มละ ๓.๕๐ บาท
สมาชิก ปี ๔๐ บาท รวมค่าส่ง
ขอรับที่ผู้จัดการวารสารข้าราชการ
สำนักงาน ก.พ. ถนนพิษณุโลก
โทร. ๘๑๕๘๕๔ หรือ ๘๐๓๓๓๓ ต่อ ๓๔

วารสารข้าราชการ

ปีที่ ๑๘ ฉบับที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๑๕

ส่งท้ายปีเก่า	๓	ข้าราชการบางกอก
การสับเปลี่ยนอัตราเงินเดือน ฯ	๖	ชัยณรงค์ สะออนวล
การศึกษาในต่างประเทศ	๑๗	ม.ร.ว. ชยธวัช ศรีธวัช
ภาวะสร้างสรรค์ในการทำงาน	๓๑	ประยูร พรหมพันธ์
เรื่องเล็ก	๓๕	ทัศนีย์ มุกสิกไชย
ชำระ	๔๑	นายชอว์
อาบังคืนถิ่น	๔๔	สิงหราช
สำนวนไทย-ภาษาไทย	๕๑	-
แนะแนวสอบ	๕๔	สิทธิชัย ประเสริฐศรี
ตอบปัญหาเกี่ยวกับระเบียบข้าราชการพลเรือน	๕๙	
ตอบปัญหาเกี่ยวกับงานคลัง	๖๔	
ท่านถาม-เราตอบ	๖๗	
กฎหมายและระเบียบใหม่	๖๙	
บรรณาธิการแถลง	๘๗	

ที่ปรึกษา	พันเอกจินดา	ณ สงขลา	เลขาธิการ ก.พ.
	นายประวัฒ	ณ นคร	รองเลขาธิการ ก.พ.
	นายไสว	สุจริตกุล	รองเลขาธิการ ก.พ.
บรรณาธิการ	นายเธียร	ธรรมาธิปติ์	
ผู้ช่วยบรรณาธิการ	ดร. อาทิตย์	อุไรรัตน์	นายเสริมสุข โกวิทวานิช
กองบรรณาธิการ	นายธงชัย	วาณิชกะ	ผู้จัดการ เรือเอกผจง ตันติเฉลิม
	นายพุธทรัพย์	มณีศรี	ผู้ช่วยผู้จัดการ นายสมพงษ์ ศรีวิมล
	นายวิเชียร	เกตุสิงห์	กองจัดการ นายเฉลิม สิงหกุล
	นายนิวัฒน์	วชิรวราการ	นายสุพจน์ สาทรกิจ
	นายเฉลิม	ศรีผดุง	
	นายสุชี	สุทธิสมบูรณ์	
	นายจงรักษ์	บีตะนีละวัต	
ฝ่ายศิลป	นายอุดม	มุ่งเกษม	พิมพ์ที่โรงพิมพ์มงคลการพิมพ์นครหลวงกรุงเทพธนบุรี
	นายณรงค์	นุกูลการ	ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา นางจำรัส อ่องจริต

ส่งท้ายปีเก่า

โดยข้าราชการบางกอก

เดือนธันวาคมเป็นเดือนที่มีความสำคัญอยู่หลายประการด้วยกัน เริ่มด้วยวันที่ ๕ ธันวาคม ซึ่งเป็นวันเฉลิมพระชนม์พรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว วันที่ ๑๐ ธันวาคม เป็นวันพระราชทานรัฐธรรมนูญฉบับแรกให้แก่ปวงชนชาวไทย สำหรับปีนี้ วันที่ ๒๘ ธันวาคม เป็นวันสำคัญยิ่งเพิ่มขึ้นอีกวันหนึ่ง คือ วันพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอเจ้าฟ้า-วชิราลงกรณ ขึ้นเป็นพระบรมโอรสาธิราช สยามมกุฎราชกุมาร

ความสำคัญอีกประการหนึ่งที่ผู้คนเป็นจำนวนไม่น้อยได้ยึดถือปฏิบัติกันมา คือ ถือกันว่า เดือนธันวาคมเป็นเดือนส่งท้ายปีเก่า เป็นเดือนสำรวจตัวเอง สำรวจผลงานของหน่วยงานหรือแม้แต่ห้างร้านบริษัท หากผลงานดีมีกำไรก็เป็นที่ชื่นชมยินดี ได้รับโบนัสเงินเดือนเพิ่มขึ้น หากไม่ดีมีผลในทางลบก็จะได้เริ่มต้นแก้ไขปรับปรุงกันในวันขึ้นปีใหม่เป็นต้นไป

สำหรับการเฉลิมฉลองวันพระราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและวันสถาปนามกุฎราชกุมาร เป็นที่ทราบแน่ชัดว่า เป็นที่ชื่นชมยินดีของไพร่ฟ้าข้าแผ่นดินเป็นอย่างยิ่ง ส่วนวันที่ ๑๐ ธันวาคม ก็คงมีคนไทยเป็นจำนวนไม่น้อยที่คอยรับรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ซึ่งก็ได้ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรไปแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม สำหรับปีนี้ชาวไทยทั้งหลายโดยเฉพาะข้าราชการน่าจะได้มีการสำรวจตัวเองเป็นพิเศษเสียก่อนที่จะสิ้นปี เพื่อที่จะได้มีโอกาสปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องเสียแต่เนิ่น ๆ ในโอกาสวันขึ้นปีใหม่

เรื่องแรกเห็นจะเป็นเรื่องการเสียเปรียบดุลย์การค้าของคนไทย และประเทศไทยแก่ประเทศญี่ปุ่น หรือชาวญี่ปุ่นมานานเป็นจำนวนมหาศาลแล้ว เราจะทำอย่างไร จะปล่อยไว้อย่าง

นั้นหรือจะแก้ไขตามที่เด็กไทย (ดูตามรูปโปสเตอร์) หรือนิสิตนักศึกษาคิดแก้ไขโดยวิธีไม่ซื้อของญี่ปุ่นหรืออย่างไร การกระทำของนิสิตนักศึกษานี้จะได้ผลดีแค่ไหนหรือไม่อย่างไรต้องดูกันไปก่อน แต่ที่เห็นผลแน่ ๆ คือว่าเด็กไทยได้เตือนสติผู้ใหญ่ผู้มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบแล้วว่า ควรจะคิดแก้ไขทำอะไรกันสักอย่างก่อนที่จะสายเกินไป แก้ไม่ไหว

ผู้เขียนได้เคยไปประเทศญี่ปุ่นครั้งแรกเมื่อตอนเลิกสงครามเกาหลีใหม่ ๆ เมื่อประมาณ ๑๕ ปีกว่ามาแล้ว ขณะนั้นในเมืองไทยรถเรโนลท์คันเล็ก ๆ มีเครื่องอยู่ท้ายกำลังฮิตมาก ผู้เขียนไปเห็นในญี่ปุ่นซึ่งส่วนใหญ่ใช้วิ่งเป็นแท็กซี่ก็ไม่ได้ตื่นเต้นสนใจอะไรมากมาย เพราะเมืองไทยก็มีอยู่เหลือหลายแล้ว แต่พออยู่นาน ๆ ไปถึงได้รู้ว่าเจ้ารถที่รูปร่างเหมือนเรโนลท์นั้น ที่แท้หาใช่รถที่ญี่ปุ่นสั่งมาจากฝรั่งเศสอย่างที่คนไทยเราสั่งมาไม่ แต่เป็นรถที่ผลิตในญี่ปุ่นเอง ซื้อแบบและอนุญาตการผลิตจากฝรั่งเศสมาผลิตขึ้นเอง เขียนชื่อตัวหนังสือเป็นภาษาญี่ปุ่นทั้งนั้น ขณะนั้นรถยี่ห้ออื่น ของญี่ปุ่นยังมีวิ่งไม่กี่คัน

สภาพของญี่ปุ่นในขณะนั้นคนไทยหรือชาวต่างชาติต้องการอะไรได้ทั้งนั้น ไม่ว่าเรื่องสุ่หญิง เรื่องสกปรก เรื่องลามกทั้งหลาย ขอให้มีเงินให้เป็นใช้ได้ แต่ถ้าหากเราไปดูภาพยนตร์ผู้ดูทุกคนจะได้เห็นโรงภาพยนตร์ฉายภาพโฆษณาให้เห็นว่า ถ้าหากคนญี่ปุ่นสั่งซื้อรถยนต์เข้ามาจากต่างประเทศจะเป็นที่เสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่นอย่างไรบ้าง เป็นการโฆษณาในทำนองไม่ให้ซื้อสินค้าจากต่างประเทศนั่นเอง เวลาเราเข้าไปในร้านขายของญี่ปุ่น ไม่ว่าร้านเล็กร้านใหญ่หรือในดีพาร์ดเม้นท์สโตร์จะเห็นได้ว่าของที่ขายกันนั้นเป็นของญี่ปุ่นทั้งสิ้น หาของต่างประเทศได้ยากยิ่งและคนญี่ปุ่นก็ไม่นิยมซื้อของต่างประเทศกัน

สิบปีให้หลังผู้เขียนผ่านไปญี่ปุ่นอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเป็นที่น่าทึ่งอย่างยิ่งว่า สถานะการณ์ความเป็นอยู่ของคนญี่ปุ่นได้เปลี่ยนแปลงไปไม่เห็นร่องรอยเดิมเหลืออยู่เลย โดยเฉพาะกำลังทางเศรษฐกิจของญี่ปุ่นเป็นปึกแผ่นแน่นหนาแล้ว มีรถยนต์ของญี่ปุ่นสารพัดชนิดออกจำหน่ายแพร่หลายทั้งในและต่างประเทศ ญี่ปุ่นใช้รถยนต์ต่างประเทศคันใหญ่ ๆ กันไม่น้อย ทั้ง ๆ ที่มีราคาแพงเหลือเกิน สำหรับเวลานี้ ปรากฏว่าญี่ปุ่นมีเงินเหลือใช้เสียแล้วคนญี่ปุ่นจะซื้อรถต่างประเทศหรือรถญี่ปุ่นคันใหญ่ ๆ คนละกี่คันก็ได้ ไม่มีใครว่ากระไรกัน

หันกลับมาดูไทยเราบ้างปรากฏว่าเป็นหนี้ญี่ปุ่นเข้าไปครึ่งค่อนประเทศแล้ว เพราะไม่มีทางที่จะหลบหลีกสินค้าญี่ปุ่นได้พ้น ไม่ว่าสินค้าที่มาผลิตกันในเมืองไทย หรือสินค้าที่สั่งเข้ามาจากญี่ปุ่น ไทยทำอะไรไม่ได้สักอย่างมีแต่เป็นลูกน้อง ลูกมือของญี่ปุ่นในการประกอบกิจอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม

ปัญหานี้เกิดขึ้นเพราะชาวไทยโง่กว่าญี่ปุ่นหรืออย่างไร คำตอบเห็นจะไม่ใช่แน่ อาจมีที่โง่กว่าอยู่บ้าง แต่ปัญหาสำคัญสำหรับคนไทย เมืองไทย รัฐบาลไทย คือ คนไทยใจดีเกินไป การปกครองเป็นไปโดยปล่อยให้มีเสรีภาพเกินไป ไม่ว่าเอกชนหรือคนของรัฐจะทำอะไร ไม่มีใครคอยวิเคราะห์วิจัยออกมาเผยแพร่ว่าจะเกิดผลดีผลเสียแก่ส่วนรวมอย่างไร ปล่อยให้ทำกันไปจนมีคนร้องว่าไม่ไหวแล้วจึงคิดแก้ไขกันเสียที บางเรื่องก็แก้ได้ บางเรื่องแก้อย่างไรก็ไม่ไหว เช่น เรื่องรถ เรื่องถนน โดยเฉพาะเรื่องรถยนต์สิบล้อ

อีกไม่กี่วันก็จะสิ้นปีใหม่แล้ว ถ้าเราคิดจะช่วยเศรษฐกิจของบ้านเมืองให้เจริญกว่านี้ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องก็น่าจะได้ลองสนใจกับอะไรต่ออะไรที่เกิดขึ้นใหม่(แม้บางอย่างจะสายไปบ้าง) แล้ววิเคราะห์วิจัยกันอย่างเปิดเผย หากเห็นว่าเป็นที่เสียหายแก่ส่วนรวมแล้ว ก็ห้ามเสียหรือให้เลิกเสีย ยกตัวอย่าง เช่น สร้างถนนไว้สำหรับให้รถวิ่งแต่กลับปล่อยให้เป็นที่จอดรถของชาวบ้าน ลองดูตามตรอกซอกซอยก็คงจะเห็นได้ไม่ยากนัก คิดว่าคงไม่ต้องจาระไนรายละเอียดกันว่ามีอะไรบ้าง เพียงแต่ได้ฟังคนเขาเล่าว่าหนังสือพิมพ์ฉบับภาษาอังกฤษฉบับหนึ่งลงข่าวว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจชั่วอย่างไรบ้างก็ขนลุกเต็มทีแล้ว

ชาติไทย ประเทศไทย ผืนแผ่นดินไทยไม่ใช่ของใครคนใดคนหนึ่ง หรือคณะใดคณะหนึ่ง เป็นของคนไทยทุกคน ฉะนั้น ถ้าคนไทยมากคนหรือส่วนใหญ่ได้ช่วยกันรักษาประโยชน์ของคนไทยเป็นส่วนรวมอย่าให้เสียเปรียบ หรือให้ประโยชน์แก่คนใดคนหนึ่ง คณะใดคณะหนึ่งซึ่งเป็นชนส่วนน้อยมากนักแล้ว ก็คงจะช่วยให้การอยู่รอดของคนไทยมีเปอร์เซ็นต์สูงขึ้นโดยไม่ต้องคอยพึ่งแต่เทวดาฟ้าดิน หรือสุดแล้วแต่ดวงแต่อย่างเดียว ผู้เขียนเชื่อว่าคาถาบทนี้คงใช้ได้กับทุกกรณี ไม่ว่าเรื่องไทยเสียเปรียบญี่ปุ่น หรือเสียเปรียบคนไทยด้วยกันเอง

การสับเปลี่ยนอัตราเงินเดือนและตัดโอนตำแหน่ง

ชัยณรงค์ ละออนวล

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

ข้อ ๖ ถ้าอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งใดที่ ก.พ.ได้อนุมัติไว้ให้บรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพว่างลง ตามปกติก็ชอบที่จะดำเนินการสอบคัดเลือกบรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพตามที่ ก.พ. เคยอนุมัติไว้นั้นเข้ารับราชการ แต่ถ้ากระทรวงทบวงกรมใดประสงค์จะรับโอนข้าราชการจากกระทรวงทบวงกรมอื่นมาบรรจุ ผู้ที่จะโอนมานั้น จะต้องเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเดียวกับที่ ก.พ. ได้อนุมัติไว้ และได้รับการบรรจุเข้ารับราชการตามคุณวุฒิทางกระทรวงทบวงกรมเดิมอยู่แล้ว แต่ถ้าผู้ที่จะโอนมานั้นไม่ได้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพซึ่งจะบรรจุในอัตราที่ว่างนั้นได้ จะต้องทำความตกลงกับ ก.พ. ก่อน จึงจะโอนมาได้

ความในข้อ ๖ นี้เป็นเรื่องชี้แจงให้ทราบถึงเรื่องการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการในตำแหน่งที่มีเงื่อนไขให้บรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ว่าจะต้องสอบคัดเลือกผู้มีคุณวุฒิให้ตรงกับเงื่อนไขของตำแหน่ง

และถ้าจะโอนข้าราชการจากกระทรวงอื่นมาบรรจุในตำแหน่งดังกล่าว ข้าราชการผู้นั้นจะต้องมีคุณวุฒิตรงกับเงื่อนไขของตำแหน่งและต้องได้รับการบรรจุเข้ารับราชการในฐานะผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรนั้น ๆ ด้วย

ถ้าพิจารณาให้ละเอียดแล้วจะเห็นว่าเป็นคนละเรื่องกับการสับเปลี่ยนอัตราเงินเดือนและการตัดโอนตำแหน่ง แต่เนื่องจากเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว วิธีดำเนินการและทางปฏิบัติที่เกี่ยวกับตำแหน่งยังไม่แพร่หลายและเข้าใจกันดีนัก กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ไม่ทราบแนวทางปฏิบัติในเรื่องนี้และยังปฏิบัติงานในเรื่องนี้ไม่ถูกต้อง จึงจำเป็นต้องเขียนแฝงรวมไว้กับเรื่องสับเปลี่ยน

อัตราเงินเดือนและการตัดโอนตำแหน่งเพื่อเป็นหลักปฏิบัติและชี้แจงให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ เข้าใจว่า ควรจะดำเนินการในเรื่องนี้อย่างไร

ปัจจุบันเรื่องตำแหน่ง เงื่อนไข อัตราเงินเดือนของตำแหน่ง ตัวบุคคล วิธีดำเนินตามกฎหมายในเรื่องต่าง ๆ เป็นที่เข้าใจกันดีแล้ว ถ้ามีการปรับปรุงแก้ไขระเบียบหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสับเปลี่ยนอัตราเงินเดือนและการตัดโอนตำแหน่งความข้อนี้ก็ไม่จำเป็นต้องมี และสำหรับการโอนข้าราชการก็มีกฎหมาย และทางปฏิบัติกำหนดไว้อย่างชัดเจนและเข้าใจตรงกันทุกฝ่ายแล้วว่า จะต้องทำอย่างไร เรื่องตัวบุคคล คุณวุฒิและเงื่อนไขของตำแหน่งก็จะต้องพิจารณากันเสียก่อนแล้ว และก่อนที่จะดำเนินการรับโอนด้วยว่า คุณวุฒิตัวบุคคลที่จะรับโอนมานั้นตรงกับเงื่อนไขของตำแหน่งหรือเปล่า

> ข้อ ๙ การสับเปลี่ยนหรือโอนอัตราเงินเดือนในกรณีอื่นใดที่มิได้กำหนดไว้ให้กระทำได้ตามหนังสือนี้ จะต้องขอให้ ก.พ. อนุมัติก่อนจึงจะทำได้

ข้อนี้ถ้าอ่านผ่าน ๆ ก็คิดว่าคงจะไม่มีอะไร บอกให้รู้ว่าถ้าไม่ได้กำหนดข้อความอะไรไว้ให้ทำได้เอง จะต้องมาขออนุมัติ ก.พ. ก่อน

บางท่านอาจมีความเห็นว่า กำหนดไว้ "เผื่อเหนียว"

ซึ่งถ้าพิจารณาเฉพาะข้อความตั้งแต่ข้อแรกเป็นต้นมาจนถึงข้อนี้ ก็น่าจะคิดเช่นนั้น

แต่ความจริงในทางปฏิบัติ มีหลายกรณีที่ไม่ได้เขียนไว้ในระเบียบข้อต้น ๆ จึงเป็นเรื่องที่กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ทำเองไม่ได้จะต้องขออนุมัติ ก.พ. ก่อน

แต่ปรากฏว่ากระทรวงทบวงกรมบางแห่งได้ทำไปโดยไม่ขออนุมัติ ก.พ.

เรื่องทำนองนี้ถ้าการเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้พิจารณาความในข้อ ๙. นี้อย่างละเอียดแล้ว ความพลั้งเผลอหรือความเข้าใจผิดคงจะไม่เกิดขึ้น

เรื่องต่าง ๆ ที่ระเบียบและหลักเกณฑ์ในการสับเปลี่ยนอัตราเงินเดือนและตัดโอนตำแหน่งไม่ได้กำหนดไว้ จะต้องมาขออนุมัติ ก.พ. ก่อน จึงจะดำเนินการต่อไปได้คือ

ก. การเปลี่ยนชื่อตำแหน่ง

การตัดโอนตำแหน่งจากส่วนราชการหนึ่งไปตั้งจ่ายในอีกส่วนราชการหนึ่ง พร้อมกับเปลี่ยนชื่อตำแหน่ง เช่น ตัดโอนตำแหน่งเสมียนพนักงาน ที่มีเงื่อนไขให้บรรจุผู้สอบแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา ถ้าตัดโอนไปตั้งจ่ายในตำแหน่งเสมียนพนักงาน * อธิบดีหรือปลัดกระทรวงแล้วแต่กรณี ก็สั่งได้เองตามข้อ ๕

แต่การโอนไปพร้อมกับเปลี่ยนชื่อตำแหน่งด้วย ไม่มีข้อความใดในระเบียบนี้ว่าไว้ให้ทำได้เอง

การตัดโอนตำแหน่งจากส่วนราชการหนึ่งไปตั้งจ่ายในอีกส่วนราชการหนึ่ง พร้อมกับเปลี่ยนชื่อตำแหน่งด้วย เป็นเรื่องที่ทำพร้อมกัน ๒ อย่าง คือ ตัดโอนตำแหน่งและกำหนดตำแหน่งใหม่

ต้องแยกพิจารณาเป็น ๒ ประเด็น แม้ว่าการตัดโอนตำแหน่งเสมียนพนักงานที่มีเงื่อนไขให้บรรจุผู้สอบแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา ระเบียบนี้จะกำหนดไว้ให้กระทรวงทบวงกรมทำได้เอง แต่การกำหนดตำแหน่งใหม่จากตำแหน่งเสมียนพนักงานเป็นตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ระเบียบนี้ไม่ได้กำหนดไว้ และเป็นคนละเรื่องกับการตัดโอนตำแหน่ง

กรณีเช่นนี้ จะต้องมาขออนุมัติ ก.พ. ก่อน

แต่ถ้าตัดโอนตำแหน่งจำเป็นจะต้องเปลี่ยนชื่อตำแหน่งไปด้วย เป็นเรื่องที่ปฏิบัติอยู่เป็นประจำ และมีเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนชื่อตำแหน่งให้สอดคล้องกับส่วนราชการที่สังกัดใหม่ด้วย เช่น กรมราชทัณฑ์ตัดโอนตำแหน่งผู้คุมชั้น ๒ จากเรือนจำไปตั้งจ่ายที่ทัณฑสถาน แต่โดยเหตุที่ทัณฑสถานมีวัตถุประสงค์ที่จะแก้ไขผู้กระทำความผิดให้กลับตัวกลับใจและสามารถอยู่ในสังคมได้ต่อไป การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดเป็นไปในรูปของการให้ความช่วยเหลือทางด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านจิตใจด้วย จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนชื่อตำแหน่งจากผู้คุมชั้น ๒ เป็นผู้อบรมชั้น ๒ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ดังกล่าว

---

* คำว่า อธิบดีหรือปลัดกระทรวงแล้วแต่กรณี ที่ปรากฏในกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ นั้น หมายความว่า ถ้าเป็นกรม อธิบดีก็เป็นผู้สั่ง แต่ถ้าเป็นสำนักงานปลัดกระทรวง ปลัดกระทรวงก็เป็นผู้สั่ง

กรมราชทัณฑ์ก็ทำเรื่องมาให้ ก.พ. พิจารณา และขออนุมัติในหลักการเพื่อตัดโอนตำแหน่งพร้อมกับเปลี่ยนชื่อตำแหน่งไปด้วย

เมื่อ ก.พ. ได้พิจารณาเหตุผลความจำเป็นของกรมราชทัณฑ์แล้ว ก็อนุมัติในหลักการให้กรมราชทัณฑ์ดำเนินการตัดโอนตำแหน่งและเปลี่ยนชื่อตำแหน่งจากผู้คุมชั้น ๒ เป็นผู้อบรมชั้น ๒ และกลับกันคือเปลี่ยนจากผู้อบรมชั้น ๒ เป็นผู้คุมชั้น ๒ ในกรณีที่ตัดโอนจากทัณฑสถานไปตั้งจ่ายที่เรือนจำ

ทำให้กรมราชทัณฑ์ดำเนินการในเรื่องนี้ได้คล่องตัวขึ้น ไม่ต้องมาขอให้ ก.พ. อนุมัติทุกครั้งที่จะตัดโอนตำแหน่งและโยกย้ายตัวบุคคลได้ตามความจำเป็นและความเหมาะสม

ข. การตัดโอนอัตราเงินเดือน

การตัดโอนอัตราเงินเดือนของตำแหน่งหนึ่ง ไปเป็นอัตราเงินเดือนของอีกตำแหน่งหนึ่งระเบียบและหลักเกณฑ์ไม่ได้กำหนดไว้ เมื่อกระทรวงทบวงกรมใดจะตัดโอนอัตราเงินเดือนจะต้องมาขออนุมัติ ก.พ. ก่อน

การตัดโอนอัตราเงินเดือนดังกล่าวอาจจะเกิดขึ้นในกรณีต่าง ๆ เช่น

(๑) ก.พ. อนุมัติให้มีตำแหน่งเพิ่มใหม่แล้ว แต่สำนักงบประมาณไม่อาจจัดสรรเงินให้ตามจำนวนตำแหน่งที่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ. เช่น ก.พ. อนุมัติให้มีตำแหน่งเพิ่มขึ้นใหม่ในส่วนราชการต่าง ๆ ของกรมหนึ่ง รวม ๑๐ ตำแหน่ง เมื่อกรมเจ้าของเรื่องดำเนินการขอเงินงบประมาณ สำนักงบประมาณพิจารณาจัดสรรอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งที่ขอไปได้เพียง ๕ ตำแหน่ง เมื่อมีเหตุผลความจำเป็นต้องบรรจุแต่งตั้งบุคคลในหน่วยงานที่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ. ให้ตั้งตำแหน่งเพิ่มใหม่ แต่ไม่ได้รับอนุมัติเงินงบประมาณ ก็ต้องขออนุมัติตัดโอนอัตราเงินเดือน

(๒) ก่อนปีงบประมาณ ๒๕๑๒ เมื่อกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ได้รับอนุมัติให้ตั้งงบประมาณ อัตราเงินเดือนเพิ่มใหม่ ก็จะต้องส่งเรื่องขอให้ ก.พ. พิจารณากำหนดให้มีตำแหน่งเสียก่อน แต่ ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่าปริมาณและคุณภาพของงานในส่วนราชการต่าง ๆ ที่ได้รับอัตราเงินเดือนเพิ่มใหม่นั้น ยังไม่สมควรกำหนดให้มีตำแหน่งเพิ่มขึ้น จำนวนตำแหน่งหรืออัตรา

กำลังที่มีอยู่เดิมเหมาะสมกับปริมาณและคุณภาพของงานแล้ว จึงทำให้มีอัตราเงินเดือนดังกล่าวเหลืออยู่จนถึงปัจจุบัน เมื่อมีเหตุผลความจำเป็นก็ต้องขออนุมัติตัดโอนอัตราเงินเดือนเหล่านี้ไปใช้ เช่นเมื่อมีการจัดตั้งกิ่งอำเภอขึ้นใหม่ กรมสรรพากรก็จะมาขออนุมัติให้มีตำแหน่งในกิ่งอำเภอที่ตั้งใหม่นั้นโดยตัดโอนอัตราเงินเดือนที่ได้รับอนุมัติงบประมาณแล้วและยังมีเหลืออยู่ ไปเป็นอัตราเงินเดือนของตำแหน่งที่กำหนดขึ้นใหม่

(๓) ในกรณีที่มีคำสั่งแต่งตั้งให้ข้าราชการประจำกระทรวง ประจำกรม ประจำจังหวัด ผู้บังคับบัญชาสั่งได้เองตามมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ และกฎหมายถือว่าข้าราชการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิม

ผู้บังคับบัญชาจึงแต่งตั้งผู้อื่นให้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ได้ แต่การแต่งตั้งผู้อื่นให้ดำรงตำแหน่งแทนผู้ที่ถูกสั่งให้ประจำกระทรวง ประจำกรม ประจำจังหวัด ต้องตัดโอนอัตราเงินเดือนตามตัวไปด้วย เพราะตำแหน่งที่ตั้งใหม่ เหลืออยู่แต่เลขที่ตำแหน่ง ชื่อตำแหน่ง หน้าที่ความรับผิดชอบ และเงื่อนไขของตำแหน่งเท่านั้น ส่วนอัตราเงินเดือนตัดโอนตามตัวผู้ที่ถูกสั่งให้ไปประจำกระทรวง ประจำกรม ประจำจังหวัดด้วย การตัดโอนอัตราเงินเดือนต้องขออนุมัติ ก.พ. ก่อน

(๔) ในกรณีที่ตำแหน่งต่าง ๆ ถูกยุบเลิกโดยผลของกฎหมาย เช่นการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแบ่งส่วนราชการให้เหมาะสมโดยการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบเสียใหม่ให้คล่องตัวในทางปฏิบัติ มีประสิทธิภาพ และประหยัด จึงต้องตัดโอนอัตราเงินเดือนของตำแหน่งที่ถูกยุบ เพื่อไปกำหนดตำแหน่งใหม่ต่อไป หรือตัดโอนอัตราเงินเดือน ประจำกระทรวง ประจำกรม ประจำจังหวัด ไปกำหนดตำแหน่งใหม่ ฯลฯ เป็นต้น

เรื่องนี้ ถ้าได้มีการกำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบ เงื่อนไข และอัตราเงินเดือนของตำแหน่งไว้อย่างชัดเจนเป็นมาตรฐาน และทุกฝ่าย คือ กระทรวงทบวงกรมเจ้าของเรื่อง สำนักงาน ก.พ. สำนักงบประมาณ และกรมบัญชีกลาง เข้าใจเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งดังกล่าวอย่างเดียวกันแล้ว ก็ควรกำหนดระเบียบหลักเกณฑ์เรื่องการตัดโอนอัตราเงินเดือนให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ตัดโอนอัตราเงินเดือนของตำแหน่งหนึ่ง ไปเป็นอัตราเงินเดือนของอีกตำแหน่งหนึ่ง เฉพาะในกรณีที่มีตำแหน่งที่ถูกต้องตามกฎหมายอยู่แล้ว โดยไม่ต้องมาขออนุมัติ ก.พ.

ก่อน เพราะการตัดโอนอัตราเงินเดือนในบางกรณีก็เป็นเรื่องที่เห็นได้ชัดเจนว่าเป็นเรื่องที่ไม่มีปัญหา ไม่มีใครเสียหาย ควรให้กระทรวงทบวงกรมเป็นผู้พิจารณารับผิดชอบ และพิจารณาดำเนินการได้เอง

แต่ปัจจุบัน เรื่องหน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งก็ดี เงื่อนไขและอัตราเงินเดือนของตำแหน่งก็ดี ยังไม่ได้กำหนดไว้ชัดเจน ยังมีปัญหาในทางปฏิบัติ ตำแหน่งที่มีชื่ออย่างเดียวกันแต่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติแตกต่างกัน เงื่อนไขหรือคุณสมบัติที่ต้องการของตำแหน่งแตกต่างกัน วิธีการบรรจุ แต่งตั้งและการทดสอบให้ดำรงตำแหน่งก็แตกต่างกัน อัตราเงินเดือนขั้นต่ำ ขั้นสูงของตำแหน่งก็กำหนดไว้ไม่เท่ากัน และ ไม่ได้กำหนดไว้ทุกตำแหน่ง

ถ้าจะให้กระทรวงทบวงกรมตัดโอนอัตราเงินเดือนของตำแหน่งได้เองในเวลานี้ ก็จำเป็นจะต้องพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น และจำเป็นจะต้องให้ส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทำความเข้าใจกับปัญหา วิธีแก้ไขปัญหา และทางปฏิบัติในเรื่องนี้ด้วย

สิ่งที่คิดว่าควรจะได้รับการพิจารณาก็คือ

(๑) ถ้าจะให้ตัดโอนอัตราเงินเดือนได้ ก็จะต้องให้ตัดโอนเฉพาะในกรณีที่มีตำแหน่งที่ถูกต้องตามกฎหมายว่างอยู่โดยไม่มีอัตราเงินเดือน

ถ้าจะตัดโอน อัตราเงินเดือน เพื่อไปกำหนดให้มีตำแหน่งเพิ่มขึ้นในส่วนราชการหนึ่ง จะต้องขอให้ ก.พ. พิจารณาอนุมัติก่อน และดำเนินการเช่นเดียวกับการขอกำหนดให้มีตำแหน่งเพิ่มใหม่

(๒) ถ้าให้ตัดโอนอัตราเงินเดือนได้ทุกตำแหน่ง จะต้องมีแนวทางปฏิบัติว่า จะตัดโอนเงินเดือนได้เฉพาะอัตราเงินเดือนของตำแหน่งที่อยู่ในชั้นเดียวกันหรือไม่ จะต้องพิจารณาอัตราเงินเดือนขั้นต่ำ–ขั้นสูงของตำแหน่ง จะต้องพิจารณาว่าเมื่อตัดโอนอัตราเงินเดือนไปแล้วสามารถบรรจุแต่งตั้งบุคคลในตำแหน่งนั้นได้ด้วย

(๓) ถ้าจะให้ตัดโอนอัตราเงินเดือนได้เฉพาะ อัตราเงินเดือน ของตำแหน่งที่มีเงื่อนไขอย่างเดียวกัน จะเป็นประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลเพียงใด การกำหนดไว้แคบๆ เช่นนี้

จะทำให้การปฏิบัติงานจริง ๆ ในเรื่องนี้เกิดความคล่องตัวได้มากน้อยเพียงใด เพราะกรณีที่จะมีการตัดโอนอัตราเงินเดือนกันได้ดังกล่าวนั้น จะเกิดขึ้นได้ไม่มากนัก

(๔) ถ้าจะให้ตัดโอนอัตราเงินเดือนเฉพาะอัตราเงินเดือนที่มีเงื่อนไขให้บรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพด้วยกันจะได้หรือไม่ หรือควรจะให้ตัดโอนอัตราเงินเดือนของตำแหน่งที่มีเงื่อนไขให้บรรจุผู้สอบแข่งขัน ฯ หรือสอบคัดเลือกเลื่อนชั้น ไปเป็นอัตราเงินเดือนของตำแหน่งที่บรรจุจากผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพได้ด้วย หรือกลับกัน โดยมีแนวทางปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ ๒ คือ จะต้องพิจารณาอัตราเงินเดือนขั้นต่ำ ขั้นสูง ของตำแหน่งที่จะตัดโอนอัตราเงินเดือนไป และต้องมีอัตราเงินเดือนในระดับที่สามารถบรรจุแต่งตั้งบุคคลในตำแหน่งนั้น ตามเงื่อนไขของตำแหน่งได้ด้วย

(๕) หรือว่าจะยอมให้มีการพอกอัตราเงินเดือนกันได้

ถ้าจะให้มีการพอกอัตราเงินเดือนกันได้ จะให้พอกในกรณีใดบ้าง หรือให้พอกได้ทุกกรณีไป

ถ้าจะยอมให้พอกอัตราเงินเดือนกันได้ทุกกรณีแล้ว ก็น่าจะต้องพิจารณากันต่อไปด้วยว่า จะเอาเงินที่ไหนมาพอก จะผูกพันงบประมาณมากไหม จะกระทบกระเทือนการกำหนดตำแหน่งหรือไม่ เช่น เมื่อ ก.พ. อนุมัติ ให้ตั้งตำแหน่ง ซึ่งมีเงื่อนไขให้บรรจุผู้ได้รับปริญญาเพิ่มใหม่อีก ๑๐ ตำแหน่ง จะยอมให้ตัดโอนอัตราเงินเดือนขั้นจัตวามาเป็นอัตราเงินเดือนของตำแหน่งที่ตั้งเพิ่มใหม่นี้หรือไม่

(๖) และถ้ายอมให้ตัดโอนอัตราเงินเดือนกันได้โดยไม่ต้องพิจารณาเงื่อนไขของตำแหน่งควรจะพิจารณาด้วยหรือไม่ว่าจะเป็นการปิดโอกาสก้าวหน้าของข้าราชการที่ไม่มีวุฒิ เช่น เมื่อตำแหน่งที่มีเงื่อนไขให้บรรจุจากผู้สอบแข่งขัน หรือสอบเลื่อนชั้นว่าง แทนที่จะดำเนินการเพื่อบรรจุแต่งตั้งผู้ที่ไม่มีวุฒิในตำแหน่งที่ว่างนั้น ก็อาจจะถูกตัดโอนอัตราเงินเดือนไปเป็นอัตราเงินเดือนของตำแหน่งที่มีเงื่อนไขให้บรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ

หรือกลับกัน เมื่อตำแหน่งที่มีเงื่อนไขให้บรรจุจากผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรว่าง ก็อาจจะถูกตัดโอนไปเป็นอัตราเงินเดือนของตำแหน่งที่บรรจุจากผู้สอบแข่งขันหรือสอบเลื่อนชั้น

(๗) การดัดโอนอัตราเงินเดือนดังกล่าว จะมีหลักการพิจารณากำหนดอัตราเงินเดือนเป็นขั้นหรืออันดับสูงขึ้นอย่างไร

ถ้าให้ดัดโอนได้เฉพาะอัตราเงินเดือนของตำแหน่งที่อยู่ในขั้นอันดับเดียวกันก็ไม่มีปัญหา แต่ก็ไม่สู้จะเป็นประโยชน์ในทางปฏิบัติจริงจังมากนัก ข้อเท็จจริงเช่นนี้เกิดขึ้นได้ยาก

ถ้าให้ดัดโอนอัตราเงินเดือนในขั้นเดียวกันแต่ต่างอันดับกันได้ จะพิจารณากำหนดอัตราเงินเดือนเป็นอันดับสูงขึ้นหรือไม่ และถือว่าเป็นการ "ปรับช้ำ" หรือไม่

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีที่ดัดโอนอัตราเงินเดือนไปตั้งจ่ายในตำแหน่งที่ถูกสั่งให้ประจำกระทรวง ประจำกรม ประจำจังหวัด ถ้าพิจารณากำหนดอัตราเงินเดือนให้เป็นขั้นอันดับสูงขึ้นอีก โดยไม่ถือว่าเป็นการปรับช้ำ ก็จะมีการเวียนเทียนกันได้โดยง่าย และประจำกระทรวง ประจำกรม ประจำจังหวัด ก็จะมีมากขึ้น เป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมไม่ถูกต้องกับหลักการ และเจตนารมย์ของกฎหมาย

> หนังสือเวียนสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๑๐๐๔/ว.๑๐ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๗ เพิ่มเติมความในข้อ ๑ ของหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นว. ๔/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๐๕ มีดังนี้ "การสับเปลี่ยนอัตราเงินเดือนในวรรคก่อน ถ้าตำแหน่งนั้น ก.พ. กำหนดอัตราเงินเดือนให้เป็นขั้นและอันดับใดแล้ว ก็อาจสับเปลี่ยนกับตำแหน่งที่มีอัตราเงินเดือนในขั้นและอันดับที่เท่ากันได้ ไม่ว่าผู้ครองอัตราเงินเดือนนั้นจะได้รับเงินเดือนจริงเท่าใด"

ความในหนังสือเวียนฉบับนี้เพิ่มเติมจากข้อ ๑ ของหนังสือเวียนฉบับเดิม ซึ่งกำหนดไว้ให้สับเปลี่ยนอัตราเงินเดือนของตำแหน่งต่าง ๆ ได้เฉพาะอัตราเงินเดือนในขั้นและอันดับเดียวกัน

เห็นว่าเดิมกำหนดไว้แคบไป เพราะบางตำแหน่งที่ ก.พ. ได้ "กำหนดค่าตอบแทน" ของตำแหน่งไว้แล้วว่า ตำแหน่งนั้น ๆ ควรได้รับเงินในขั้นและอันดับใด แม้ว่าผู้ครองตำแหน่งปัจจุบันจะรับเงินเดือนต่ำกว่าค่าตอบแทนของตำแหน่งที่กำหนดไว้ก็ตาม การจะสับเปลี่ยนอัตราเงิน

เดือนของตำแหน่งดังกล่าวเพื่อโยกย้ายตัวบุคคลก็ควรจะให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชา จะทำให้การบริหารงานบุคคลคล่องตัวยิ่งขึ้น และไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงเงินเดือนของตำแหน่งที่ควรได้รับว่าเหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งหรือไม่ด้วย

เพราะ ก.พ. ได้พิจารณาและกำหนดค่าตอบแทนของตำแหน่งนั้นไว้แล้ว

ความในหนังสือเวียนฉบับนี้ชัดเจนและเข้าใจกันทั่วไป เพราะว่าได้ยกตัวอย่างไว้ด้วยว่า

เช่น ตำแหน่งหัวหน้าแผนกสารบรรณ ก.พ. กำหนดอัตราเงินเดือนของตำแหน่งไว้เป็นชั้นโท อันดับ ๓ แล้ว

แต่ผู้ครองตำแหน่งหัวหน้าแผนกสารบรรณคนปัจจุบันยังเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโท อันดับ ๑ ขั้น ๑๔๐๐ บาท

ถ้าผู้บังคับบัญชาประสงค์จะสับเปลี่ยนโยกย้าย ผู้ครองตำแหน่งหัวหน้าแผนกสารบรรณกับตำแหน่งอื่นที่เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโท อันดับ ๓ ก็ให้ทำได้เอง

หนังสือเวียนฉบับนี้ น่าจะถือเป็นตัวอย่างสำหรับหนังสือเวียนต่าง ๆ ที่จะกำหนดระเบียบหลักเกณฑ์แนวทางและวิธีปฏิบัติให้ส่วนราชการต่าง ๆ ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป เพราะถ้ามีแต่เฉพาะข้อความเท่าที่เขียนไว้ จะอ่านเข้าใจยากมาก แม้จะอ่านหลาย ๆ เที่ยว ก็ยังเข้าใจไม่ถูกต้อง เมื่อยังไม่เข้าใจก็เป็นของธรรมดาที่อาจจะปฏิบัติงานในเรื่องนี้ผิดพลาดได้ แต่เมื่อมีตัวอย่างให้ดูด้วย ก็ไม่มีปัญหาอะไร การเจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง เพราะเข้าใจดีว่าที่กำหนดไว้นั้นมีความหมายอย่างไร เป็นการลดงานของผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ได้มากด้วย คือ ไม่ต้องเสียเวลาชี้แจง ทักท้วงข้อผิดพลาด ไม่ต้องแก้ไขหรือทำใหม่ ฯลฯ

ข้อที่ควรสังเกต ก็คือ ข้อความที่ว่า "ถ้าตำแหน่งนั้น ก.พ. กำหนดอัตราเงินเดือนให้เป็นชั้นอันดับใดแล้ว" ซึ่งหมายความว่า **ต้องเป็นตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดค่าตอบแทนของตำแหน่งไว้แล้ว**

ถ้าเป็นกรณีที่อัตราเงินเดือนของตำแหน่งเปลี่ยนแปลงไปโดยผลของกฎหมาย เช่น ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๐ อัตราเงินเดือนขั้นเอกมีเพียงอันดับ ๑ และอันดับ ๒ สำหรับอันดับ ๒ เงินเดือนขั้นสูงคือ ๔๓๐๐ บาท แต่พอวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๐ ได้มีการเปลี่ยนแปลงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการ อัตราเงินเดือนขั้นเอกมี ๓ อันดับ และได้ปรับอัตราเงินเดือนขั้นเอกอันดับ ๒ ขั้น ๔๓๐๐ บาท เป็นอัตราเงินเดือนขั้นเอก อันดับ ๓ ขั้น ๔๔๐๐ บาท

กรณีเช่นนี้ต้องถือว่าเป็นการปรับอัตราเฉพาะตัว เพราะตำแหน่งนั้น ๆ ก.พ. เคยกำหนดค่าของตำแหน่งไว้เพียง ขั้นเอก อันดับ ๒ คือได้พิจารณางานในหน้าที่ความรับผิดชอบและความยากง่ายของงานในตำแหน่งนั้นแล้ว เห็นว่าควรได้รับค่าตอบแทนไม่เ ิน ๔๓๐๐ บาท เท่านั้น ก.พ จึงได้มีมติโดยหนังสือเวียนสำนักงานสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๔/ว.๑๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๑๒ ว่า "เมื่อผู้ครองตำแหน่งพ้นจากอัตรานั้นไป ให้เปลี่ยนอัตรานั้นกลับเป็นขั้นเอก อันดับ ๒ ตามเดิม ส่วนการที่จะขอกำหนดให้เป็นอันดับ ๓ ใหม่ จะต้องเสนอให้ ก.พ. พิจารณาเป็นราย ๆ ไป"

และต่อมา ก.พ. ได้มีมติเพิ่มเติมในเรื่องนี้และแจ้งให้ส่วนราชการต่าง ๆ ทราบโดยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๐๔/ว.๙ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๑๓ ว่า "ในกรณีที่มีผู้ครองตำแหน่งโดยอาศัยเบิกในอัตราเงินเดือนขั้นเอก อันดับ ๓ ดังกล่าวอยู่ ไม่ว่าก่อนหรือหลังวันที่ ก.พ. ได้มีมติ ....ถ้าอัตราเงินเดือนของผู้ครองตำแหน่งยังไม่ถึงขั้นเอก อันดับ ๓ ก็ให้ถือว่าอยู่ในข่ายที่จะต้องปรับลดลงเป็นขั้นเอก อันดับ ๒ ด้วย ส่วนการที่จะขอกำหนดให้เป็นอันดับ ๓ ก็จะต้องขอให้ ก.พ. พิจารณาเป็นราย ๆ ไป เช่นเดียวกัน"

การเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจึงต้องใช้ความระมัดระวังและมีความละเอียดรอบคอบต้องมีหลักฐานและพิจารณาให้ถี่ถ้วนด้วยว่าอัตราเงินเดือนของตำแหน่งใดที่ ก.พ.กำหนดค่าของตำแหน่งไว้แล้ว และอัตราเงินเดือนของตำแหน่งใดเป็นไปโดยผลของกฎหมาย

จะดูเฉพาะอัตราเงินเดือนของตำแหน่งแต่เพียงอย่างเดียวไม่ได้

\+ + + + +

จากระเบียบหลักเกณฑ์ที่วางไว้ที่ได้กล่าวมาแล้วตั้งแต่ต้นที่ ก.พ. ให้กระทรวง ทบวง กรมทำได้เองนั้น อาจจะสรุปโดยย่อพอเข้าใจและเป็นแนวทางปฏิบัติได้ดังนี้

การสับเปลี่ยนอัตราเงินเดือน

หลัก สับเปลี่ยนอัตราเงินเดือนในชั้นอันดับเดียวกัน

ข้อยกเว้น ถ้าเป็นอัตราเดือนในชั้นเดียวกัน แต่อันดับต่างกัน กระทรวงทบวงกรมจะทำได้เองเฉพาะกรณีต่อไปนี้

๑. ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการประจำเขต ประจำจังหวัด ประจำอำเภอ ที่ ก.พ. ดีค่าตอบแทนของตำแหน่งไว้แล้ว

๒. ตำแหน่งที่มีอัตราเงินเดือนไม่สูงกว่าชั้นโท อันดับ ๒ สับเปลี่ยนระหว่าง

- ชั้นโท อันดับ ๑ กับชั้นโท อันดับ ๒
- ชั้นตรี อันดับ ๑–๒–๓
- ชั้นจัตวา อันดับ ๑–๒–๓–๔

๓. ตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดค่าตอบแทนของตำแหน่งไว้แล้ว แม้ผู้ครองตำแหน่งจะรับเงินเดือนจริงต่ำกว่าที่กำหนดไว้ก็ตาม ก็สับเปลี่ยนอัตราเงินเดือนกับตำแหน่งที่มีอัตราเงินเดือนเท่ากันได้

เงื่อนไข ถ้าไม่ใช่ตำแหน่งที่มีชื่ออย่างเดียวกัน มีหน้าที่ความรับผิดชอบและลักษณะของงานที่ปฏิบัติอย่างเดียวกันแล้ว จะสับเปลี่ยนอัตราเงินเดือนกันได้เฉพาะตำแหน่งที่บรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพอย่างเดียวกันเท่านั้น

แต่ถ้าเป็นเงินเดือนว่างในทางปฏิบัติก็สับเปลี่ยนกันได้ โดยพิจารณาเงื่อนไขของตำแหน่ง เงินเดือนขั้นสูงขั้นต่ำ และยึดหลักว่าเมื่อสับเปลี่ยนอัตราเงินกันแล้วก็ยังสามารถบรรจุแต่งตั้งบุคคลในตำแหน่งนั้นได้ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้

การตัดโอนตำแหน่ง

หลัก กระทรวงทบวงกรมตัดโอนตำแหน่งเองไม่ได้

ข้อยกเว้นและเงื่อนไข

ให้ตัดโอนตำแหน่งที่มีอัตราเงินชั้นจัตวาและชั้นตรีบางตำแหน่งโดยมีเงื่อนไขว่า

(๑) ไม่ใช่ตำแหน่งที่มีเงื่อนไขให้บรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ

(๒) ไม่ใช่ตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดหรือที่เรียกว่าปรับขยายอัตราเงินเดือนชั้นจัตวาเป็นชั้นตรี

+ + + + +

การศึกษาในต่างประเทศ

โดย ม.ร.ว. ชยธวัช ศรีธวัช

ผู้เขียนขอประมวลเรื่องราวเกี่ยวกับการไปศึกษาต่อในต่างประเทศที่ผู้อ่านจะได้รับประโยชน์ไม่มากก็น้อย เพราะเป็นที่ทราบกันทั่วไปแล้วว่า การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตของมนุษย์ และในการที่จะตัดสินใจไปเรียนวิชาใด ในสถานศึกษาแห่งไหน ประเทศใด นักเรียนควรจะพิจารณาให้ละเอียดรอบคอบ และตระเตรียมให้พร้อมก่อนที่จะตัดสินใจเดินทางไปศึกษา การไปศึกษาต้องมีการลงทุน คือการเงินค่าใช้จ่ายในการศึกษา และผลกำไร คือวิชาความรู้ที่จะได้รับเพื่อไปประกอบสัมมาอาชีวะต่อในอนาคต หากการลงทุนที่ได้ผลกำไรไม่ดี หรือไม่ถูกแนวทางแล้ว ก็เสียเงินทองไปโดยเปล่าประโยชน์ ดังนั้น ผู้เขียนจึงพยายามรวบรวมสาระสำคัญในด้านการศึกษาที่จะนำประโยชน์มาให้แก่ผู้สนใจ ให้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถกระทำได้ เพื่อให้ผู้อ่านได้มีโอกาสศึกษาหาความเข้าใจ และเลือกสรรวิชาและประเทศที่จะไปศึกษา ตลอดจนการตัดสินใจที่จะเป็นประโยชน์ต่อตนเอง และประเทศชาติด้วย

อย่างไรก็ดี ก่อนที่จะเขียนแนะแนวการศึกษาของแต่ละประเทศ ซึ่งจะนำลงในวารสารข้าราชการตั้งแต่ฉบับนี้เป็นต้นไปนั้น ก็ใคร่จะขอแนะนำหลักใหญ่ทั่ว ๆ ไปที่สำคัญในการที่จะไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ โดยข้อแนะแนวทางไว้ ๓ ประการ คือ

ประการแรก การเตรียมตัวให้พร้อมก่อนออกเดินทางไปศึกษา

ประการที่สอง การเตรียมตัวรับสถานการณ์ในต่างประเทศ

ประการที่สาม การเตรียมการสำหรับอนาคตหลังสำเร็จการศึกษาแล้ว

๑. การเตรียมตัวให้พร้อมก่อนออกเดินทางไปศึกษา

นักเรียนควรจะพิจารณาตนเอง และศึกษารายละเอียดที่จำเป็น เช่น พิจารณา

ถึงสุขภาพอนามัย สถานะทางการเงิน สภาพความเป็นอยู่ของประเทศที่จะไปศึกษา และรายละเอียดเกี่ยวกับการเดินทาง ดังรายละเอียดที่จะอธิบายต่อไปนี้

๑.๑ สุขภาพและอนามัย

นักเรียนจะต้องมีสุขภาพและอนามัยดีทั้งร่างกายและจิตใจ เพราะสภาพดินฟ้าอากาศ การกินอยู่ และสภาพแวดล้อมในต่างประเทศย่อมแตกต่างไปจากประเทศไทย หากสุขภาพอนามัยของนักเรียนไม่สมบูรณ์พอ ย่อมไม่อาจไปศึกษาในต่างประเทศได้ตามความประสงค์ ยิ่งกว่านั้นสถานศึกษาส่วนใหญ่ทั่วไปต้องการใบรับรองแพทย์เกี่ยวกับสุขภาพและอนามัย และบางประเทศนักเรียนยังต้องแสดงใบรับรองแพทย์ รวมทั้งฟิล์มเอกซ์เรย์ ที่จะต้องให้ด่านตรวจสุขภาพของประเทศนั้น ๆ เสียก่อน จึงจะได้รับอนุญาตให้เข้าประเทศนั้น ๆ ได้

๑.๒ สถานะทางการเงิน

นักเรียนจะต้องศึกษาให้ละเอียดเกี่ยวกับเงินค่าใช้จ่ายในการศึกษาของประเทศนั้น ๆ ว่าจะต้องใช้ประมาณเท่าใดต่อปี และจะต้องอยู่ศึกษากี่ปีจึงจะสำเร็จตามความมุ่งหมาย ซึ่งสรุปรวมแล้วควรจะใช้งบประมาณทั้งหมดเท่าใด ในการศึกษาสภาพทางการเงินนี้ นักเรียนจะมีโอกาสทราบได้ว่าจะเตรียมค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาจริง ๆ ให้เพียงพอแก่ความต้องการ ทั้งนี้จะต้องคำนึงอีกว่า บางทีอาจจะต้องอยู่ศึกษาเกินเวลาที่คาดหมายไว้ และนอกจากนี้การศึกษาบางวิชา บางระดับ และสถานศึกษาบางแห่ง อาจจะต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูงกว่าปกติด้วย

๑.๓ ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการศึกษา และความเป็นอยู่ในประเทศที่จะไปศึกษา

นักเรียนควรสำรวจตนเองเสียก่อนว่า มีความสามารถทางสติปัญญาเพียงใดสนใจและถนัดในทางไหน เพื่อจะได้วางแนวทางการศึกษาให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจของนักเรียนเอง นอกจากนี้ พื้นความรู้ภาษาต่างประเทศอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้การได้ดีหรือไม่โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาใช้เกือบทั่วไปในต่างประเทศ ดังนั้นนักเรียนควรจะฝึกฝนภาษาต่างประเทศเสียให้แน่นแฟ้นก่อนเดินทางไปศึกษา การจะไปศึกษาในต่างประเทศนอกจากจะเสียเวลาเพิ่มเติมแล้ว ค่าใช้จ่ายค่าเล่าเรียนยังมีอัตราสูงอีกด้วย ยิ่งกว่านั้น นักเรียนควรจะศึกษาสภาพดินฟ้าอากาศ การกินอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนสถานที่พักใน

ประเทศที่จะไปศึกษาว่าเป็นอย่างไร เพราะสภาพเหล่านั้นอาจจะไม่สะดวกสบายอย่างที่นักเรียนคิดไว้ และแตกต่างกับที่เราเป็นอยู่ในประเทศของเราเอง หากไม่ศึกษารายละเอียดดังกล่าวแล้ว อาจมีผลให้นักเรียนเสียกำลังใจและเดินทางกลับเสียกลางคันก็ได้

๑.๔ การเดินทางไปศึกษา

ก่อนที่นักเรียนจะเดินทางไปศึกษาได้นั้น นักเรียนจะต้องเตรียมตัวให้เรียบร้อยกล่าวคือ ต้องเตรียมเอกสาร และหลักฐานการศึกษาให้พร้อม เพื่อจะไปแสดงในการสมัครเข้าศึกษาต่อ มีหนังสือเดินทางเรียบร้อยถูกต้อง มีวีซ่า (ในฐานะนักเรียน) ของประเทศที่จะไปศึกษา มีที่พักอาศัยเรียบร้อยก่อนเดินทางไปถึงประเทศนั้น สถาบันการศึกษา วิทยาลัย มหาวิทยาลัย ตอบรับให้เข้าศึกษาได้เรียบร้อยแล้ว เหล่านี้เป็นต้น

สิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งอันดับแรกของนักเรียน ก็คือ หนังสือเดินทางและวีซ่าที่จะเข้าประเทศศึกษา นักเรียนควรติดต่อขอหนังสือเดินทางที่กองหนังสือเดินทาง กระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งควรจะดำเนินการล่วงหน้าในเวลาอันสมควร เพราะกระทรวงการต่างประเทศจะต้องส่งเรื่องราวของนักเรียนให้กรมตำรวจตรวจสอบความประพฤติของนักเรียนก่อนที่จะออกหนังสือเดินทางให้ และเมื่อได้หนังสือเดินทางเรียบร้อยแล้ว นักเรียนจะต้องไปขอวีซ่าเข้าประเทศที่จะไปศึกษา โดยสอบถามที่สถานกงสุล สถานอัครราชทูต หรือสถานเอกอัครราชทูตประเทศนั้น ๆ ในประเทศไทย ซึ่งระเบียบการเข้าประเทศในฐานะนักเรียนของแต่ละประเทศมีหลักเกณฑ์แตกต่างกันไป และบางประเทศจะต้องเสียเวลาในการขอวีซ่าเป็นเดือน ๆ และสิ่งที่ควรจะคำนึงให้มากที่สุด คือนักเรียนต้องทำวีซ่าเข้าประเทศ เป็นวีซ่าประเภทนักเรียน ถ้าขอวีซ่าประเภทอื่นหรือวีซ่าประเภทนักทัศนาจรแล้ว จะเกิดปัญหาแก่นักเรียนเมื่อเดินทางไปถึงประเทศนั้น ๆ ซึ่งนักเรียนอาจจะต้องเดินทางกลับประเทศไทยเมื่ออายุวีซ่าสิ้นสุดลงแล้ว และการขอเปลี่ยนประเภทวีซ่าในประเทศนั้น ก็กระทำได้ยาก บางประเทศไม่ยอมทำให้เลย จะมีอยู่ทางเดียวคือ นักเรียนต้องเดินทางกลับประเทศไทย และยื่นขอวีซ่าประเภทนักเรียนใหม่อีกครั้ง เป็นการเสียทั้งเวลาและเสียเงินค่าโดยสารเครื่องบินไปกลับโดยไม่จำเป็น

อนึ่ง ในการเดินทางไปประเทศที่จะศึกษา นักเรียนไม่ควรเอาของมีค่าติดตัวไปมากเกินกว่าเหตุ เพราะศุลกากรบางประเทศจะเรียกเก็บภาษีสูง และถ้านักเรียนไม่สามารถจะเสียภาษีตามที่เขาเรียกร้องได้ ของมีค่าเหล่านั้นก็จะถูกยึดไปไม่ได้คืนกลับมา ถึงแม้ของบางอย่างจะเป็นสิ่งของใช้ส่วนตัวก็ตาม นักเรียนควรจะคำนึงเหตุผลว่า การเป็นนักเรียนควรจะมีสภาพเป็นนักเรียนจริง ๆ มิใช่นักค้าขาย ดังนั้น การติดของมีค่ามาก และจำนวนมากดังกล่าวข้างต้นจะไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวนักเรียนเอง และยังอาจจะถูกเพ่งเล็งไปในแง่ที่ไม่ดีด้วย

๒. การเตรียมตัวรับสถานการณ์ในต่างประเทศ

ในข้อนี้นักเรียนควรจะศึกษาให้ละเอียดว่า ประเทศที่จะไปศึกษาต่อนั้น มีระบบและการศึกษาอย่างไร และจะต้องใช้เวลาศึกษานานเท่าใดจึงจะสำเร็จการศึกษา ข้อที่สำคัญที่สุดคือนักเรียนจะต้องยอมรับสภาพแวดล้อมทั้งหมดที่จะประสบ เพราะในบางประเทศอาจมีความเป็นอยู่ ตลอดจนดินฟ้าอากาศแตกต่างไปจากประเทศไทยมาก ยิ่งกว่านี้ นักเรียนควรศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับประเทศไทยพอสมควร เช่น ระบบการปกครอง ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และศาสนาเป็นต้น เพื่อจะนำไปเผยแพร่แก่ชาวต่างประเทศได้ถูกต้อง ในทุกกรณีนักเรียนจะต้องถูกเพื่อนชาวต่างประเทศที่สนใจประเทศไทยถามปัญหาต่าง ๆ นักเรียนจึงควรจะมีความรู้ที่ถูกต้องไปชี้แจงให้ชาวต่างประเทศทราบด้วย

๓. การเตรียมตัวไว้เพื่ออนาคตหลังจากสำเร็จการศึกษา

นักเรียนควรจะคำนึงถึงการเลือกวิชาศึกษา ในระดับต่างๆ กันและต้องคำนึงถึงโอกาสในการประกอบอาชีพด้วยว่า หลังสำเร็จการศึกษาแล้ว จะมีโอกาสประกอบอาชีพใดบ้าง พอใจในอาชีพและรายได้จากการประกอบอาชีพนั้นหรือไม่ ก่อนอื่น ควรศึกษาสภาพการประกอบอาชีพนั้น ๆ ว่าเหมาะสมกับความถนัด ความสามารถ และบุคคลิกภาพของท่านหรือไม่ หากประกอบอาชีพที่ถูกต้อง และเหมาะสมกับตัวของท่านแล้ว ก็จะช่วยให้ก้าวหน้าในการประกอบอาชีพยิ่งขึ้นไปด้วย

ตามที่ได้อธิบายในหลักใหญ่แล้วนั้น ถ้านักเรียนหรือผู้ปกครอง หรือผู้สนใจผู้ใดประสงค์จะทราบรายละเอียดเพิ่มเติม ก็สามารถไปสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่กองการศึกษาต่างประเทศ สำนักงาน ก.พ. ซึ่งมีเจ้าหน้าที่พร้อมที่จะให้บริการ และอำนวยความสะดวกให้ และเจ้าหน้าที่ยังช่วยดำเนินการจัดให้นักเรียนเข้าอยู่ในความดูแลของ ก.พ. อีกด้วย

การขอเข้าอยู่ในความดูแลของ ก.พ.

เนื่องจากมีผู้ไปติดต่อสำนักงาน ก.พ. มากราย ที่ยังเข้าใจว่า การขอฝากเข้าอยู่ในความดูแลของ ก.พ. เป็นเรื่องที่ยุ่งยากสับสน และมีพิธีการมากเสียเวลาในการติดต่อ ซึ่งต้องใช้เวลามาก ทั้งยังมองไม่เห็นประโยชน์ที่จะเข้าอยู่ในความดูแลอีกด้วย ดังนั้นผู้เขียนจึงจะขอแนะถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการอยู่ในความดูแลของ ก.พ. และการติดต่อขอฝากนักเรียนที่จะเข้าอยู่ในความดูแลของ ก.พ. ด้วย

๑. ประโยชน์ที่นักเรียนและผู้ปกครองจะได้รับจากการฝากเข้าอยู่ในความดูแลของ ก.พ.

๑.๑ **การแนะแนวการศึกษา** กองการศึกษาต่างประเทศ สำนักงาน ก.พ. มีเจ้าหน้าที่แนะแนวการศึกษา ที่คอยช่วยเหลือแนะนำและแนะแนวการศึกษา วิชาที่จะศึกษา สถานศึกษาในต่างประเทศให้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของนักเรียนตลอดจนช่วยชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบการศึกษา ความเป็นอยู่ และปัญหาที่นักเรียนและผู้ปกครองควรจะทราบแต่ละประเทศ

๑.๒ **การตรวจร่างกายและอนามัย** ก.พ. มีคณะกรรมการแพทย์ คอยตรวจร่างกายและอนามัยของนักเรียนก่อนเดินทางไปศึกษา ณ ต่างประเทศ หากตรวจพบว่า นักเรียนผู้ใดมีสุขภาพไม่ดีพอ ก็จะช่วยแนะนำให้ทำการรักษาให้มีสุขภาพดีเสียก่อน ซึ่งเป็นผลดีแก่นักเรียนเอง และเมื่อรักษาโรคภัยไข้เจ็บหายแล้ว นักเรียนก็สามารถเดินทางไปศึกษาตามความประสงค์ได้

๑.๓ **การจัดหาสถานศึกษาและที่พัก** ก.พ. รับจัดหาสถานศึกษาและที่พักที่เหมาะสมในต่างประเทศให้แก่นักเรียน หรือนักเรียนและผู้ปกครองที่ต้องการจะสมัครในสถานศึกษาใด ก.พ. ก็จะสมัครให้เข้าศึกษาได้ตามความประสงค์

๑.๔ **การรับรองเพื่อเข้าศึกษา** ก.พ. จะเป็นผู้รับรองต่อสถานศึกษาในเรื่องค่าใช้จ่ายและความประพฤติของนักเรียน เพราะสถานศึกษาส่วนใหญ่จะไม่ยอมให้นักเรียนต่างชาติเข้าศึกษา หากไม่มีผู้รับรองนักเรียนในเรื่องดังกล่าว

๑.๕ **การช่วยเหลือให้ทำหนังสือเดินทาง และวีซ่า** ก.พ. ออกหนังสือรับรองให้นักเรียนไปทำหนังสือเดินทางที่กองหนังสือเดินทาง กระทรวงการต่างประเทศ และออกหนังสือให้ไปขอวีซ่า ณ สถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุลของประเทศที่จะไปศึกษา

๑.๖ **การช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในเรื่องการเงิน** ก.พ. จะออกหนังสือรับรองให้ผู้ปกครองไปซื้อเงินตราต่างประเทศจากธนาคารใดก็ได้ เพื่อส่งเป็นเงินค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักเรียน และ ก.พ. ยังกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายให้เหมาะสมกับความจำเป็น โดยผู้ปกครองจะได้ทราบงบประมาณค่าใช้จ่ายของนักเรียนเป็นอัตรารายปีด้วย

๑.๗ **การดูแลจัดการศึกษาและความเป็นอยู่** ก.พ. จะรายงานผลการศึกษาและความเป็นอยู่ของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ ๆ เพื่อให้ผู้ปกครองได้ทราบข้อเท็จจริงได้ถูกต้อง

๑.๘ **การช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีเรื่องเดือดร้อน** ก.พ. มอบให้สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในต่างประเทศ คอยดูแลและสอดส่องความเป็นอยู่ของนักเรียน และคอยให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีเรื่องเดือดร้อน หรือมีเหตุร้าย เช่น เจ็บป่วยจนต้องเข้าโรงพยาบาลเพื่อรับการรักษาเป็นการรีบด่วน หรือประสบอุบัติเหตุ เป็นต้น เป็นการช่วยเหลือไม่ให้ผู้ปกครองต้องกังวลในขณะที่นักเรียนอยู่ศึกษาในประเทศนั้น ๆ

๑.๙ **การผ่อนผันการตรวจเลือกเข้ารับราชการทหาร** ก.พ. จะดำเนินการติดต่อกับกระทรวงมหาดไทย เพื่อขอผ่อนผันการตรวจเลือกเข้ารับราชการทหารให้นักเรียน โดยผู้ปกครองหรือนักเรียนจะได้รับความสะดวกและไม่ต้องไปติดต่อด้วยตนเอง รวมทั้งไม่ต้องยุ่งยากในการหาหลักฐานไปแสดงว่านักเรียนกำลังศึกษาต่อในต่างประเทศ

๑.๑๐ **การช่วยเหลือเรื่องฝึกงาน** ก.พ. ติดต่อหาสถานที่ฝึกงานให้นักเรียน

ในระหว่างที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ หรือหลังสำเร็จการศึกษาแล้ว ในบางประเทศถ้าไม่มีหนังสือรับรองจากสำนักงานผู้ดูแลนักเรียน ฯ แล้ว ก็จะเข้าทำการผีกงานไม่ได้

๒. การติดต่อขอฝากนักเรียนเข้าอยู่ในความดูแลของ ก.พ.

ผู้ประสงค์จะฝากบุตรหลานหรือญาติมิตรเข้าอยู่ในความดูแลของ ก.พ. มักจะเข้าใจผิดคิดว่า การขอฝากเข้าอยู่ในความดูแลของ ก.พ. ล่าช้าและสับสน มีระเบียบและพิธีการมากจนน่ารำคาญ ความจริงแล้วควรจะสอบถามรายละเอียดต่าง ๆ ที่กองการศึกษาต่างประเทศท่านก็จะเข้าใจในระเบียบและวิธีดำเนินการที่จะนำนักเรียนฝากเข้าอยู่ในความดูแลของ ก.พ. ได้รวดเร็วไม่เสียเวลา ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในข้อนี้ จึงใคร่ขออธิบายรายละเอียดดังนี้

๒.๑ ก่อนอื่นท่านจะต้องติดต่อสอบถามเจ้าหน้าที่กองการศึกษาต่างประเทศ ในเรื่องเกี่ยวกับแนวการศึกษา วิชาที่จะไปศึกษา สถานศึกษา ระดับการศึกษา งบประมาณค่าใช้จ่ายในการศึกษา ประเทศที่จะไปศึกษา และอื่น ๆ รวมทั้งระเบียบการยื่นเรื่องราวขอฝากนักเรียนเข้าอยู่ในความดูแลของ ก.พ. ซึ่งเจ้าหน้าที่จะอธิบายรายละเอียดตามที่ท่านต้องการ และให้แบบฟอร์มต่าง ๆ ที่นักเรียนและผู้ปกครองจะต้องกรอกให้ละเอียด รวมทั้งการรวบรวมหลักฐานและเอกสารการศึกษาที่ ก.พ. จะช่วยดำเนินการหาสถานศึกษาให้นักเรียน ฯลฯ ในการยื่นเรื่องราวขอฝากนักเรียนเข้าอยู่ในความดูแลนี้ นักเรียนจะต้องมีผู้ฝากและผู้ออกค่าใช้จ่ายหนึ่งคน หรือจะเรียกได้ง่าย ๆ ว่าผู้ปกครองซึ่งจะเป็นบิดามารดา หรือผู้ปกครองโดยชอบธรรมตามกฎหมาย เป็นผู้รับผิดชอบส่งเงินค่าใช้จ่ายให้นักเรียนขณะศึกษาอยู่ในต่างประเทศ และในบางครั้งนักเรียนจำต้องมีผู้ค้ำประกันด้วย ซึ่งจะขออธิบายในข้อถัดไป

๒.๒ การทำสัญญา เมื่อนักเรียนและผู้ปกครองได้ยื่นเรื่องราวขอฝากนักเรียนเข้าอยู่ในความดูแลของ ก.พ. ต่อเจ้าหน้าที่ในข้อ ๒.๑ เรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่จะนัดวัน และเวลาทำสัญญา ทั้งนี้ ตามแต่ผู้ปกครองและนักเรียนจะสะดวกในการที่จะทำสัญญา ในการนัดวันเวลาดังกล่าว เจ้าหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการให้ ในการทำสัญญานี้ได้แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ สัญญานักเรียน สัญญาผู้ฝากและออกค่าใช้จ่าย และสัญญาผู้ค้ำประกัน

๒.๒.๑ สัญญานักเรียน การเข้าอยู่ในความดูแลของ ก.พ. นักเรียนจะต้องทำสัญญาต่อหน้าเจ้าหน้าที่สำนักงาน ก.พ. และหากนักเรียนยังไม่บรรลุนิติภาวะ จะต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมตามกฎหมายเสียก่อน จึงจะทำสัญญาได้ (แบบฟอร์มหนังสือให้ความยินยอมขอได้ที่เจ้าหน้าที่)

๒.๒.๒ สัญญาผู้ฝากและออกค่าใช้จ่าย นักเรียนจะต้องมีผู้รับผิดชอบในการส่งเงินค่าใช้จ่ายให้ในขณะที่ศึกษาในต่างประเทศ ซึ่งจะเป็นผู้ใดก็ได้ที่รับผิดชอบในเรื่องใช้จ่ายดังกล่าวข้างต้น

๒.๒.๓ สัญญาผู้ค้ำประกัน ในกรณีที่นักเรียนและผู้ฝากและออกค่าใช้จ่ายจะต้องมีผู้ค้ำประกัน ก็ให้หาผู้ค้ำประกันมาทำสัญญาหนึ่งคน

อนึ่ง ก.พ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการทำสัญญาต่าง ๆ ไว้ดังต่อไปนี้

ก. ถ้านักเรียนหรือผู้ฝากและออกค่าใช้จ่ายคนใดคนหนึ่ง มีหลักทรัพย์ที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ อันเป็นโฉนดที่ดินมีมูลค่าพอสมควร หรือเป็นข้าราชการตั้งแต่ชั้นโทหรือเทียบเท่าขึ้นไป ก็ไม่ต้องมีผู้ค้ำประกัน

ข. ถ้านักเรียนและผู้ฝากและออกค่าใช้จ่ายไม่มีหลักทรัพย์ที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ และไม่ได้เป็นข้าราชการชั้นโทหรือเทียบเท่าขึ้นไป จะต้องมีผู้ค้ำประกัน โดยผู้ค้ำประกันจะต้องมีหลักทรัพย์เป็นอสังหาริมทรัพย์ หรือเป็นข้าราชการชั้นโทหรือเทียบเท่าขึ้นไป

สำหรับอสังหาริมทรัพย์ที่กล่าวนั้น จะต้องเป็นโฉนดที่ดินที่มีมูลค่าพอสมควร และพร้อมที่จะนำไปแสดงให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ และจะคืนให้เจ้าของทันทีที่ได้ตรวจสอบเสร็จเรียบร้อยแล้ว (ในเรื่องนี้ ยังมีนักเรียน ผู้ปกครอง และผู้ค้ำประกัน เข้าใจผิดคิดว่า ก.พ. จะนำโฉนดที่ดินเก็บเอาไว้จนกว่านักเรียนจะสำเร็จการศึกษาเดินทางกลับประเทศไทยแล้ว)

๒.๓ เมื่อนักเรียนและผู้ฝากและออกค่าใช้จ่าย และผู้ค้ำประกัน (ถ้ามี) ได้ลงชื่อในสัญญาเสร็จเรียบร้อยแล้วจะได้รับหนังสือไปตรวจสุขภาพอนามัย โดยคณะกรรมการแพทย์

ของ ก.พ. ณ โรงพยาบาลศิริราช หรือ โรงพยาบาลรามาธิบดี และโรงพยาบาลสมเด็จเจ้าพระยา ซึ่งเจ้าหน้าที่จะนัดวันตรวจสุขภาพอนามัยให้ล่วงหน้าด้วย

๒.๔ นักเรียนจะทราบผลการตรวจสุขภาพอนามัยประมาณ ๑ สัปดาห์ และเมื่อตรวจสอบว่ามีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์แล้ว นักเรียนจะต้องขอหนังสือจากกองการศึกษาต่างประเทศไปทำหนังสือเดินทาง ณ กระทรวงการต่างประเทศ และหนังสือไปขอวีซ่าในฐานะนักเรียนจากสถานเอกอัครราชทูต หรือสถานกงสุลของประเทศที่จะไปศึกษา

๒.๕ หลังจากได้หนังสือเดินทางและวีซ่าเรียบร้อยแล้ว ผู้ปกครองจะต้องขอหนังสือจากเจ้าหน้าที่กองการศึกษาต่างประเทศไปขอแลกเงินตราต่างประเทศจากธนาคารต่าง ๆ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายงวดแรกของนักเรียน รวมทั้งค่าเครื่องแต่งตัวและเงินติดกระเป๋าเพื่อเดินทางด้วย เงินอัตราที่แลกเปลี่ยนนี้ จะเป็นเงินสกุลตามประเทศที่จะไปศึกษา และธนาคารจะออกให้ในรูปของดร๊าฟต์ ที่ผู้ปกครองจะต้องมอบให้ ก.พ. เพื่อจัดส่งให้สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในต่างประเทศ สำหรับเป็นงบประมาณค่าใช้จ่ายในการศึกษาของนักเรียนแต่ละคนต่อไป

จากการอธิบายดังกล่าวแล้วข้างต้น นักเรียนก็เข้าอยู่ในความดูแลของ ก.พ. และพร้อมที่จะเดินทางไปศึกษาในต่างประเทศได้ และในขณะที่นักเรียนทำการศึกษาอยู่นั้น หากผู้ปกครองหรือนักเรียนประสงค์จะให้ ก.พ. ช่วยเหลือ หรือดำเนินการในเรื่องอื่นใด ก็สามารถแจ้งให้สำนักงาน ก.พ. หรือสำนักงานผู้ดูแลนักเรียน ฯ ทราบได้ทันที

อนึ่ง ในการเดินทางไปต่างประเทศ นักเรียนจะเดินทางโดยบริษัทการบินใดก็ได้ตามแต่จะสะดวก ในปัจจุบัน บริษัทการบินอาจลดราคาค่าโดยสารให้แก่นักเรียน ดังนั้นควรจะติดต่อบริษัทต่าง ๆ ด้วยตนเองจะดีที่สุด

เพื่อความสะดวกในการที่นักเรียน หรือผู้ปกครองจะติดต่อสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในต่างประเทศ จึงขอให้ที่ตั้งของสำนักงานผู้ดูแลนักเรียน ฯ และชื่อที่อยู่หัวหน้าสำนักงานผู้ดูแลนักเรียน ดังต่อไปนี้

๑. สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในสหรัฐอเมริกา

ที่ตั้ง Students' Department

Royal Thai Embassy

1906—23 rd. Street, N.W.

Washington D.C. 20008

U. S. A.

โทรศัพท์ 667 9110, 667 9111

ชื่อที่ปรึกษาและตำแหน่ง พ.อ. วิเชียร บุรณศิริ

ที่ปรึกษาการศึกษาประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงวอชิงตัน

Col. full stop Vichienra Buranasiri

Education Counsellor

๒. สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในประเทศอังกฤษ

ที่ตั้ง Thai Government Students' Office

Royal Thai Embassy

28 Princes Gate

L O N D O N S.W. 7

ENGLAND

โทรศัพท์ 584 4538, 584 4539

ชื่อที่ปรึกษาและตำแหน่ง นายสงัด ศรีวณิก

ที่ปรึกษาการศึกษาประจำสถานเอกอัคคราชทูต ณ กรุงลอนดอน

Mr. Sngat Srivanig

Education Counsellor

๗. สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน

ที่ตั้ง Students' Department

Royal Thai Embassy

53 BONN-BAD GODESBERG

Michaelstrasse 4 b II

West Germany

โทรศัพท์ 55750

ชื่อที่ปรึกษาและตำแหน่ง พ.อ. วิชา ฐิตวัฒน์

ที่ปรึกษาการศึกษาประจำสถานเอกอัคราชทูต ณ กรุงบอนน์

Col. Vicha Dhitavat

Education Counsellor

๘. สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในประเทศฝรั่งเศส

ที่ตั้ง Thai Government Students' Office

Ambassade Royale de Thailande

8 rue Greuze

75 P A R I S XVI

F r a n c e

โทรศัพท์ 553 5357

ชื่อผู้ดูแล ฯและตำแหน่ง พ.ต. อุสาห์ โกมลปาณิก

ผู้ดูแลนักเรียนประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปารีส

Commandant Usa Komolpanik

Superintendent of Thai Student

๕. สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในประเทศอินเดีย

ที่ตั้ง Office of The Education Counsellor

Royal Thai Embassy

C—235 Defence Colony

New Delhi — 24

I n d i a

โทรศัพท์ 621038

ที่ปรึกษาและตำแหน่ง นายไพโรจน์ หงสกุล

ที่ปรึกษาการศึกษาประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเดลฮี

Mr. Pirote Hongskul

Education Counsellor

๖. สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในประเทศญี่ปุ่น

ที่ตั้ง Students' Department

Royal Thai Embassy

No 13—24, 2— Chome, Kami—Osaki

Shinagawa—ku

T o k y o

J a p a n

ชื่อที่ปรึกษาและตำแหน่ง นายสนิธ พุกประยูร

ที่ปรึกษาการศึกษาประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงโตเกียว

Mr. Sanit Pukprayura

Education Counsellor

๗. สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในประเทศออสเตรเลีย
ที่ติดต่อ Students' Department
Royal Thai Embassy
74 Hopetoun Circuit, Yarralumla
Canberra, A.C.T. 2600
Australia
โทรศัพท์ 811371
ชื่อผู้ดูแลนักเรียน ฯ และตำแหน่ง พ.ต. วัธน์ บุญปาลิต
ผู้ดูแลนักเรียนประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงแคนเบอร่า
Maj. Watn Boonparlit
Superintendent of Thai Students'

๘. สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์
ที่ติดต่อ Students' Department
Royal Thai Embassy
Commercial Center
P.O. Box 49
Makati, Rizal, D-708
Manila
Philippines
โทรศัพท์ 58 60 54
ชื่อที่ปรึกษาและตำแหน่ง ดร. ชาญ จารุวัสตร์
ที่ปรึกษาการศึกษาประจำสถานเอกอัคคราชทูต ณ กรุงมนิลา
Dr. Charn Charuvastra
Education Counsellor

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

ภาวะสร้างสรรในการทำงาน

โดย..... ประยูร พรหมพันธุ์

แต่ก่อนนี้คนทั้งหลายพากันเชื่อว่าโลกที่เราอยู่นี้แบน ซึ่งถ้าเราเดินทางไปไกลถึงจุดหรือขอบหนึ่งของโลกแล้ว ก็อาจจะหลุดลอยหรือตกออกไปนอกโลกได้ สมัยนั้นถ้าหากมีใครมีความเชื่อเป็นอย่างอื่นก็อาจจะถูกกล่าวหาว่าคัดค้านต่อคำสอนของพระเจ้า อาจจะได้รับการลงทัณฑ์จากพระเจ้า ยุโรปสมัยที่ศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาธอลิกกำลังรุ่งเรืองและมีอำนาจเหนือฝ่ายบ้านเมือง คำสอนของศาสนาใครจะคัดค้านมิได้เป็นอันขาด แต่ก็ยังมีคนที่มีความคิดเห็นไม่ตรงกับความเชื่อในสมัยนั้นจนได้ โดยเฉพาะ "กาลิเลโอ" เป็นคนหนึ่งล่ะที่ไม่เชื่อว่าโลกเรานี้แบน แต่เขากลับคิดว่าโลกเรานี้กลม กาลิเลโอ แห่งเมืองปีซา ผู้นี้เป็นคนเจ้าปัญญา และช่างคิด เขาเป็นคนมีความคิดและเชื่อมั่นว่าโลกนี้ไม่แบนแน่นอน แล้วเขาก็พยายามหาข้อพิสูจน์ต่าง ๆ ให้คนเห็นว่าโลกกลม ความคิดที่ไม่เหมือนคนอื่นเขาในครั้งกระนั้น กลับเป็นความคิดที่ถูกต้องสำหรับปัจจุบัน ทำไมจึงเป็นไปได้เช่นนั้น ? ทั้งนี้มิใช่เพราะความอยากรู้ อยากเห็น ความริเริ่ม (Initiative) และภาวะสร้างสรร (Creative Thinking) ที่มีอยู่ในตัวของ กาลิเลโอ หรอกหรือ... จึงทำให้เขาสามารถค้นพบความจริงอันนี้ได้ ภาวะสร้างสรรและจินตนาการของกาลิเลโอครั้งกระนั้นเป็นผลสืบเนื่องต่อความเจริญก้าวหน้าของโลกในระยะต่อ ๆ มาอย่างมากมายและได้นำมาสู่ความเจริญก้าวหน้าในด้านดาราศาสตร์จนกระทั่งถึงยุคปัจจุบัน ปัจจุบันนี้มนุษย์สามารถไปลงบนดวงจันทร์ได้ และจะมีใครสักกี่คนในครั้งกระนั้นหรือแม้ครั้งกระนี้ ที่คิดว่ามนุษย์จะสามารถลงไปเหยียบบนพื้นผิวดวงจันทร์ได้ มันช่างเป็นสิ่งที่ไม่น่าจะเป็นไปได้เสียสิ้นดี..... แต่มันก็เป็นไปแล้วจริง ๆ..... ทั้งนี้เพราะอะไร..... ถ้ามิใช่เพราะความใฝ่ฝันและความอยู่ไม่สุขของมนุษย์ ความคิดคำนึง จินตนาการ และความอยากรู้อยากเห็นเหล่านี้ นับได้ว่าเป็นผลอันเกิดจากภาวะแห่งการสร้างสรรของมนุษย์และมีอยู่ในตัวมนุษย์ เสมือนเป็นพลังงานอันเต็มไปด้วยความเร่าร้อน คุกกรุ่นอยู่อย่างไม่มีที่สิ้นสุดนั่นเอง

ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ย่อมเต็มไปด้วยความเปลี่ยนแปลง ความก้าวหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้ง ทั้งนี้ เพราะเกิดจากพลังความคิด ความใฝ่ฝัน และจินตนาการอันไม่มีที่สิ้นสุดของมนุษย์นั่นแหละ ที่ทำให้โลกเราเต็มไปด้วยเปลี่ยนแปลง ความเจริญก้าวหน้าอย่างไม่หยุดหย่อน ภาวะสร้างสรรที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ย่อมก่อให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ มีการประดิษฐ์คิดค้นต่าง ๆ เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้มนุษย์สามารถเอาชนะธรรมชาติได้หลายอย่าง และทำให้มนุษย์สามารถควบคุมธรรมชาติได้มากยิ่งขึ้นโดยลำดับ ภาวะสร้างสรรจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับความเจริญก้าวหน้าของโลก เราทุกยุคทุกสมัย มนุษย์ที่มีพลังแห่งการสร้างสรรสูงก็เปรียบเสมือนดวงไฟอันลุกโชติช่วง สามารถให้ความร้อนและแสงสว่างแก่โลกได้อย่างมากมาย ที่ไม่มีวันจะหมดสิ้นนั่นเอง ภาวะแห่งการสร้างสรรจึงเป็นพลังอันสูงค่ายิ่งสำหรับอารยะธรรมแห่งมนุษย์ชาติ และด้วยสิ่งนี้เองที่ทำให้มนุษย์เรามีความแตกต่างออกไปจากสัตว์โลกอื่น ๆ ที่ไม่เคยรู้จักการดัดแปลงคิดค้น ปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่แล้วโดยธรรมชาติ ให้ดียิ่งขึ้นไปเรื่อย ๆ เช่นมนุษย์เรา เพราะพลังแห่งการสร้างสรรของมนุษย์นี่เองที่ทำให้มนุษย์สามารถจัดทำระบบงาน หรือระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลสูงสุดได้ ขอให้ดูตัวอย่างจริง ๆ เกี่ยวกับการที่มนุษย์ส่งยานอวกาศออกไปโคจรรอบโลกหรือรอบดวงจันทร์ได้นั้น ก็เพราะเกิดจากภาวะสร้างสรรในเชิงการจัดระบบการบริหารงานตามโครงการอวกาศที่ทรงประสิทธิภาพอันยอดเยี่ยมที่สามารถทำให้แผนงานทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุผลสำเร็จตามแผนการที่ได้วางไว้ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าภาวะสร้างสรรในการทำงานของมนุษย์ไม่ว่าจะในด้านใดก็ย่อมเป็นสิ่งที่ดี และเป็นที่พึงปรารถนาของมนุษย์เราด้วยกันทั้งสิ้น

หากเราจะมองถึงภาวะสร้างสรร ในฐานะที่เป็นอุปกรณ์อันมีประโยชน์ต่อการบริหารงานไม่ว่าในหน่วยราชการบริหาร หรือในการบริหารงานของธุรกิจเอกชนก็ย่อมจะเป็นที่ประจักษ์ชัดว่า หน่วยงานใดก็ตามที่มีผู้ปฏิบัติงานเต็มไปด้วยความคิดริเริ่ม มีภาวะการสร้างสรรอยู่ในตัวผู้ปฏิบัติงานสูงแล้ว หน่วยงานนั้นก็มักจะประสบความสำเร็จ และมีความเจริญก้าวหน้า จึงพอจะกล่าวได้ว่าหน่วยงานใดก็ตาม ถ้ามุ่งหวังจะให้เกิดผลดีในด้านการปฏิบัติงานจริง ๆ แล้ว ก็จำจะต้องหาทางส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานได้มีความเป็นอิสระพอสมควร ในการที่จะคิดหาสู่ทางในการทำงานด้วยตัวของเขาเอง ในอันที่จะคิดริเริ่ม ปรับปรุง แก้ไข เปลี่ยนแปลงงานที่ทำอยู่แล้วให้ดีที่สุดที่จะทำได้

หัวหน้างานที่ฉลาดย่อมจะต้องรู้จักใช้ศิลปในการนำและการควบคุมบังคับบัญชา โดยรู้จักกระตุ้นยั่วยุให้ลูกน้องได้เกิดความริเริ่มในการทำงานโดยใช้สมองและความคิดของเขาเองได้อย่างอิสระพอสมควร มิใช่คอยแต่ควบคุมหรือจำกัดความคิดของเขาเสียหมด หรือทำงานโดยคอยแต่รับคำสั่งอย่างเดียว เพราะถ้าทำเช่นนั้นก็เท่ากับผู้เป็นหัวหน้างานทำงานด้วยตัวคนเดียว คิดคนเดียว ส่วนลูกน้อง หรือผู้ร่วมปฏิบัติงานเป็นแต่เพียงเครื่องยนต์กลไกอันหนึ่งที่จะปฏิบัติงานตามแต่จะสั่ง ผลที่ได้รับจริง ๆ ย่อมเป็นสิ่งที่ไม่น่าพอใจนัก เพราะขาดความเจริญงอกงามเท่าที่ควรจะเป็น ในการทำงานจึงควรเปิดโอกาสหรือเปิดช่องให้ผู้ปฏิบัติงานได้อยู่ในบรรยากาศที่น่าพอใจและเป็นอิสระพอสมควรที่จะสามารถอำนวยให้ได้ อันจะทำให้เขาสามารถใช้ความคิดริเริ่ม ความสามารถและความคิดปรับปรุงแก้ไขงานที่ทำอยู่ด้วยตัวของเขาเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะผลที่จะได้รับเป็นสิ่งที่น่าพึงพอใจตามที่ได้กล่าวแล้ว ในข้อที่ว่าบรรยากาศอันเหมาะสมนั้นเป็นอย่างไร ถ้าหากจะมีโอกาสเลือกใช้ได้แล้ว บรรยากาศแห่งความเป็นประชาธิปไตยนั้นแหละเป็นสิ่งที่เหมาะสมอย่างยิ่ง หัวหน้างานจะต้องรู้จักรับฟังความคิดเห็นของลูกน้อง ผู้ร่วมงาน และจะต้องหาทางส่งเสริมความคิดริเริ่มของลูกน้องเท่าที่จะสามารถทำได้ สอนให้รู้จักทำงานเป็นกลุ่ม (Teamwork) มากกว่าทำงานเสียแต่เพียงคนเดียว หรือเป็นทำนองมีคนเก่งอยู่เพียงคนเดียว

ปัญหาที่น่าพิจารณาถัดมาก็คือจะทำอย่างไรต่อตัวผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้เขาเกิดมีภาวะสร้างสรรในการทำงานสูง (นอกจากการสร้างบรรยากาศอันเหมาะสมตามที่กล่าวมาแล้ว) ข้อนี้เห็นจะต้องพุ่งความสนใจไปยังตัวผู้ปฏิบัติงานโดยตรง โดยพยายามจุดพลังแห่งความคิดริเริ่มให้เกิดขึ้นในตัวเขาให้ได้ จะด้วยการกระตุ้นเตือนยั่วยุด้วยวิธีการใด ๆ ก็ได้ ที่เห็นว่าพอเพียงที่จะทำให้เกิดความกระตือรือร้น มีความกระฉับกระเฉงว่องไว มีความคิดริเริ่มอยากทำนั่นทำนี่ อยากเห็นสิ่งใหม่ ๆ ที่จะเกิดขึ้นอยู่เรื่อย ๆ ไม่สักแต่คิดทำงานให้พ้นไปวันหนึ่ง ๆ อันนี้ย่อมขึ้นอยู่กับศิลปในการนำของผู้นำหรือหัวหน้างานเช่นเดียวกัน ที่จะพิจารณาหาหนทางว่าจะทำอะไร อย่างไร เมื่อไร และแค่ไหน ตามความเหมาะสม เพื่อกระตุ้นพลังของผู้ทำงานให้เกิดแรงผลักดันจากภายในมาสู่ภายนอกให้จงได้ วิธีการที่จะใช้อาจจะทำด้วยการยกย่องชมเชยเขาในผลสำเร็จของงานที่เขาปฏิบัติ การให้บำเหน็จรางวัลสำหรับความคิดริเริ่มทำสิ่งใหม่ ๆ การยกย่องชมเชยหรือ

ประกาศเกียรติคุณให้เป็นที่ปรากฏแก่สายตาคนทั่วไป เมื่อมีโอกาสจะทำ แรงกระตุ้นเหล่านี้อาจช่วยทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำงานและคิดสร้างสรรเพื่อความเจริญก้าวหน้าอยู่เรื่อยไป

ภาวะสร้างสรรเป็นสิ่งที่เราสามารถจะพัฒนาให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลได้ อาจด้วยการฝึกหัดให้เขาเป็นคนช่างสังเกตุ ช่างคิด ช่างสงสัย คิดหาเหตุหาผลในการทำงานโดยอาศัยหลักตรรกวิทยา (Logic) เข้าช่วย นอกจากนี้อาจจะต้องพยายามฝึกหัดผู้ปฏิบัติงานให้เกิดความเชื่อมั่นในตัวเอง (Self Confidence) ในการแก้ปัญหาในการทำงานที่เกิดขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้เขามีมโนคติ (Will Power) ในการทำงานสูง และในประการสุดท้ายจะต้องฝึกหัดเขามิให้เป็นคนขี้ตกใจกลัวต่อบุคคลอื่นมากเกินไปจนทำให้ไม่กล้าที่จะคิดทำอะไรด้วยตัวของตัวเองได้ และแทนที่จะกำหนดให้ปฏิบัติงานต้องติดแน่นหรือตรึงอยู่กับระเบียบแบบแผนเก่า ๆ อย่างเคร่งครัดจนเกินไป ก็อาจจะต้องให้เขาได้มีโอกาสกลับมาพิจารณาต่อตัวระเบียบแบบแผนเสียเองบ้าง ว่ามีความเหมาะสมอย่างไร แค่ไหน และควรทำการปรับปรุงแก้ไข เปลี่ยนแปลงในเรื่องใด อย่างไรบ้าง แต่อันนี้ต้องเป็นการปฏิบัติด้วยอาศัยเหตุผลเป็นที่ตั้ง มิใช่เป็นการปฏิบัติด้วยอารมณ์ ทั้งนี้เพราะเรื่องบางเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานเมื่อเหตุการหรือสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปแล้ว ระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์เก่า ๆ ที่มีอยู่เดิมอาจจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเสียใหม่ให้เหมาะสมแก่เหตุการณ์ที่เป็นอยู่

เมื่อกล่าวในเชิงสรุป ภาวะสร้างสรรนี้จะสามารถทำให้เกิดประโยชน์แก่ตัวผู้ปฏิบัติงานแก่หน่วยงานและแก่สังคมได้เป็นอย่างมาก ถ้าหากเรารู้จักที่จะนำมาใช้ในทางที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ได้อย่างจริงจัง การทำงานก็จะไม่เข้าทำนองขอไปที หรือแบบเข้าชามเย็นชาม อย่างที่เคยได้ยินพูด ๆ กัน เพราะเมื่อคนเรามีพลังแห่งการสร้างสรรอยู่ในตัวพร้อมแล้ว เขาก็จะไม่ยอมนิ่งอยู่กับที่เป็นอันขาด แต่จะต้องมีความกระตือรือร้น ขวนขวายให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดียิ่งขึ้นเรื่อย ๆ ไปอย่างไม่มีขอบเขตอันจำกัด ผู้นำหรือหัวหน้างานที่ดีจะต้องฉลาดพอที่จะกระตุ้นและปลุกปล้ำให้เกิดคุณลักษณะอันนี้ให้เกิดขึ้นในตัวผู้ปฏิบัติงานให้จงได้ ถ้าหากสามารถทำได้จริง ๆ แล้ว ก็เชื่อได้ว่าจะบังเกิดผลดีแก่ทั้งตัวผู้ปฏิบัติงานเองแก่หน่วยงาน และแก่สังคมโดยส่วนรวมอย่างไม่ต้องสงสัยเลย

เรื่องเล็ก

"เรื่องเล็ก" นายอำเภอระเบิดออกมาสุดเสียงจนทุกคนในที่ว่าการอำเภอชั้นบนหันมองทางห้องนายอำเภอเป็นตาเดียว สิ่งที่ปรากฏต่อมาคือ ภาพผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอถอยกรูดออกมาจากห้องด้วยใบหน้าพิกล และอีกอึดใจต่อมาก็เห็นนายอำเภอเดินโครม ๆ ลงบันไดอำเภอไปด้วยใบหน้าพิลึก ทุกคนจึงหันมามองกันด้วยใบหน้าอันเหรอหรา

ก่อนหน้าที่จะเกิดเหตุการณ์ ซึ่งล่อนข้างจะผิดปกติครั้งนี้ประมาณ ๑ อาทิตย์ ทางอำเภอดงมะระได้รับหนังสือแจ้งจากจังหวัดว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดตอบรับที่จะมาเป็นประธานในพิธีเปิดโรงเรียน "มิตรสัมพันธ์" ที่ตำบลกระทกรก ตามที่ทางอำเภอได้เสนอไป โรงเรียนนี้จัดสร้างขึ้นด้วยแรงสรัทธาของหน่วยทหารช่างอเมริกัน ที่มาประจำอยู่ในจังหวัดร่วมกับทางอำเภอและราษฎรในตำบลนั้น เป็นโรงเรียนชั้นเดียวใต้ถุนสูง มุงหลังคาสังกะสี มีห้องเรียน ๓ ห้อง ห้องครู ๑ ห้องและสร้างขึ้นแทนโรงเรียนเดิม ซึ่งตั้งอยู่กับพื้นดินหลังคามุงจากจวนจะพังมิพังแหล่อยู่แล้ว

ตามกำหนดการเกี่ยวกับพิธีเสนอไปจังหวัดมีย่อ ๆ ว่า เมื่อถึงเวลา ๑๕.๐๐ น. ผู้ว่าราชการจังหวัดมาถึงบริเวณพิธี ขึ้นแท่นปราศรัย มีการชักธงชาติไทยขึ้นสู่ยอดเสา นายอำเภออ่านรายงานเสนอ ประธานอ่านตอบ แล้วนายอำเภอเชิญประธานไขกุญแจประตูห้องเรียนแล้วเชิญประธาน ผู้บังคับหน่วยทหารช่างอเมริกันและคณะชมห้องเรียน หลังจากนั้นมีการเลี้ยงน้ำชาเป็นเสร็จงาน

สำหรับนายอำเภอดงมะระคนนี้ เป็นนายอำเภอในวัย ๕๐ เคยเป็นนายอำเภอที่อำเภอเล็ก ๆ ในจังหวัดกันดารมาแล้ว ๑ แห่ง และเพิ่งจะย้ายมาอยู่ใหม่เพียงเดือนเดียว อำเภอดงมะระก็เป็นอำเภอเล็ก ๆ ที่มีงานพัฒนาซึ่งจะต้องทำอีกมาก ประวัติการทำงานของนายอำเภอผู้นี้นับว่าอยู่ในระดับปานกลาง ปกติเป็นคนใจดีและไม่ทำงานคนเดียว แต่มีการมอบหมายงานให้ลูกน้องทำเป็นส่วนใหญ่ งานที่เคยปฏิบัติมาสำเร็จลุล่วงไปได้ เพราะความเป็นกันเองและความตั้งใจ และความสามารถของลูกน้องเป็นส่วนสำคัญ เมื่อย้ายมาใหม่ ๆ นายอำเภอผู้นี้ก็กะ

ที่มา ทัศนีย์ มุสิกไชย "การสังงาน" การสัมนาหลักวิชาบริหารผู้บังคับบัญชาระดับชั้นเอก กรมส่งเสริมการเกษตร

การไว้ว่าจะใช้นโยบายที่เคยปฏิบัติอยู่กับเจ้าหน้าที่ของอำเภอนี้ และคิดจะสร้างผลงานให้เป็นที่ปรากฏแก่ผู้ใหญ่ ด้วยความร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่าย

เมื่อได้รับหนังสือจากจังหวัดดังกล่าว นายอำเภอก็เรียกประชุมเตรียมงาน โดยมีผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอเป็นเจ้าของเรื่องแทนตัวศึกษาซึ่งไม่อยู่ และปลัดอำเภอตรีเข้าร่วมประชุมด้วย ได้มีการหารือและตกลงกันด้วยวาจา สรุปได้ดังนี้

๑. ตัวนายอำเภอเองซึ่งจะไปราชการกรุงเทพ ฯ วันรุ่งขึ้นอยู่แล้ว จะติดต่อขอธงชาติอเมริกันมาปักคู่กับธงไทยรอบบริเวณงาน

๒. มอบให้ผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอจัดเตรียมสถานที่ กางเต็นท์ แท่นปราศรัย ไมโครโฟน การเปิดแพรคลุมป้าย พานกาไหล่ทองสำหรับใส่ลูกกุญแจ ติดต่อครูใหญ่จัดนักเรียนเข้าแถว และจัดน้ำชาสำหรับแขกผู้มีเกียรติ

๓. มอบให้ปลัดอำเภอตรีจัดเรื่องพาหนะที่จะรับส่งผู้ว่าราชการจังหวัด เจ้าหน้าที่ตลอดจนผู้ที่จะไปเตรียมงาน

เมื่อนายอำเภอกลับมาจากกรุงเทพ ฯ พร้อมกับธงชาติอเมริกัน ๒๐ ผืนนั้น ยังเหลือเวลาอีกสองวันจะถึงวันงาน นายอำเภอรู้สึกเป็นห่วงในเรื่องนี้ จึงได้ขับรถไปดูที่โรงเรียนดังกล่าว ซึ่งต้องอาศัยทางเกวียนใช้เวลาประมาณ ๒ ชั่วโมง เมื่อไปถึงปรากฏว่า คนงานกำลังขนเสาเต็นท์และผ้าใบมากองอยู่และยังไม่ได้ปักเสาธง นายอำเภอพบผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอ และครูใหญ่อยู่ที่นั่นด้วย หลังจากเดินตรวจดูบริเวณแล้ว นายอำเภอได้สั่งกำชับให้เร่งทำให้เสร็จในวันรุ่งขึ้น และได้สั่งการเพิ่มเติมให้ถางหญ้าทำความสะอาดบริเวณพื้นที่ให้กว้างออกไป ให้เกลี่ยดินและแต่งถนนเข้าโรงเรียนให้เรียบร้อยกว่าเดิม และให้ทำความสะอาดห้องเรียน ซึ่งยังรกรุงรังมีเศษไม้เศษตะปูกระจัดกระจายอยู่ โดยเน้นในเรื่องความสะอาดของสถานที่เป็นสำคัญ หลังจากนั้นจึงขับรถกลับอำเภอ

เหลืออีกหนึ่งวันจะถึงวันงาน นายอำเภอไปประชุมที่จังหวัดตอนเช้า ผู้ว่าราชการจังหวัดได้สอบถามเกี่ยวกับงานพิธี ซึ่งนายอำเภอก็ได้ รายงานว่าได้ไปตรวจสถานที่และสั่งการแล้ว คงเสร็จเรียบร้อยในเย็นวันนี้ การประชุมวันนั้นมีเรื่องโครงการพัฒนาของอำเภอดงมะระอยู่ด้วย เมื่อเลิกประชุมนายอำเภอจึงขับรถกลับและโดยที่เป็นทางผ่าน จึงแวะเยี่ยมโครงการพัฒนาเสียพักใหญ่

เกี่ยวกับงานพิธี ได้ความว่าทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว ธงก็ปักแล้ว พานก็เตรียมไว้แล้ว ห้องเรียนปัดกวาดเรียบร้อย นอกจากนั้นทางครูใหญ่ยังได้จัดเตรียมของขวัญให้กับผู้บังคับหน่วยทหารช่างอเมริกัน โดยเอาไม้ประดู่มาเลื่อยเป็นรูปลูกกุญแจยาวประมาณ ๑ ฟุต และยังได้เตรียมพลุไว้จุดเมื่อชักธงชาติขึ้นสู่ยอดเสาแล้วด้วย นายอำเภอได้พังรู้สึกชอบใจจึงชมเชยว่ารู้จักคิดอ่านริเริ่มดี ทำให้ผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอยิ้มแล้วออกไป เดิมนายอำเภอคิดจะขับรถออกไปดูความเรียบร้อยอีกครั้งหนึ่ง แต่เมื่อถามผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอแล้ว ประกอบกับเกรงว่าถ้าไปแล้วขากลับจะต้องขับรถกลางคืนไม่สะดวก จึงเปลี่ยนใจเป็นไม่ไป โดยจะไปในเช้าวันรุ่งขึ้น

ถึงวันพิธี นายอำเภอขึ้นที่ทำงานแต่เช้าเพื่อดูแฟ้มหนังสือราชการต่าง ๆ ก่อนไปบังเอิญมีพ่อค้ารายหนึ่งมาพบ หลังจากนั้นก็มีผู้บังคับกองตำรวจมาหารือและมีเจ้าหน้าที่บางแผนกมาเข้าพบติดต่อกัน โดยถือว่าตนเองเป็นคนใหม่ นายอำเภอจึงเกรงใจที่จะขอตัวไป และได้ต้อนรับผู้พบด้วยอัธยาศัยไมตรีอันดีเป็นการสูกใจจนถึงเวลา ๑๐.๐๐ น. ซึ่งทำให้ไม่มีเวลาพอที่จะไปแล้วกลับมาคอยรับผู้ว่าราชการจังหวัดที่อำเภอได้ทัน

เมื่อถึงเวลา ๑๓.๐๐ น. ผู้ว่าราชการจังหวัดและคณะมาถึงอำเภอ นายอำเภอได้ออกไปต้อนรับ และเชิญผู้ว่าราชการจังหวัดและคณะมานั่งรถจี๊ปที่เตรียมไว้ ระหว่างเดินทาง ผู้ว่าราชการจังหวัดได้ซักถามสั้น ๆ ถึงความเรียบร้อย แล้วกล่าวว่างานเช่นนี้มีชาวต่างประเทศมาร่วมด้วยจึงต้องทำให้ดีอย่าให้เขาว่าได้ พอรถเข้าเขตงานก็ปรากฏว่ามีนักเรียนมาเข้าแถวต้อนรับเป็นระเบียบธงชาติไทยกับอเมริกันปักคู่กันเป็นทิวแถวโบกพริ้วอย่างสวยงาม พอรถแล่นจวนจะถึงเด็นท์พิธีผู้ว่าราชการจังหวัดก็ทำท่าสะดุ้ง ขมวดคิ้วหันมาถามนายอำเภอ ๒—๓ คำ ซึ่งทำให้นายอำเภอใจหายวาบ

คำถามที่คนรถพลอยได้ยินไปด้วยมีว่า "ตายละวา ทำไมติดธงอเมริกันไว้ทางขวาล่ะ"

นายอำเภอซึ่งจิตใจชักไม่ดีอยู่แล้ว ได้แนะนำผู้บังคับหน่วยทหารช่างอเมริกันและคณะกับผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วเชิญขึ้นแท่นปราศรัย ดนตรีลูกเสือเริ่มบรรเลงเพลงชาติ แต่ปรากฏว่ายังไม่มีใครมาชักธงชาติ เมื่อมองหน้ากันเลิกลั่กสักครู่ก็มีเด็กนักเรียน ๒ คน วิ่งโขยกเขยกมาที่เสาธงลงมือแก้เชือกแล้วเริ่มชักธงขึ้นสู่ยอดเสา ผู้ว่าราชการจังหวัดหันมาสบตากับนายอำเภอด้วยสายตาพิกล ๆ

เคราะห์ยังไม่สิ้น พอบรรเลงเพลงชาติไปได้ครึ่งเพลงและชักธงไปได้ครึ่งเสาเชือกเจ้ากรรมก็เกิดขาดผึงทำให้ธงม้วนลงมา ทุกคนในบริเวณงานสะดุ้งแทบจะพร้อม ๆ กัน แต่แล้วก็มีคนวิ่งออกมาจากข้างหลังประรำ ๓—๔ คน แบกบันไดไม้ไผ่มาด้วยอันหนึ่ง และแล้วกายกรรมหน้าเสาธงก็เริ่มขึ้นขณะที่เพลงบรรเลงใกล้จะจบอยู่แล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งทนดูอยู่ไม่ไหวจึงตะโกนบอกมาว่า "ไม่ต้อง" พอชาดคำเท่านั้นเองก็มีเสียงพลุระเบิดดูมขึ้นมา ทำให้นกกาบนต้นไม้ใหญ่ข้างเคียงออกบินกันว่อนไป

เพลงจบแล้ว พวกช่อมธงก็ช่วยกันยึดบันไดให้สารวัตรกำนันปีนขึ้นไป นายอำเภอซึ่งไม่กล้าที่จะสบสายตากับผู้ว่าราชการจังหวัดอีกแล้ว ก็เดินกัมหน้าเข้ามาโค้งแล้วควักกระเป๋าเอารายงานออกมาอ่านด้วยเสียงอันสั่น และขอเชิญทำพิธีเปิดป้ายโรงเรียน เสร็จแล้วผู้ว่าราชการจังหวัดอ่านตอบขอบคุณในความร่วมมือของทุกฝ่าย และอวยพรให้กับโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง หลังจากนั้นนายอำเภอได้เชิญไปที่ด้านหน้าของอาคารเรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดได้ดึงเชือกที่โยงมาจากแพรคลุมป้าย ปรากฏว่าเมื่อแพรสีชมพูหลุดจากป้ายแล้วกลับดึงพวกลูกโป่งเหี่ยว ๆ ลอยลงมาช้า ๆ และไปกล้งอยู่กับต้นนาในที่สุด

ผู้ว่าราชการจังหวัดหันมายิ้มแห้ง ๆ กับผู้บังคับหน่วยทหารช่างอเมริกัน นายอำเภอถอนใจเฮือกแล้วเชิญผู้ว่าราชการจังหวัดและคณะขึ้นชมโรงเรียน เมื่อถึงหน้าห้องเรียนชั้นป.๑ อยู่ ผู้ว่าราชการจังหวัดก็หันมาทางนายอำเภอ นายอำเภอหันไปทางผู้ช่วยศึกษาธิการ กระซิบว่า "กุญแจ" ผู้ช่วยศึกษาธิการหันไปกระซิบครูใหญ่ ครูใหญ่หันไปกระซิบครูน้อย ทันใดนั้นก็มีครูผู้หนึ่งแหวกคนเข้ามา สองแขนประคองกุญแจไม้ประตูยาว ๑ ฟุต ซึ่งขัดมันอย่างสวยงามออกโค้งอยู่ข้างหน้า

นายอำเภอทำตาเหลือกเมื่อเห็นว่าอะไรเป็นอะไร และรู้สึกหนักอึ้งจนไม่ได้ยินเสียงหัวเราะคิกคักเบา ๆ จากบางคนที่ยืนอยู่รอบ ๆ นายอำเภอหันไปกุเบา ๆ กับครูใหญ่ว่า "กุญแจไขประตู" บอกกันไปบอกกันมาสักครู่ก็มีใครคนหนึ่งเนื้อตัวมอมแมมเหมือนช่างไม้เพิ่งเสร็จงานก้าวออกมาโค้งผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วเอามือลวงไปในกระเป๋ากางเกง คีบเอาลูกกุญแจประตูห้องมีเชือกกระสอบผูกอยู่ออกมายื่นส่งให้

นายอำเภอซึ่งอยากจะร้องไห้อยู่แล้ว ได้เข้าช่วยเปิดประตูออกทั้ง ๒ ข้างเมื่อไขแล้ว และเดินตามคณะเข้าไป ปรากฏว่าห้องเรียนจัดไว้สะอาดเรียบร้อยน่าชม หลังจากนั้นนายอำเภอได้นำชมห้องอื่น ๆ พอถึงห้องสุดท้าย นายอำเภอเปิดประตูได้นิดเดียวก็รีบงับ แต่ช้าไปเสียแล้วผู้ว่าราชการจังหวัดและคณะเดินเข้ามาถึงตัวแล้ว เอื้อมมือผลักบานประตูเปิดอ้า ภาพที่พบเห็นภายในห้องคือ ผ้าขาวม้าสีต่าง ๆ กางเกงในห้อยราวระเกะระกะอยู่หลายตัว ส่วนข้างล่างนั้นมีเครื่องมือช่างไม้ เศษไม้ ตะปู ขี้เลื่อย ลังสุ ๆ และขวดเหล้าทั้งแล้วกับแก้วแตก ๆ กองอยู่กลางห้อง

นายอำเภอตอนนั้นรู้สึกอยากจะพุ่งหลาวลงมาด้วยความอับอาย รีบนำคณะกลับลงมาข้างล่างและเชิญรับประทานน้ำชาซึ่งจัดไว้เรียบร้อยพอสมควร แต่ปรากฏว่า ทุกคนจิบแล้ว ก็ต้องวางรวมทั้งนายอำเภอเองด้วย เพราะมันหวานจนแสบไส้

ระหว่างรับประทานน้ำชา ผู้ช่วยศึกษาฯ ก็มัวไปง่วนอยู่กับฝ่ายจัดเลี้ยง นายอำเภอจึงกระซิบถามปลัดอำเภอว่าทำไมถึงได้เป็นยังงี้ คุณปลัดก็บอกว่าผมก็ไม่รู้เหมือนกัน แต่เห็นผู้ช่วยศึกษาฯ มาสั่ง ๆ ครูใหญ่ไว้แล้วก็ไปที่อื่นต่อไม่ได้อยู่คุมงานเท่าไร

เมื่อร่ำลากันแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ขึ้นรถกลับกับนายอำเภอ พอรถเคลื่อนผู้ว่าฯ ก็หันมาตุนายอำเภอว่า "เห็นว่าเรียบร้อย ๆ ทำไมขลุกขลักยังงี้เล่า ทีหลังอย่าให้เกิดขึ้นอีกนะนายอำเภอ" หลังจากนั้นก็เงียบกันไปจนถึงอำเภอ

หลังจากส่งผู้ว่าราชการจังหวัดและคณะเปลี่ยนรถเดินทางกลับจังหวัดแล้ว นายอำเภอก็ขึ้นอำเภอ ผลักบังตาเข้าไปนั่งกุมขมับอยู่ในห้อง แล้วล้วงยาแอสไพรินออกมากิน ๓ เม็ด นั่งบริมอยู่พักใหญ่ก็มีเสียงเคาะประตูแล้วผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอก็ผลักบังตาเข้ามา

"เรียบร้อยไปแล้วครับ ขลุกขลักนิดหน่อยแต่เรื่องเล็กครับ" ผู้ช่วยศึกษาธิการกล่าวด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม.

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

นายชอว์

สวัสดีปีใหม่ครับท่านสมาชิก (หรือไม่ใช่ก็ตาม)

ผมได้เสนอรายการนี้มาเป็นเวลากว่า ๑ ปี แล้วนะครับ โดยครั้งแรกใช้ชื่อว่า "คลายอารมณ์" เพราะผมเห็นว่าบางที บางเรื่องมันก็ไม่ขำไปเสียหมด ผมจึงชอบใช้คำว่า"คลายอารมณ์" มากกว่า แต่ในที่สุดก็ใช้หัวเรื่องว่า "ขำขัน" นี้มาโดยตลอด (ชื่อนั้นสำคัญไฉน จริงไหมครับ)

ตั้งแต่ผมเริ่มหาเรื่องทั้งที่ขำแต่ไม่ขัน หรือไม่ขำแต่น่าขัน หรือไม่ก็ทั้งไม่ขำและไม่น่าขันมาลงก็ดูเหมือนจะสิบกว่าครั้งเห็นจะได้ ปรากฏว่าไม่มีใครเขียนติไปเลย ผมก็คงรายการมาตลอดจนครบปี นี่ก็ได้เวลาแล้วคือใกล้ปีใหม่เข้ามาเต็มทีแล้ว (หรือบางท่านอาจจะได้อ่านเมื่อถึงปีใหม่แล้วก็ได้) ผมจึงขอถือโอกาสนี้อวยพรปีใหม่ ๒๕๑๖ กันเสียเลยด้วยเรื่องชุดคลายอารมณ์ในหัวเรื่อง "ขำขัน" นี้

ปีหน้าอาจจะได้พบหรือไม่ได้พบกันอีกก็ยังไม่แน่ครับ

ด้วยความขอบคุณครับ

นายชอว์

เรื่องของคนเคราะห์ร้าย

เรื่องนี้เกิดในต่างประเทศครับ

ชาวชนบทผู้หนึ่งเข้ามาหากินในเมืองใหญ่ แต่ไม่ช้าก็ถูกจับฟ้องศาลเพราะแกหากินในทางมิชอบ ด้วยความคิดที่ฝังแน่นอยู่ในจิตใจว่าถ้าถูกจับเมื่อไรคงจะถูกประหารชีวิตแน่เพราะ

สร้างคดีไว้มาก จึงคิดอยู่เสมอว่าที่ถูกจับคราวนี้ยังไงเสียก็คงจะถูกประหารชีวิตแน่ ๆ แต่แล้วก็ใจชื้นขึ้นมาหน่อย เพราะทราบว่าในจำนวนลูกขุนหลายคนนั้นมีอยู่คนหนึ่งเป็นคนมาจากหมู่บ้านเดียวกัน เมื่อมีโอกาสจึงกระซิบบอกลูกขุนผู้นั้นว่า "ยังไงช่วยพูดให้ตัดสินตลอดชีวิตก็แล้วกันนะ" ลูกขุนผู้นั้นก็ไม่ได้ตอบว่ากระไร

ในที่สุด หลังจากลูกขุนได้ประชุมถกเถียงกันอยู่นาน ศาลก็ตัดสินจำคุกจำเลยไว้ตลอดชีวิต จำเลยจึงเข้าไปหาลูกขุนผู้นั้นพร้อมทั้งกล่าวขอบคุณ

"ไม่เป็นไรหรอกเพื่อน" ลูกขุนผู้นั้นตอบ "ความจริงเขาจะตัดสินปล่อยแก ฉันเถียงแทบตายกว่าจะให้เขายอมจำคุกตลอดชีวิตตามที่แกต้องการได้"

สวัสดีปีใหม่

กลางดึกคืนวันปีใหม่เมื่อปีที่แล้ว ชายหนุ่ม (น้อย) คนหนึ่งเดินตุปัดตุเป๋กลับเข้าบ้านอย่างงง ๆ เมื่อเปิดประตูห้องนอนก็พบว่าสมาชิกในบ้านกำลังหลับอยู่ หนุ่มขี้เมาจึงรำพึงในใจว่า นี่ต้องใช่บ้านเราแน่ ห้องนอนก็เหมือนของเรา เตียงนอนก็ของเรา นั่นก็ลูกเรากำลังหลับอยู่ นี่ก็เมียเรา แต่สงสัยอยู่อย่างหนึ่ง ไอ้ตัวเราล่ะมันไปอยู่เสียที่ไหนหว่า งงจริง ๆ"

เศรษฐีปีใหม่

เสมียน ๑ "ฉันมีเพื่อนอยู่คนหนึ่ง เรียนมาด้วยกันแท้ ๆ ขณะที่เราจนอยู่ยังงี้ มันกลับรวยเป็นบ้า ขนาดขอรถให้ลูกขับไปโรงเรียนคนละคันเชียวเพื่อน"

เสมียน ๒ "เพื่อนเรามันก็เปลี่ยนรถปีละคันเหมือนกัน ไม่รู้มันไปเอาเงินที่ไหนมา"

เสมียน ๓ "แต่เพื่อนอีมันมีรถนั่งวันละสองคันว่ะ เช้าเย็นไม่เคยซ้ำคันกันเลย แต่ละคันราคาเหยียบแสนหรือแสนกว่าทั้งนั้น"

เสมียน ๒ "มันจะมากไปละเพื่อน เศรษฐีที่ไหนจะรวยและบ้าขนาดเปลี่ยนรถวันละ ๒ คัน"

เสมียน ๓ "ใครบอกล่ะว่ามันเป็นเศรษฐี"

เสมียน ๒ "อ้าว ! ถ้าไม่เป็นเศรษฐีแล้วเอารถที่ไหนมานั่งล่ะ"

เสมียน ๓ "โธ่ ! เช่อไปได้ ก็รถเมล์ไงล่ะเพื่อน"

เรื่องของผู้หญิง-ผู้หญิง

หญิงสาว คุณหมอคะ ช่วยสามีดิฉันหน่อยเถอะค่ะ เขาเป็นอะไรก็ไม่รู้นอนไม่หลับแทบทุกคืนเลยค่ะ ดิฉันเองนะคะคอยปรนนิบัติถามสาเหตุเขาจนจะแทบทุกวินาทีเขาก็ไม่ยอมบอกค่ะ ดิฉันลองพยายามหาทางรักษามาหลายอย่างแล้วค่ะ เขาก็ยังนอนไม่หลับอยู่อย่างเดิมค่ะ ชวนคุยเวลาทานข้าวก็แล้ว เวลาเขาอ่านหนังสือพิมพ์ดิฉันก็มักจะช่วยเขาวิจารณ์ข่าวค่ะ แล้วก็ก่อนนอนดิฉันก็ยังเล่าเรื่องอะไรต่อมิอะไรให้เขาฟังทุกคืนเขาก็ยังนอนไม่หลับอยู่นั่นแหละค่ะหมอขา ทำไงดีคะ ช่วยเขาหน่วยเถอะค่ะ นะคะ นะคะ"

หมอ "เอาละ ผมพอจะรู้สาเหตุแล้วว่าเพราะอะไรสามีคุณเขาถึงนอนไม่หลับ เอ้า ! เอายานอนหลับนี้ไป ๑๐๐ เม็ด..."

หญิงสาว "อุ๊ยตาย ! หมอคะ อะไรกันยานอนหลับตั้ง ๑๐๐ เม็ด เมื่อไรจะกินหมดคะ แล้วก็วิธีกินน่ะทำอย่างไงคะ วันละกี่ครั้ง ครั้งละกี่เม็ด"

หมอ "ก็ผมกำลังจะบอกอยู่นี่ไงครับ เวลากินให้กินทุก ๒ ชั่วโมง ครั้งละ ๒–๓ เม็ด ถ้าไม่ง่วงก็กินไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะหลับ แล้วก็ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ ไม่ใช่ให้สามีคุณกิน คุณนั่นแหละต้องกินเอง"

เรื่องของลุงเชย

เหตุเกิดที่สถานีรถไฟ ณ ช่องจำหน่ายตั๋ว

ลุงเชย "ผมจะไปกรุงเทพ ฯ จะไปรถอะไรดีครับ"

พนักงานขายตั๋ว "ถ้าจะไปอย่างถูกสตางค์ ก็ไปรถขบวนธรรมดา แต่ถ้าจะไปอย่างเร็วก็ไปรถเร็ว แพงกว่าอีก ๑๐ บาทครับ"

ลุงเชย "ไอ้ที่เร็วกว่ารถเร็วมีไหมครับ"

พนักงานขายตั๋ว "ก็มีรถด่วนน่ะซีครับ"

ลุงเชย "แล้วอย่างที่เร็วกว่ารถด่วนมีไหมครับ ผมอยากจะไปส่งข่าวถึงหลานชายครับ ข่าวด่วนเสียด้วย"

พนักงานขายตั๋ว "ที่เร็วกว่ารถด่วนก็เห็นมีแต่โทรเลขเท่านั้นแหละลุง"

ลุงเชย "ตกลง งั้นผมขอไปกับโทรเลขก็แล้วกัน ค่าโดยสารเท่าไรครับ"

เรื่องของการสอบ

๘.๒๐ น. เช้าวันเสาร์อันแสนจะสดชื่น แดงกำลังนั่งกินข้าวเช้าพลางคิดถึงการสอบเลื่อนชั้นในวันนี้ ดำกำลังนั่งกินข้าวเช้าอย่างเฉยเมย

๘.๕๐ น. แดงเดินเข้าห้องสอบและไปนั่งที่เก้าอี้หมายเลข ๑๓ ซึ่งเป็นเลขประจำตัวสอบของเขา ดำเดินเข้าห้องไปนั่งเก้าอี้ตัวที่เคยนั่งพร้อมกับวางตำราลงบนโต๊ะ

๙.๐๐ น. แดงเปิดข้อสอบขึ้นอ่าน พลางคิดหาคำตอบ
ดำอ่านคำถาม แล้วเปิดตำราหาคำตอบ

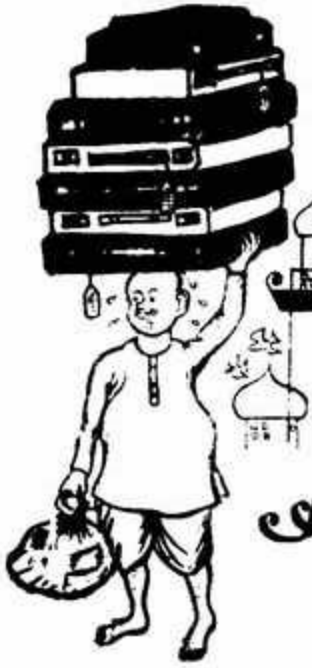
๑๐.๐๐ น. แดงตอบเสร็จไป ๓ ข้อ
ดำตอบเสร็จไป ๕ ข้อ

๑๑.๐๐ น. แดงตอบได้แล้ว ๖ ข้อ พลางนึกหนักใจว่าเหลือเวลาอีก ๑ ชั่วโมง จะต้องตอบข้อสอบที่เหลืออีก ๔ ข้อ
ดำตอบได้ ๙ ข้อแล้ว พลางคิดว่า เออ! เหลืออีกข้อเดียวนะ แล้วก็พลิกตำราหาคำตอบต่อไป

คำถาม เหตุการณ์นี้มีที่ไม่ถูกต้องตรงไหนหรือไม่

คำตอบของนักวิชาการสอบ "ที่ไม่ถูกต้องก็คือ ดำเลือกนั่งเองตามชอบใจ ทั้งยังเปิดตำราประกอบการตอบข้อสอบอีกด้วย"

คำตอบของผมเอง "ไม่เห็นแปลกนี่ครับ เพราะแดงกำลังนั่งสอบอยู่ก็จริง แต่ดำเขากำลังเขียนเฉลยคำตอบ เพื่อจะนำลงวารสารข้าราชการอยู่ที่บ้านของเขานี่คุณ"

ม้าขาวกลับกรุงเทพ

An Indian comes back to BKK.

โดย.....สุขุมาลย์

ม้าขาว ก็คือม้าสีขาวเราดี ๆ นี่แหละ ก็ไม่ขาวจั๊วะ และอวบอัดอะไรพรรณนั้นหรอก แซมลายบ้างประปราย ลักษณะหรือรูปพรรณสัณฐานประการอื่นใดก็ไม่ผิดกับม้าสีอื่น แต่ที่พูดเจาะจงถึงม้าขาวก็เพราะเจ้าม้าขาวนี่แหละเป็น "ส่วนหนึ่ง" ให้ประเทศอินเดียได้เพิ่มประชากรขึ้นจนกระทั่งรัฐบาลต้องใช้ Family Planning

ชาวอินเดียถือว่า การแต่งงานเป็นเรื่องใหญ่โตมาก ไม่เหมือนหนุ่มสาวบ้านเราซึ่งหนีกันไปเฉย ๆ หรือตกลงกันเองก็ยังได้ ประเพณีของชาวอินเดียนั้น ขอให้จำไว้แต่อย่าให้มันเข้ยวนักว่า ผู้หญิงเขาไปขอผู้ชาย ไม่ใช่ผู้ชายไปขอผู้หญิง ผู้ที่จะเป็นพ่อตาแม่ยายต้องยอมทุ่มเทขนาดเจ็บเป็นเจ็บ ส่วนทางฝ่ายเจ้าบ่าวนั้น ไม่มีพิธีรีตรองอะไรมากนัก นอนไขว่ห้างเล้ยงเพื่อนฝูงกันนิด ๆ หน่อย ๆ พอได้เวลาก็ขี่ม้าขาวเข้าขบวนแห่ไปบ้านเจ้าสาว งบประมาณแต่งงานทั้งหมดเป็นของพ่อแม่เจ้าสาวแต่ฝ่ายเดียว นับตั้งแต่พ่อตาแม่ยายเที่ยวตะรอนๆ สืบ ๆ เสาะ ๆ แสวงหาผู้ชายที่ดีมีที่ไหนบ้างพอที่จะมอบให้บุตรสุดที่รักของตนให้อยู่ในอ้อมกอด ดีในที่นี้หมายความว่าพร้อมด้วยรูปสมบัติ คุณสมบัติ การศึกษาหรือฐานะอันคู่ควรหรือสูงส่งพอที่จะให้ความสุขแก่ลูกสาวของเขาได้ทั้งในมุ้งและนอกมุ้ง เมื่อพ่อตาแม่ยายเห็นว่า ชายชาตรีใดเหมาะสมก็จะจัดการสู่ขอทำพิธีหมั้นขันหัวใจไว้ พ่อแม่ฝ่ายชายอยากได้อะไรแค่ไหน สินสอด

ทองหมั้นเท่าไหร่ พ่อแม่ฝ่ายหญิงก็จะต้องกัมหน้ากัมตาจ่าย ๆ จ่าย หรืออาจจะมีการต่อรองกันบ้าง เมื่อเป็นที่ตกลงยินยอมกันเรียบร้อยแล้วได้เวลาฤกษ์งามยามดีก็ทำพิธีตกแต่งกัน ซึ่งส่วนมากเขาแต่งกันในฤดูหนาว ยิ่งหนาวจัดและยาวนานเท่าไหร่ก็ยิ่งแต่งงานกันมากคู่คึกคักคึกครื้นยิ่งนัก

เมื่อพ่อแม่ของทั้งสองฝ่ายเป็นผู้จัดการเองดังนี้ หนุ่มสาวส่วนมากจึงไม่ค่อยจะรู้จักคุ้นเคยกันมาก่อนเรียกว่าผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่ายพามาเจอกันก็ยืนเคียงคู่แต่งงานกันเลย ไม่โอ้เอ้เอะอะ พ่อแม่เห็นดี หนูก็เห็นดีด้วย ไม่งอแง แต่งเป็นแต่ง ไม่หนีสะอึกสะอื้นไปดีโพยดีพายกับคนรักหรือโวยวายเอากับผู้หมวดว่า "หนูไม่ยอม หนูไม่ยอม....." ภายหลังก็สวัสดีมีลูกมีเต้าสืบสกุลยั่วเย้ยจนกระทั่งเวลานี้ประชากรอินเดียแดกลูกหลานเหลนล้อตูจะหกร้อยล้านรอมร่อ

คู่ผัวเมียที่แต่งงานชนิด "ดัง" แต่ไม่มีความสุขราบรื่นก็เห็นจะมีบ้างตามประสาคน แต่ก็หย่ากันไม่ได้ ได้แต่หวานอมขมกลืนกันไป กฎหมายเขาอาจให้หย่ากันได้เลิกกันได้ แต่ประเพณีเขาห้ามหย่า ในสมัยก่อนผัวตายเมียต้องตายตามผัว โดยผู้ติดตามขบวนศพพากันยุให้เมียคนตายลุยเข้าไปในกองไฟที่เผาผัว แต่อังกฤษเห็นทุเรศน้ยน์ตาจึงได้ออกกฎหมายห้ามมิให้เมียตามไปเผาผัว จึงไม่มีเรื่อง แต่ก็อาจจะลักลอบตายตามผัวกันบ้างก็มี ตำรวจไม่เอาเรื่อง เพราะตำรวจเองก็อย่างว่า อยากให้เมียสาวตายตามเหมือนกันจะได้ไม่ต้องกังวลใจในเมืองผี ผุดเกิดเร็ว คู่ผัวเมียที่ไม่มีความราบรื่นก็จะเกิดจากไม่ผ่ายหนึ่งก็ผ่ายหนึ่งไม่เอาไหน เช่น ฝ่ายชายไม่ทำมาหากิน มัวแต่ดื่มและเล่นการพนัน พ่อตาแม่ยายทุ่มทุนให้ตั้งตัวเท่าไหร่ ๆ ผลาญเรียบ ก็นับเป็นกรรมของพ่อตาแม่ยายที่มิได้มองลูกเขยให้ถึงแก่น จึงเป็นความผิดของตัวเต็มกางเกงเต็มส่าหรี และจะต้องเป็นภาระผูกพันที่จะต้องจ่ายให้ลูกเขยระยำคนนั้นตลอดไปจนกว่าเจ้าลูกเขยระยำคนนั้นจะตายไปจากลูกสาว หรือมิฉะนั้นฝ่ายพ่อตาแม่ยายลงโลงลงหลุมเมื่อไหร่นั่นแหละ จึงจะสิ้นเวร.....

หน้าบ้านผมเผอิญเป็นที่ดินว่างเปล่า ในฤดูหนาวแต่ละปี เขาจึงมากางเต็นท์ทำพิธีแต่งงานกันปีหลายครั้งหลายคู่ ผมจึงมักจะได้รับเชิญตลอดฤดูหนาว แต่ก็ไม่ได้เข้าไปดูโดยใกล้ชิดจึงไม่เห็นว่าเขาทำอย่างไรกันบ้าง อีกประการหนึ่งเขาไม่เลี้ยงสุรายาเมายิงปืนโป้งบ้าง

เหมือนบ้านเราผมเลยไม่ค่อยสน และเมื่อถึงเวลาทำพิธีเข้าจริง ๆ เขาไม่ยอม ให้แขกเหรื่อผู้รับเชิญเข้าใกล้พิธีมณฑล เพราะกลัวคนปากเสียเหมือนผมจะไปพูดอัปมงคลซึ่งอาจจะทำความไม่ราบรื่นแก่คู่สมรสได้ เขาถือ คู่บ่าวสาวสาบานกันต่อหน้าผู้ใหญ่ประธานพิธีหน้ากองไฟ แม้จะยังไม่เคยเห็นหน้ากันมาก่อน ทั้งคู่ก็คงจะดูดี รู้สึกตื่นเต้นคึกคักในอกในใจ ในอะไรต่ออะไร .. ...เป็นธรรมดา เพราะต่างคนต่างก็ปฏิญาณเจ้อยแจ้วว่า **"อัดฉะ"** จะยังงั้นยังงี้ ยังงู้น ... .

ผมอยู่เมืองอินเดีย มานานเคยพบเห็น การแต่งงานหลายครั้งยังไม่มีครั้งใดประทับใจผมมากกว่าการแต่งงานลูกสาวพ่อค้าผลไม้ผูกขาดในกรุงเดลีทั้งหมดเมื่อหนาวก่อน ขบวนแห่เจ้าบ่าวยาวเหยียดร่วมกิโลเห็นจะได้ พวกแตรวงนำหน้าประมาณร้อยคนแต่งเครื่องแบบเต็มยศจอมพลเสือบ่า ถัดมายังมีแตรวงบรรเลงอยู่บนรถยนต์ซึ่งมีเวทีหมุนได้รอบตัวและตกแต่งประดับประดาเหลือหลายอีกสองวง หน้ารถยนต์วงแตรนี้มีหนุ่มสาวประมาณร้อยคู่เดินเต้นรำไปตามจังหวะ quick step พอถึงซุ้มประตูก็มีการแจกพวงมาลัยดอกไม้ให้แก่ผู้เข้าร่วมขบวนแห่ทุกคน เลยซุ้มประตูไปแล้ว สองข้างทางมีวงดนตรีสากลและวงดนตรีพื้นเมืองบรรเลงเป็นจุด ๆ หลายจุด จากซุ้มประตูเข้าไปตกแต่งประดับประดาสองข้างทางด้วยไฟราวสลับสีไม่รู้ว่ากี่หมื่นดวง เหนือศีรษะก็ทำเป็นพวงมาลัยดอกไม้ร้อยประสานกันเป็นตาหมากรุก ส่วนบริเวณที่กางเต็นท์ก็กว้างใหญ่ประมาณ ๔ ไร่ เต็นท์นี้ล้อมกั้นด้วยไม้อ้อสีเหลืองอ่อน ๆ เมื่อเปิดไฟนีออนก็กลับเป็นสีนวลซึ่งเย็นตาเหมือนวิมานซึ่งผมก็ไม่เคยเห็นว่าเป็นไฉน เขาว่ามาก็ว่าไปต้องขอโทษด้วย ผมได้ทราบว่า การแต่งงานครั้งนี้เฉพาะตกแต่งประดับประดาสถานที่เลี้ยงน้ำชากาแฟ พ่อตาต้องควักกระเป๋ากว่าแสนรูปี แต่พวกญาติเขาบอกว่า ตราบใดที่คนอินเดียในกรุงเดลลีประมาณ ๓ ล้านคนยังรับประทานผลไม้ทุกชนิด ทุกลูก ทุกเมล็ดที่เขาเหมาผูกขาดเป็นราชาแต่ผู้เดียวอยู่ยังงี้ ..... สบายมาก

ทีนี้เมื่อเขาแต่งงานกันสบายเนื้อสบายตัวกันไปแล้ว ประเพณีของเขาห้ามลูกสะใภ้ออกนอกบ้านทำมาหากิน ผัวหาได้เท่าไรก็ใช้เท่านั้นไม่งอแง เอะอะ มีชาวอินเดียที่ผมคุ้นเคยอยู่คนหนึ่งคันไปแต่งงานกับสาวปริญญา B.A. ซึ่งเป็นครูโรงเรียนแห่งหนึ่งแถบภูเขาหิมาลัย เกลอของผม มีเงินเดือนไม่เท่าไหร่ คือสองร้อยรูปีเศษ หรือประมาณหกร้อยบาทไทยซึ่งนับว่าแย่

มาก คนเดียวก็แย่แต่เธอจำต้องสละตำแหน่งเงินเดือนมาอยู่เหย้าเผ้าหอรอคอยผัวกลับจากทำงานด้วยใจซื่อ เวลาขัดสนทนไม่ไหวเธอก็จะตะแหงดไปหาพ่อแม่ซึ่งก็ควักให้แต่โดยดี ดีหน่อยที่เสือนี่ไม่ดื่มสุรายาเมา เล่นการพนัน จาปาดีคนละ ๒ แผ่น ๒๕ ไปซ่า จิ้มกับคาลหรือถ้าต้มเหลือง ๆ เละ ๆ อีก ๑ กระทง ๑๕ ไปซ่า ก็คับไฟได้

พูดมาถึงขนาดนี้แล้วคงสงสัยละซีว่ามันจะเรียบร้อยราบรื่นกันยังงั้นทั้งนั้นรึ ไม่มีนอกรีดนอกรอยบ้างรึ มันก็เหมือนกันแหละ แต่ไม่ชุกชุมเหมือนพี่ไทยเราซึ่งมีการคิดคุกไปก็หลายรายตายก็ไม่น้อย เมื่อเร็ว ๆ นี้เจ้าหนุ่มลักพาลูกสาวเขาหนี พ่อตาแจ้งตำรวจ ตำรวจจับหนุ่มสอบสวน สอบไปสวนมาเรื่องเงียบ เขาคงถือว่าการพรรค์นี้มันเป็นเรื่องธรรมดาเรื่องธรรมชาติเรื่องของพระเจ้า ใครผู้ใดฝืนธรรมชาติ ฝืนประกาศิตของพระเจ้า มันผู้นั้นถูกหักคอแล....

มีใครคนหนึ่งพูดว่าโสเภณีมีที่อินเดียก่อน อันนี้ผมไม่ยอมเชื่อเด็ดขาด เพราะอยู่อินเดียมานานขนาดนั้น ได้รู้ได้เห็นได้สดับตรับฟังมามากพอสมควรแล้ว อย่าไปเข้าใจว่าสาวอินเดียนั้น anytime anywhere แท้จริงแล้วมันยากยิ่งกว่างมเข็มในมหาสมุทร เพราะทุกวันนี้ สาว ๆ อินเดียก็ยังคงยึดมั่นประเพณีโบราณโดยเคร่งครัดผู้ปกครองไม่ยินยอมให้เปลี่ยนแปลง... เคยนุ่งห่มอย่างไรก็บังคับให้นุ่งห่มอย่างนั้นตลอดมา กระโปรงผู้หญิงชาติอื่นจะหดขึ้นไปหรือจะยาวลงมาอย่างไร จะคับแคบพีดปังกันอย่างไร จะ see throught กันยังไง สาวอินเดียเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ยังคงห่มแต่ส่าหรีและแต่งชุดบั่นจาบี้กันอยู่ตกดื่น พ่อแม่ของเขาพยายามสั่งสอนอยู่เสมอให้ภูมิใจในวัฒนธรรมของอินเดีย อินเดียเป็นประเทศใหญ่มีวัฒนธรรมของตนเองมาแต่ดึกดำบรรพ์ ฉะนั้น จะต้องรักศักดิ์ศรีของอินเดียตลอดไป การที่จะสันนิษฐานเอาว่าโสเภณีมาจากอินเดียเป็นชาติแรกนั้น บาปปากเปล่า ๆ นอกนั้น เมื่อสตรีใดได้แต่งงานไปแล้ว เขามักจะแต้มสีแดงลงไปที่แสกผมเหนือหน้าผากเป็นการแสดงว่ามีเจ้าของแล้ว และไอ้เจ้าแต้มแดงที่แหละ เป็นสัญญลักษณ์แห่งความภูมิใจของเธอ เพราะแสดงว่าฉันได้มีชายในดวงใจของฉันเรียบร้อยแล้ว...เธอจงรีบเอาอย่างฉันเถิด,..รีบเอาอย่างฉันเถิด

สำหรับแม่ม่ายผัวตายนั้น ก็ต้องกัมหน้ารับกรรมเป็นม่ายตลอดชีวิต ประเพณีได้ตั้งข้อรังเกียจเหยียดหยามทั้ง ๆ ที่ไม่ใช่ความผิดของเธอ เขาว่าเธอเป็นคนกินผัวคนไม่ได้ เคยมีข่าวว่า

หนุ่มสาวคู่หนึ่ง ฐานะมั่งคั่งสมบูรณ์พร้อม ได้รับการศึกษาดีมาจากอังกฤษ ฝ่ายหญิงสวยมาก ฝ่ายชายก็หล่อพอ ๆ กันเห็นจะได้ ฐานะคับมหาเศรษฐี แต่งงานเสร็จก็พากันไปฮันนีมูนทางเมือง มัดราส แทนที่จะเกี่ยวแขนกันเดินไปตามถนน กลับเกี่ยวก้อยกันขึ้นเขาเล่น ไม่รู้ว่าเขาขึ้นเขาข่ายกันยังไง ฝ่ายชายพลัดตกลงมา กระดูกออกนอกเนื้อตายแหงแก๋ ฝ่ายหญิงทั้ง ๆ ยังสาว เลือดลมสมบูรณ์และดูจะสวยสดน่ารักยิ่งขึ้น อยู่ดีกินดี ก็จำเป็นต้องครองตัวเป็นม่ายตามประเพณี แต่งงานอีกไม่ได้ ยิ่งการลักลอบได้เสียหากรู้กันขึ้นก็จะดังหัวเมืองอินเดียซึ่งใหญ่โตเท่ากับสิบเจ็ดเท่าของไทยเรา ขณะนี้เธอบินปร๋อไปอยู่กรุงลอนดอนอย่างสุขสันต์เสียแล้วเพราะทนประเพณีอันบีบรัดดวงใจน้อย ๆ ที่สุดแสนว้าเหว่ของเธอตลอดจนดวงตาปลาดุกโต ๆ ของหนุ่ม ๆ ชาวอินเดียด้วยกันไม่ได้

ผมถามสหายชาวอินเดียคนหนึ่งชื่ออะไรก็ลืมเสียแล้วเพราะมันยาวเหลือหลาย แล้วก็จำยากด้วยว่าเขามีแต่ผู้ชายไปสู่ขอหญิง เหตุใดประเพณีของเกลอจึงให้ฝ่ายหญิงอยู่แต่ในบ้าน พอโผล่พรวดออกไปนอกบ้านก็ยืนกระทบไหล่กับผู้ชายแต่งงานเลยยังงั้นมันไม่ค่อยสวย

เขามองผมเหยียด ๆ แล้วก็สอนผมด้วยเสียงเย้ย ๆ ว่า ธุระอะไรจะไปขอผู้หญิง เพราะเมื่อตกแต่งกันมาแล้วก็ต้องทำมาหาเลี้ยงเขาจนกว่าจะตายจากกัน ฝ่ายหญิงไม่ต้องทำอะไรได้แต่นั่ง ๆ นอน ๆ อยู่กับบ้าน ไม่รับรู้อะไรทั้งนั้น ไม่ต้องทำอะไรเลย ฝ่ายชายซีแย่ ทำอ้ายนั่นอ้ายนี่แทบตาย ยิ่งไปเจอเอาเมียขี้ขี้บ่นจุกจิกเข้าละก็เป็นลงนรกขุมใหญ่ตลอดชาติ ผู้ชายทั่วโลกเว้นแต่ชาวอินเดียนั่นแหละโง่ ยิ่งผู้ชายไทยเราเขาว่ายิ่งบรมโง่หนัก เพราะผมดันเผลอไปพูดว่าเมืองไทยมีหญิงมากกว่าชาย ทำไมยังดันไปขอผู้หญิงอยู่ได้.....ขออยู่ได้.....ไม่รู้จักรักศักดิ์ศรีของความเป็นชายไทยเลย

ผมเองไม่เคยเห็นด้วยกับความเห็นของแขกตลอดมาแต่ไหนแต่ไรแล้วแต่พอมาเจอไม้นี้เข้า ผมก็ว่า .. อ๊ะ, เข้าทีแฮะ.....

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

สำนวนไทย คำไทย

"ศรัทธา" ความเชื่อมั่น เชื่อใจ ไว้วางใจต่อบุคคล ต่อวิธีการ ต่อนโยบาย เช่น ขาดศรัทธามีศรัทธา

"อมภูมิ" ไม่กล้าใช้ความรู้ หรือไม่แสดงความรู้และความคิดเห็นในโอกาสที่ควรใช้ ควรแสดง หรือผู้อื่นต้องการความรู้ของตน

"คาหนังคาเขา" การที่ข้าราชการทำความผิด แล้วผู้บังคับบัญชาจับได้ในขณะที่กำลังกระทำความผิดอยู่

"หมาถูกน้ำร้อน" ข้าราชการที่ทำความผิดหรือเกิดความเดือดร้อน วิ่งพล่าน เพื่อหาทางให้ตนเองพ้นผิด หรือบรรเทาความเดือดร้อน

"ลอบกัด" การกระทำร้ายต่อผู้อื่น ลับหลัง เช่น ใส่ร้ายป้ายสี ให้เกิดเสียหายในวงราชการ

"ลามปาม" การที่ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ถ่อมตนเป็นกันเองกับผู้น้อย แล้วผู้น้อยถือโอกาสตีตนเสมอกับท่าน

"ด้านได้อายอด" คำเต็มคือ ด้านได้ อายอด กระสือโอ่ หมายความว่า ผลประโยชน์หรือสิ่งที่ควรจะได้ตามสิทธิอันชอบธรรมแล้วไม่ควรลังเล เกรงใจ ชักช้าจะขาดประโยชน์ที่ควรมีควรได้

"ขงเบ้ง" ได้แก่ผู้ทำงานโดยฉลาดรอบคอบ วางแผนไว้ล่วงหน้า คาดการณ์ และปฏิบัติการได้อย่างถูกต้อง

"กวนอู" ผู้ที่มีความกตัญญูต่อบุคคลผู้มีพระคุณแก่ตน และตอบแทนบุญคุณนั้น

"ม้วนเสื่อ" การยอมแพ้ การเลิกล้มกิจการ การลาออกจากตำแหน่ง

"ปฏิวัติ" การปรับปรุงงาน หรือบุคคลในหน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใด ให้ดีขึ้นอย่างกลับหน้ามือเป็นหลังมือ

"ผีเข้าผีออก" การที่ข้าราชการทำงานไม่สม่ำเสมอ ประเดี๋ยวดีประเดี๋ยวร้าย

"เลือดตากระเด็น" งานยากแสนยาก กว่าจะสำเร็จลงได้ก็ต้องใช้ความอุสาหะวิริยะมากเป็นพิเศษ

"ระเบิดเวลา" การที่ข้าราชการผู้หนึ่งผูกเงื่อน ผูกปม ไว้ให้ผู้รับช่วงงานทำทั้งที่รู้ว่าไม่สำเร็จ และจะเกิดเหตุร้ายขึ้น เช่นการรับงานแล้วผู้รับงานได้รับความเดือดร้อน จากผลงานเก่าของผู้ส่งมอบ

"ม้าพยศ" ข้าราชการมีฝีมือดี แต่ถ้าใช้งานไม่ถูกหรือไม่เหมาะสม ก็ไม่ยอมทำง่าย ๆ หรือแกล้งทำให้เกิดขัดแย้งขึ้น

"ม้าสีหมอก" ได้แก่ข้าราชการที่ทำงานถูกขาถูกเส้นกับผู้บังคับบัญชา มีความซื่อสัตย์ต่อท่าน

"ปลาหมอตายเพราะปาก" การที่ข้าราชการปากไม่ดี ไม่รู้จักพูดในสิ่งที่ควรพูด เว้นในสิ่งที่ควรเว้น คำพูดของคนทำลายตัวเอง

"รกคนดีกว่ารกหญ้า" โบราณว่าไว้ มีคนไว้มาก ๆ จะได้ช่วยกันทำงาน ถึงแม้ว่าจะมีคนไม่ดีอยู่บ้างก็ตาม แต่สมัยนี้กล่าวว่ามีคนน้อย ๆ แต่มีความสามารถดีกว่าคนมาก แต่ไม่มีสมรรถภาพ เพราะคนพวกหลังนี้จะก่อปัญหาอื่น ๆ ให้ส่วนรวมอีกมาก

"ไม้กวาดใหม่" คำพังเพยของฝรั่ง คนที่ได้รับตำแหน่งใหม่ ย่อมเข้มแข็งพยายามปรับปรุงงานใหม่ทันที

"ท่าดีทีเสีย" ผู้ที่มีท่าทางว่าจะทำงานได้สำเร็จ แต่เวลาทำเข้าจริงกลับไม่สำเร็จ

"แก่ตำรา" การที่ข้าราชการทำงานโดยอ้างตำรามากเกินไป ไม่คำนึงถึงทางปฏิบัติว่าจะถูกต้องใช้ได้หรือไม่ประการใด

"นกรู้" ผู้ที่รู้เรื่องราวเกี่ยวกับตน เมื่อมีภัยจะมาถึงตนก็หาทางหลบหลีกไปให้พ้น

"เพื่อความเหมาะสม" การใช้คำพูดเป็นเหตุผลอย่างกว้าง ๆ เพื่อกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยไม่แสดงให้ชัดแจ้งว่าเพราะอะไร

"เบี้ยว" การหักหลัง การไม่รักษาคำพูด การโกง

"ลิ้นทอง" การพูดจาให้ผู้อื่นเกิดความนิยมยกย่อง นิยมเลื่อมใส บางทีเรียกว่าลิ้นทองหรือ สาริกาลิ้นทอง

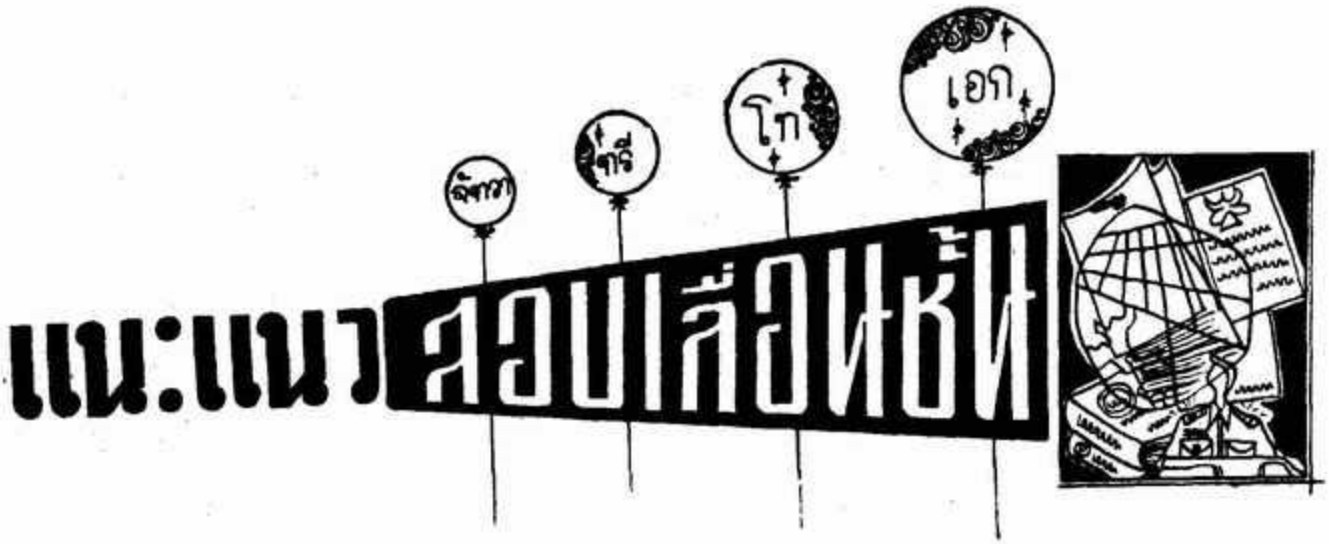
"ปลงตก" การทอดอาลัย การยอมรับสภาวะแห่งความไม่เที่ยงแท้แน่นอนในวงงาน

"อุ่นเครื่อง" การทดลองงานในหน้าที่โดยการทำงานเล็กก่อนทำงานใหญ่

สถานพยาบาล สหนภาพร

ถนนสีลม โทร. 30079

มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ รับรักษาโรค ยาเสพย์ติด
บั้ญญาทางเพศ โรคประสาท โรคจิต
โรคพิษสุรา และโรคนอนไม่หลับ ใช้เครื่องมือทันสมัย
ในการตรวจประสาทและสมอง ดำเนินการรักษา
แบบยุโรป อเมริกา

ข้อสอบวิชาความรู้ทั่วไป คัดเลือกจากข้อสอบของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กรมชลประทาน และกรมสหกรณ์ที่ดิน พ.ศ. ๒๕๑๕

แนะแนวโดย สิทธิชัย ประเสริฐศรี

ข้อ ๑. ถาม ขณะนี้ได้มีการส่งเสริมให้ ประชาชนซื้อสินค้าที่ผลิตขึ้น ในประเทศไทย ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ท่านเห็นว่าวิธีการส่งเสริมให้คนไทยใช้สินค้าไทยอย่างได้ผลนั้นมีวิธีการอย่างไรบ้าง

แนวตอบ การส่งเสริมให้ประชาชนใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในประเทศไทยนั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะเป็นการประหยัดเงินตราต่างประเทศได้มาก ทำให้เงินหมุนเวียนอยู่ภายในประเทศของเรา และแน่นอนที่สุดว่า เงินส่วนมากจากการหมุนเวียนนี้จะตกอยู่ในมือของคนไทยด้วยกันอันเป็นรายได้จากค่าตอบแทนในการผลิตสินค้าเหล่านั้นขึ้นมาและยังเป็นการช่วยแก้ไขภาวะดุลย์การค้าเสียเปรียบได้อีกด้วย

วิธีการที่จะส่งเสริมให้คนไทยใช้สินค้าไทยอย่างได้ผลนั้น มีอยู่ด้วยกันหลายวิธี เช่น

๑. การจัดแสดงสินค้าไทยให้มากขึ้นเพื่อให้ประชาชนทราบว่า เราผลิตอะไรได้แล้วบ้าง และมีคุณภาพดีเพียงใด ซึ่งปัจจุบันผู้ผลิตก็ได้จัดแสดงสินค้าไทยอยู่เสมอ

๒. สินค้าที่ผลิตในประเทศไทยควรจะให้มีการประทับตรา เป็น ภาษาไทยว่า "ผลิตในประเทศไทย" เพื่อเป็นการโฆษณาคุณภาพทางหนึ่ง เพราะปัจจุบันมีสินค้ามากมายที่ผลิตขึ้นในประเทศไทย และมีคุณภาพดี ไม่แพ้ของต่างประเทศ แต่ได้ประทับตราหลอกลวงว่าผลิตจากต่างประเทศ ทำให้เกิดการเข้าใจผิดขึ้น

๓. รัฐบาลซึ่งเป็นลูกค้ารายใหญ่ที่สุดของประเทศควรจะ "นิยมของไทย" ให้มากที่สุด เว้นเสียแต่สิ่งที่ไม่สามารถจะผลิตขึ้นในประเทศไทยได้เท่านั้นที่จะต้องซื้อจากต่างประเทศ มาตรการเช่นนี้ย่อมช่วยพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศให้เจริญรวดเร็วขึ้น อันเป็นผลให้การผลิตสินค้าของไทยเจริญรุดหน้ารวดเร็วขึ้น

๔. บรรดาโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ควรจะวางเป้าหมาย ใช้วัตถุดิบภายในประเทศให้มากที่สุด ก็จะทำให้รายได้เกษตรกรมีมากขึ้น อำนาจซื้อก็มากขึ้น คนไทยก็ซื้อสินค้าไทยได้มากขึ้น

๕. สินค้าวัตถุดิบบางชนิด เช่น เมล็ดข้าวโพด ซึ่งเราเคยส่งออกต่างประเทศทั้งเมล็ด และมันสำปะหลัง ซึ่งส่วนใหญ่นำไปทำอาหารสัตว์ ถ้าเราจะวางแผนแปรสภาพ เมล็ดข้าวโพดและมันสำปะหลังนำไปเลี้ยงสัตว์ เราก็จะได้สินค้าเนื้อสัตว์ หนังสัตว์ นม เนย ต่าง ๆ จะได้สินค้าส่งออกเพิ่มขึ้นหลายชนิด ทำให้สินค้าไทยมีมากชนิดขึ้น ไม่ต้องเสี่ยงต่อภาวะความเปลี่ยนแปลงของตลาดโลก และยังเป็นการใช้แรงงานภายในประเทศให้เกิดประโยชน์อีกด้วย ทั้งคนไทยก็มีโอกาสเลือกบริโภคสินค้าไทยได้หลายชนิดขึ้น

๖. คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ควรจะใช้มาตรการเด็ดขาดในการเลือกประเภทเครื่องจักร ควรจะเลือกเฉพาะชนิดที่ใช้กับวัตถุดิบในประเทศ

ไทยได้ด้วยเท่านั้น เพราะมิฉะนั้นแล้วจะเป็นภาระผูกพันให้เราต้องสั่งซื้อวัตถุดิบจากต่างประเทศมาป้อนโรงงานจนตลอดอายุของเครื่องจักร

๗. แผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ ควรจะเน้นความสำคัญในการใช้สินค้าไทยด้วย โดยอาจจะใช้ระบบภาษีอากรเข้าช่วยในการส่งเสริมสินค้าไทยและต่อต้านสินค้าต่างประเทศ ที่เราสามารถผลิตได้เอง

นอกจากนี้การโฆษณาชักชวนต่าง ๆ ให้ประชาชนหันมาใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในประเทศไทย เช่น "สัปดาห์ต่อต้านสินค้าญี่ปุ่น" เหล่านี้ย่อมช่วยกระตุ้นให้ประชาชนตื่นตัวหันมาใช้สินค้าไทยได้เป็นอย่างดี

ถาม. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับ กลุ่มตลาดร่วมในยุโรปอย่างไรบ้าง

กลุ่มตลาดร่วมในยุโรป (The European Economic Community EEC หรือ The Common Market) เป็นหน่วยงานอิสระของชุมนุมยุโรป ตั้งขึ้นเพื่อประโยชน์แห่งการกำหนดนโยบาย และการปฏิบัติทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศภาคี ๗ ประเทศคือ

๑. เบลเยี่ยม ๒. ฝรั่งเศส ๓. เนเธอร์แลนด์
๔. อิตาลี ๕. ลักเซมเบอร์ก ๖. เยอรมันนี
๗. สหราชอาณาจักร

และประเทศพันธมิตรโพ้นทะเล ซึ่งส่วนมากอยู่ใน ทวีปอัฟริกา เช่น Congo, Ivory Coast, Central Africa Republic เป็นต้น

วัตถุประสงค์ของกลุ่มตลาดร่วมก็คือ

๑. เพื่อยกเลิกกำแพงภาษี และ—หรือพันธกรณี ใด ๆ เกี่ยวกับภาษีขาเข้า ยกเลิกการจำกัดโควต้าสินค้าเข้า อันทำให้เกิดความไม่เสมอภาคและไม่เป็นธรรมในการแข่งขันทางการค้า และการผลิตในระหว่างสมาชิกของชุมนุม

๒. ใช้อัตราภาษีนอกชุมนุมร่วมกัน เพียงอัตราเดียว

๓. จัดให้มีการคล่องตัวในการใช้ปัจจัยการผลิตคือ

แรงงาน คนงานของสมาชิกมีสิทธิจะรับจ้างทำงาน ณ ที่ใดๆ ในชุมนุมได้ตามความพอใจ

ทุน ให้เสรีภาพมากในการลงทุนไม่ว่าธุรกิจประเภทใดและที่ไหน เว้นแต่ถ้าหากการลงทุนนั้นจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศสมาชิกจะต้องเสนอให้คณะกรรมาธิการพิจารณาอนุญาตเสียก่อน

บริการ การประกอบธุรกิจการบริการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นรูปบริษัท ห้างร้านเอกชน ฯลฯ ย่อมได้รับอิสระเสรีไม่ว่าจะประกอบธุรกิจการบริการเหล่านั้น ณ ที่ใด ๆ ของชุมชน

ผลดีที่เกิดแก่สมาชิก

จากหลักการของชุมนุมตลาดร่วมแห่งยุโรป ซึ่งรับรองการแข่งขันที่เป็นธรรมระหว่างสมาชิก นโยบายร่วมกันของสมาชิกที่จะใช้ปฏิบัติในด้านการเกษตร การขนส่งและธุรกิจการค้านอกชุมนุมและยังมีตัวแทนธุรกิจและทุนดำเนินการพิเศษ เพื่อกิจกรรมด้านกรรมกรและการลงทุนในอาณาเขตโพ้นทะเลของชุมนุม ซึ่งหลักการเหล่านี้ย่อมทำให้เกิดผลดีแก่สมาชิกในชุมนุม กล่าวคือ

๑. การส่งเสริมการแข่งขันทางเศรษฐกิจอย่างเป็นธรรม นั้นเป็นการเร่งให้เศรษฐกิจโดยส่วนรวมเจริญรุดหน้ารวดเร็วขึ้น ธุรกิจใดที่ล้าหลังก็จะได้รับการช่วยเหลือจากชุมนุมปรับปรุงให้ทันสมัยและเจริญขึ้น ทั้งนี้เพื่อความก้าวหน้าของการผลิต และการจำหน่าย ความก้าวหน้าทางวิทยาการ ฯลฯ อันจะบังเกิดผลดีแก่ชุมนุมอันเป็นส่วนรวม

๒. นโยบายร่วมกันของสมาชิกในบรรดากิจกรรมต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจ เช่น

๒.๑ การเกษตร ก็เพื่อให้การผลิตมีประสิทธิภาพเกษตรกรได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรม ตลาดมีเสถียรภาพและมีตลาดเดียว เป็นมาตรฐานเดียวกันหมด

๒.๒ การขนส่ง เพื่อมิให้เกิดการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมแก่สมาชิก ในการนี้

๒.๓ กิจกรรมการค้าต่างประเทศนอกชุมนุม โดยรวบรวมข้อตกลงทางการค้าต่าง ๆ ของสมาชิก เช่น ภาษีอากร การสั่งสินค้าเข้า การส่งสินค้าออก เป็นต้น เข้ามาเป็นนโยบายเดียวกันเพื่อคุ้มครองการทุ่มตลาดของสินค้าจากภายนอกชุมนุม และเพื่อช่วยเหลือสินค้าขาออกของสมาชิกของชุมนุม โดย

— ใช้นโยบายเศรษฐกิจและการคลังร่วมกันให้สอดคล้องกับประโยชน์ส่วนรวม

— ด้านแรงงานกรรมกร โดยร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจ้างงาน สวัสดิภาพการทำงาน แรงงานสัมพันธ์ ค่าแรง การพัฒนาฝีมือกรรมกร เป็นต้น

สำหรับประเทศพันธมิตรโพ้นทะเลก็ได้รับความช่วยเหลือจากชุมนุมทางหน่วยทุนพิเศษต่าง ๆ เช่น ทุนเพื่อการพัฒนา ธนาคารเพื่อการลงทุนแห่งยุโรป เป็นต้น

ผลเสียที่อาจกระทบกระเทือนต่อสมาชิก

ชุมนุมตลาดร่วมในยุโรป เป็นการร่วมมือผนึกกำลังกันในทางเศรษฐกิจของประเทศที่เป็นสมาชิก ซึ่งเท่ากับว่าประเทศสมาชิกต้องสละผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของตน บางส่วนเพื่อผลประโยชน์ของชุมนุมอันเป็นส่วนรวม เช่น เรื่องภาษีอากรเป็นต้น แต่ผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่สมาชิกได้รับมีมากกว่าผลเสียหลายเท่าดังได้กล่าวมาแล้ว

สำหรับประเทศที่ไม่เกี่ยวข้องเป็นสมาชิกในชุมนุมยุโรปย่อมมีผลกระทบกระเทือน กล่าวคือ ชุมนุมยุโรปนั้นเป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลกที่ซื้อสินค้าจากประเทศต่าง ๆ มีมูลค่ามากที่สุดในโลก เพื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ จึงมีความสำคัญมากสำหรับการค้าของประเทศซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญในระบบเศรษฐกิจของโลกปัจจุบัน และประเทศในชุมนุมยุโรปนี้ยังเป็นแหล่งผลิตถ่านหิน เหล็ก และเหล็กกล้าซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก และสินค้าที่ส่งออกจากประเทศต่าง ๆ ในชุมนุมนี้มีมูลค่ามาก เป็นอันดับที่ ๒ รองจาก สหรัฐอเมริกา จึงนับได้ว่าเป็นกลุ่มเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพที่สุดกลุ่มหนึ่งของโลกที่เดียว

ปัญหาระเบียบข้าราชการพลเรือน

เสริมสุข โกวิทวานิช
นิติกรเอก กองวินัยและนิติการ
ชัยณรงค์ สะออนวล
นักวิเคราะห์งานบุคคลโท
กองตำแหน่งและอัตราเงินเดือน

ชนะ อินสว่าง
ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองวินัยและนิติการ
สมพงษ์ วงศ์วิวัฒน์
นักวิเคราะห์งานบุคคลโท
กองตำแหน่งและอัตราเงินเดือน

สำนักงาน ก.พ.

ตอบสมาชิกจังหวัดกระบี่

ถาม ผมมีปัญหาทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการดังนี้ คือ จังหวัดหนึ่งได้แต่งตั้งนาย ก. ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวา อันดับ ๑ ขั้น ๕๔๐ บาท ตำแหน่งเสมียนพนักงานประจำที่ทำการกิ่งอำเภอ ข. ดำรงตำแหน่งเสมียนพนักงานประจำที่ทำการอำเภอ ค. จังหวัดเดียวกัน โดยให้ได้รับเงินเดือนเท่าเดิม และโอนอัตราเงินเดือนตามตัวไปตั้งจ่ายทางตำแหน่งใหม่ แล้วจังหวัดได้ตัดโอนอัตราเงินเดือนชั้นจัตวา อันดับ ๑ ขั้น ๕๔๐ บาท ซึ่งว่างอยู่ที่ทำการอำเภอ ค. ไปสับเปลี่ยน ต่อมาจังหวัดได้บรรจุนาย ง. ผู้สอบแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา อันดับ ๑ เข้าทดลองปฏิบัติราชการในตำแหน่งเสมียนพนักงานประจำที่ทำการกิ่งอำเภอ ข. ซึ่งจังหวัดได้โอนอัตราให้ไปว่างอยู่แล้ว แต่เมื่อได้ออกคำสั่งแต่งตั้งและบรรจุเสมียนดังกล่าว มีผู้อ้างว่ายังไม่ถูกต้อง คือนาย ง. เสมียนบรรจุใหม่ จะต้องบรรจุตามอัตราและเลขประจำตำแหน่งที่ว่างอยู่ทางอำเภอ ค. จึงขอทราบว่า ตามที่จังหวัดได้แต่งตั้งและบรรจุไปแล้วนั้น เป็นการถูกต้องหรือไม่ หากไม่ถูกต้องตามที่มีผู้กล่าวอ้าง ก็ขอทราบว่า ที่ไม่ถูกนั้นเพราะอะไร

ตอบ ผู้ตอบปัญหาเห็นว่าการดำเนินงานในเรื่องที่ทำไปแล้วนั้น ถูกต้องแล้ว เพราะเรื่องการสับเปลี่ยนอัตราเงินเดือน (ความจริง อัตราเดือน ๕๔๐ บาท เท่ากัน ไม่ต้องสับเปลี่ยนก็ได้) และการแต่งตั้งนาย ก. ซึ่งเดิมดำรงตำแหน่งเสมียนพนักงานที่ทำการกิ่งอำเภอ ข. ให้ไปดำรงตำแหน่งเสมียนพนักงานที่ทำการอำเภอ ค. ไม่มีปัญหาอะไร

ตำแหน่งที่ได้รับเพิ่มใหม่นั้น มีกฎหมายระเบียบและหลักเกณฑ์กำหนดวิธีการในเรื่องต่าง ๆ ไว้แล้ว คือจะบรรจุบุคคลเข้ารับราชการโดยการสอบแข่งขัน หรือสอบคัดเลือก หรือแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่ง หรือจะรับโอน ฯลฯ ก็เป็นเรื่องที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชา เพียงแต่ว่าคุณวุฒิของตัวบุคคลจะต้องตรงกับเงื่อนไขของตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดไว้

ตอบสมาชิกเลขที่ ๒๑๐๒

ถาม ๑. สิทธิในการขอลาบ่วย ลากิจ ขาด ลาอุปสมบทได้อย่างมากครั้งละไม่เกินกี่วัน และรวมแล้วทั้งปีจะต้องมีวันลา วันขาดได้ไม่เกินกี่วัน จึงจะได้รับการพิจารณาให้ได้เลื่อนขั้นเงินเดือน

ตอบ เกี่ยวกับเรื่องการลาบ่วยและลากิจนั้น ระเบียบการลาของข้าราชการพลเรือนและข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๐๐ ไม่ได้กำหนดจำนวนวันที่จะลาได้แต่ละครั้ง ระเบียบดังกล่าวกำหนดเพียงว่า ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาสั่งอนุญาตให้ลาได้ตามลำดับชั้น ดังกำหนดไว้ในตารางหมายเลข ๑ ท้ายระเบียบสำหรับข้าราชการพลเรือน ถ้าวันลาครั้งหนึ่งเกินอำนาจของผู้มีอำนาจชั้นใด ก็ให้ผู้บังคับบัญชาผู้นั้นนำใบลาเสนอขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจ เช่น เสมียนพนักงานขอลาบ่วย ๑๕ วัน หัวหน้าแผนกหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า (ซึ่งน่าจะหมายถึงผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่าตำแหน่งหัวหน้าแผนกที่เป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นเท่านั้น) มีอำนาจอนุญาตให้ลาได้ แต่ถ้าเสมียน

พนักงานผู้นั้นขอลาป่วย ๓๐ วัน หัวหน้าแผนก หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า ไม่มีอำนาจอนุญาตการลา ต้องเสนอใบลาไปให้หัวหน้ากอง หรือผู้อำนวยการกอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า แล้วแต่กรณี พิจารณาอนุญาต ถ้าลาป่วย ๖๐ วัน หัวหน้ากองหรือผู้อำนวยการกอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า ต้องเสนอใบลาไปให้อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า แล้วแต่กรณีพิจารณา ถ้าลาป่วยถึง ๑๒๐ วัน ใบลานั้นต้องเสนอถึงปลัดกระทรวง หรือปลัดทบวง หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า แล้วแต่กรณี และหากเป็นการลาป่วยเกิน ๑๒๐ วัน นายกรัฐมนตรี ในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้พิจารณาอนุญาต ฉะนั้น อาจกล่าวได้ว่า ข้าราชการพลเรือนจะขอลาป่วยหรือลากิจส่วนตัวครั้งละกี่วันก็ได้ เพราะในบั้นปลาย รัฐมนตรีเจ้าสังกัดจะพิจารณาอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร แต่จะได้รับเงินเดือนในระหว่างลาหรือจะได้เลื่อนเงินเดือนหรือไม่นั้น เป็นอีกปัญหาหนึ่ง

นอกจากนี้ ขอเรียนเพิ่มเติมว่า ในระบบราชการพลเรือนของไทยนั้น การลากิจส่วนตัว และลาพักผ่อนหาใช่เป็นสิทธิแต่อย่างใดไม่ ทั้งนี้ เพราะมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือน และตุลาการ พุทธศักราช ๒๔๗๘ กำหนดไว้ว่าผู้บังคับบัญชาจะอนุญาตตามที่ขอลา หรือน้อยกว่าที่ขอลา หรือจะไม่อนุญาตก็ได้ แล้วแต่จะเห็นสมควร ยิ่งกว่านั้น ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลากิจส่วนตัวหรือลาพักผ่อนแม้ยังจะไม่ครบกำหนด ถ้ามีราชการจำเป็นเกิดขึ้น ผู้บังคับบัญชาจะสั่งระงับการลาเสียและเรียกตัวเข้ารับราชการก็ได้

เมื่อได้ทำความเข้าใจกันในเรื่องนี้แล้วขอย้อนกลับมาพิจารณาคำถามของคุณเป็นเรื่อง ๆ ไปดังนี้

สำหรับปัญหาว่า ในปีหนึ่งลาป่วย ลากิจ (เรื่องลาอุปสมบท จะตอบในข้อ ๒) ไม่เกินกี่วันจึงจะได้รับการพิจารณาให้ได้เลื่อนขั้นเงินเดือนนั้น กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๗๙ (พ. ศ. ๒๕๐๔) ว่าด้วยการเลื่อนอันดับเงินเดือนและการเลื่อนขั้นเงินเดือนข้อ ๔ (๖) กำหนดไว้ดังนี้

ในรอบปีที่แล้วมา (ซึ่งหมายถึงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ของปีหนึ่ง ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายนของปีถัดไป) ต้องไม่มีวันลามาก โดยถือเกณฑ์วันลารวมทั้งลากิจและลาป่วย ถึง ๔๕ วัน เว้นแต่

— ลาคลอดบุตรไม่เกิน ๖๐ วัน

— ลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานานครั้งเดียวหรือหลายครั้ง รวมกันไม่เกิน ๑๒๐ วัน หรือ

ลาป่วย เพราะประสบอันตรายในขณะปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือในขณะเดินทางไปหรือกลับจากปฏิบัติราชการตามหน้าที่

พูดให้เข้าใจง่ายขึ้นก็คือ ข้าราชการพลเรือนอาจได้รับการพิจารณาให้ได้เลื่อนเงินเดือน ถ้าในรอบปีที่แล้วมาลาป่วย (ธรรมดา) และลากิจรวมกันไม่เกิน ๔๕ วัน โดยมีข้อยกเว้นดังได้เรียนแล้วข้างต้นนี้ สำหรับการลาคลอดบุตรนั้น พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลา ฯ ไม่ได้กำหนดเป็นการลาประเภทหนึ่งต่างหาก ดังนั้น เพื่อให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาคลอดบุตร ข้าราชการบางรายจึงต้องดำเนินการลาเป็นแบบลาป่วย บางรายลากิจ ซึ่งในเรื่องนี้ น่าจะได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

อย่างไรก็ดี มีข้อน่าสังเกตว่า ในรอบปีที่แล้วมา แม้ข้าราชการพลเรือนจะลากิจและลาป่วยธรรมดาไม่ถึง ๔๕ วันก็ตาม ผู้บังคับบัญชาอาจไม่พิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ก็ได้ หากเห็นว่ากรณีเข้าข่ายการลาบ่อยครั้ง ซึ่งอย่างไรจึงจะเรียกว่าลาบ่อยครั้งนั้น เป็นเรื่องที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชา

ส่วนเรื่องจะขาดราชการได้หรือไม่เพียงใดนน กฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนเงินเดือนระบุไว้อย่างชัดแจ้งแล้วว่า ผู้ที่จะได้เลื่อนเงินเดือนนั้น ในรอบปีที่แล้วมาต้องไม่ขาดราชการ เว้นแต่เหตุสุดวิสัย ฉะนั้น หลักในเรื่องนี้ก็คือ ขาดราชการไม่ได้ เว้นแต่เหตุสุดวิสัย แต่กรณีใดจะถือเป็นเหตุสุดวิสัยหรือไม่นั้น ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นราย ๆ ไป

ฉาม ๒. ผู้ที่ลาอุปสมบทเต็มเวลาตามสิทธิจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนในปีที่ลาหรือไม่อย่างไร

ตอบ ขอตอบคำถามที่ยังไม่ได้ตอบในข้อ ๑ เกี่ยวกับจำนวนวันที่ลาอุปสมบทได้ก่อนว่า กฎ ก. พ. ฉบับที่ ๒๗๙ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ว่าด้วยการเลื่อนอันดับเงินเดือนและการเลื่อนขั้นเงินเดือนโยงไปใช้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการพลเรือนและตุลาการ ซึ่งมาตรา ๑๑ กำหนดไว้ดังนี้ "ข้าราชการที่ยังมิได้อุปสมบท จะลาอุปสมบทได้โดยได้รับเงินเดือนมีกำหนดไม่เกิน ๑๒๐ วัน" กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ผู้ที่จะได้รับเงินเดือนในระหว่างลาอุปสมบทและได้รับการพิจารณาให้ได้เลื่อนเงินเดือน จะต้องเป็นผู้ที่ลาอุปสมบทเป็นครั้งแรกและไม่เกิน ๑๒๐ วัน ฉะนั้น ตามปัญหาของคุณ หากข้าราชการผู้นั้นลาอุปสมบทเป็นครั้งแรกและในรอบปีที่แล้วมา ลาอุปสมบทไม่เกิน ๑๒๐ วัน ก็อาจได้รับการพิจารณาให้ได้เลื่อนเงินเดือน หากอยู่ในหลักเกณฑ์ข้ออื่น ๆ ของ กฎ ก. พ. ฉบับดังกล่าวด้วย

ถาม ๓. การลาป่วยเกินกว่ากี่วันจึงต้องใช้ใบรับรองแพทย์

ตอบ เรื่องนี้ มาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาวางหลักไว้ว่า "การลาป่วยตั้งแต่ ๓๐ วันขึ้นไป ต้องมีใบตรวจแพทย์ปริญญาหรือแพทย์ประกาศนียบัตร หรือแพทย์ซึ่งผู้บังคับบัญชาของผู้ลานั้นเห็นชอบด้วย แนบไปกับใบลาป่วย" แต่ระเบียบการลาของข้าราชการพลเรือนและข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๐๐ กำหนดเพิ่มเติมว่า แม้การลาจะไม่ถึงกำหนดระยะเวลาซึ่งจะต้องมีใบตรวจของแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการ ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร จะให้มีใบตรวจของแพทย์ หรือสั่งให้แพทย์ตรวจก็ได้

ถาม ๔. วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการขอโอนไปอยู่กรมอื่น สังกัดกระทรวงเดิม หรือกระทรวงใหม่ ผู้ที่ขอโอนจะต้องปฏิบัติอย่างไร หรือมีวิธีปฏิบัติอย่างไร และมีระเบียบอย่างไรบ้าง ถ้าหากกรมอื่นที่จะโอนไปอยู่ยังไม่ได้ตั้งอัตรารับโอนไว้ จะโอนไปได้หรือไม่

ตอบ คอลัมน์นี้เคยชี้แจงวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการโอนไว้แล้ว (โปรดดูวารสารข้าราชการฉบับเดือนมีนาคม ๒๕๑๕ หน้า ๖๐-๖๓) จึงขอตอบคำถามหลังว่า ถ้าหากกรมที่จะรับโอนไม่ได้ตั้งอัตรารับโอนไว้ ก็โอนไปไม่ได้

บัญหาเกี่ยวกับงานคลัง

เฉลิมชัย วสีนนท์ นิติกรพิเศษ ผาสุขนิตย์ บีณะรุจิ นักวิชาการคลังเอก
สนอง เทียนมณี นิติกรโท ปรีชา สุวรรณทัต นิติกรโท
กรมบัญชีกลาง

ตอบสมาชิกเลขที่ ๑๑๖๑

ถาม ผมมีข้อข้องใจเกี่ยวกับการเบิกเงินช่วยเหลือข้าราชการผู้มีรายได้น้อยเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร ซึ่งกำลังศึกษาภาคค่ำ และบุตรนั้นก็เข้ารับราชการแล้ว บิดาก็เป็นข้าราชการ กรณีนี้กระทรวงการคลังเคยตอบเจ้ากรมการเงินทหารบกเมื่อปี ๒๕๐๙ ว่าเบิกไม่ได้ ต่อมากรมบัญชีกลางตอบกรมการปกครองว่าเบิกได้ (ดังสำเนาหนังสือทั้ง ๒ ฉบับที่แนบมานี้) ซึ่งผมได้สอบถามกรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่ ๖ แล้วว่าเบิกไม่ได้ ถ้าจะเบิกได้ก็ต้องให้กระทรวงการคลังเป็นผู้ตอบ มิใช่กรมบัญชีกลางเป็นผู้ตอบ จึงขอทราบว่า กรณีดังกล่าวนี้ จะถือหนังสือฉบับใดเป็นฉบับที่ถูกต้อง และพึงได้ในราชการต่อไป

ตอบ ตามระเบียบดังกล่าว มิได้มีข้อกำหนดห้ามไว้ ฉะนั้น แม้บุตรเป็นข้าราชการ บิดาซึ่งเป็นข้าราชการก็มีสิทธิเบิกเงินช่วยการศึกษาบุตรได้

ตอบสมาชิกจังหวัดชลบุรี

ถาม ตามวารสารข้าราชการฉบับเดือนกันยายน ๒๕๑๕ ตอบสมาชิกเลขที่ ๑๓๘ ซึ่งถามบัญหาคลังว่า "ตามข้อเท็จจริง ท่านเป็นผู้จดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเพียงผู้เดียว เด็กจึงมีฐานะเป็นบุตรของท่านผู้เดียวเท่านั้น การที่คู่สมรส ของท่านได้ให้ความยินยอม ในการจดทะเบียน รับเด็ก เป็นบุตร บุญธรรมด้วยนั้น เป็นวิธีการที่กฎหมายกำหนดในการจดทะเบียนรับเป็นบุตร บุญธรรม

เด็กหาได้มีฐานะเป็นบุตรของคู่สมรสไม่ คู่สมรสของท่านจึงมิได้เป็นผู้ปกครองของเด็ก

ถ้า ท่าน ประสงค์ จะให้คู่สมรสของ ท่านเป็นผู้ปกครองของบุตรบุญธรรม เมื่อท่านถึงแก่กรรมแล้ว ก็ควรให้คู่สมรสของท่านจดทะเบียนรับเด็กดังกล่าวเป็นบุตรบุญธรรม ร่วมกับท่านเสีย ก็จะแก้ปัญหาดังกล่าวไปได้"

เรื่องนี้ ผมขอเรียนว่าผมไม่มีความรู้ในการจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรม เมื่อผมไปอำเภอบอกกับเจ้าหน้าที่ว่า ผมจะจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรม และจะต้องให้ภรรยาของผมเป็นมารดาของเด็กด้วย เมื่อทำการจดทะเบียนเสร็จแล้ว ผมยังถามเจ้าหน้าที่ว่าภรรยาของผมเป็นมารดาของเด็กด้วยหรือไม่ เขาบอกว่าเป็นด้วย ก็เป็นอันแน่ใจ กลับบ้านอ่านสำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม บันทึกด้านหลังปรากฏว่าภรรยาของผมเป็นผู้ให้ความยินยอมก็เอะใจ แต่ก็เชื่อเจ้าหน้าที่อำเภอ จนต่อมาเดือนใดจำไม่ได้ ได้อ่านวารสารข้าราชการ มีคนถามถึงเรื่องการเบิกค่าเล่าเรียนบุตร วารสาร ฯ ตอบว่า คู่สมรสของผู้รับบุตรบุญธรรมเบิกค่าเล่าเรียนให้เด็กไม่ได้ เพราะคู่สมรสเพียงแต่เป็นผู้ยินยอมเท่านั้น ผมจึงได้นำวารสารข้าราชการนั้นไปให้เจ้าหน้าที่อำเภอ ผู้รับ จดทะเบียน บุตรบุญธรรมดู เขาบอกว่าเขาเข้าใจว่าคู่สมรสของผู้จดทะเบียนรับบุตรบุญธรรม เป็นมารดาเด็กที่เป็นบุตรบุญธรรมของผมด้วย เพิ่งรู้ว่าคู่สมรสที่ยินยอมไม่มีสิทธิเป็นอะไรกับเด็ก เรื่องจึงยุติเพียงนั้น ผมไม่รู้จะทำอย่างไร

ผมจึงขอรบกวนถามว่า ผมจะทำอย่างไรถูกที่จะให้คู่สมรสของผมจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมร่วมกับผมตามที่วารสารข้าราชการแนะนำ จึงจะไม่เป็นโมฆะ ถ้า

๑. เมื่อผมนำเด็กที่เป็นบุตรบุญธรรมของผมและคู่สมรสของผมไปจดทะเบียน ผมจะขาดจากการจดทะเบียนครั้งก่อนหรือไม่ โดยผมเป็นผู้ให้คำยินยอม

๒. เมื่อทำได้ตามข้อ ๑ จะต้องให้บิดามารดาโดยกำเนิดของเด็กไปให้ความยินยอมหรืออย่างไร หรือ

๓. ผมจดทะเบียนเลิกบุตรบุญธรรม แล้วผมและคู่สมรสของผมจดทะเบียนเด็กคนนั้น เป็นบุตรบุญธรรมใหม่

ขอได้โปรดแนะนำ เพราะเกรงว่าเจ้าหน้าที่จะทำให้ไม่ถูก

ตอบ เรื่องฐานะของบุตรบุญธรรมกับผู้รับบุตรบุญธรรมนี้ มีกำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ตั้งแต่มาตรา ๑๕๘๒ ถึง ๑๕๙๓

กรณีของคุณ ถ้าต้องการจะให้ภริยามีฐานะเป็นผู้รับบุตรบุญธรรมด้วยก็อาจทำได้โดยให้ฝ่ายภริยาไปขอจดทะเบียนรับเป็นบุตรบุญธรรมโดยตรง ไม่จำเป็นที่คุณจะต้องไปจดทะเบียนเลิกแล้วขอจดใหม่แต่อย่างใด ถ้าทางอำเภอขัดข้องก็ชี้แจงความประสงค์ให้เขาเข้าใจโดยแจ่มแจ้ง เพราะเป็นสิทธิตามกฎหมายของภริยาคุณที่จะจดได้

ตอบสมาชิกเลขที่ ๑๓๔

ถาม ตามระเบียบการช่วยเหลือ ข้าราชการผู้มีรายได้น้อยเกี่ยวแก่การรักษาพยาบาล พ.ศ. ๒๕๑๑ ข้อ ๖ ระบุว่า คนไข้ในและคนไข้นอกนั้น ข้าพเจ้ามีความเห็นดังนี้

๑. คนไข้ใน หมายความว่า บุคคลผู้ที่ไปให้แพทย์ตรวจรักษาที่โรงพยาบาล และจะต้องนอนค้างพักรักษาที่โรงพยาบาลไม่น้อยกว่า ๑ คืน

๒. คนไข้นอก หมายความว่า บุคคลผู้ที่ไปให้แพทย์ตรวจรักษาที่โรงพยาบาล เสร็จกลับบ้านโดยไม่ค้างคืนที่โรงพยาบาลแต่อย่างใด

ความเห็นของข้าพเจ้าถูกต้องหรือไม่ โปรดตอบในวารสารข้าราชการ

ตอบ คุณเข้าใจถูกต้องแล้วครับ

ท่านถาม–เราตอบ

ถาม สมาชิกท่านหนึ่งจาก อ. เมือง จังหวัดปทุมธานี ถามมาว่า "หนังสือราชการถึงผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ถึงผู้อำนวยการกอง ควรใช้คำลงท้ายอย่างไร"

ตอบ ตารางกำหนดให้ใช้คำขึ้นต้นสรรพนามและคำลงท้ายในระเบียบงานสารบรรณมิได้กำหนดการใช้คำลงท้ายถึงผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ผู้อำนวยการกองไว้โดยเฉพาะ แต่ในทางปฏิบัติการนั้น การใช้คำลงท้ายถึงข้าราชการพลเรือน ข้าราชการตุลาการ ข้าราชการอัยการ หรือข้าราชการทหาร ซึ่งเทียบเท่าข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษนั้นให้ใช้ "ขอแสดงความนับถืออย่างสูง"

ถาม สมาชิกท่านหนึ่งจากจังหวัดจันทบุรีถามมาว่า

๑. ผู้ที่ได้รับปริญญาโทสาขาต่าง ๆ จากสหรัฐอเมริกาเข้ารับราชการจะบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นใด อันดับใด และขั้นเงินเดือนใด

๒. ผู้ที่ได้รับปริญญาเอกจากสหรัฐอเมริกา เข้ารับราชการจะบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นใด อันดับใด และขั้นเงินเดือนใด

๓. ผู้ที่เรียนปริญญาเอกจากสหรัฐอเมริกา ในขณะที่เข้ามาหาตัวเลขหรือสถิติต่าง ๆ เพื่อทำวิทยานิพนธ์ขั้นปริญญาเอกในประเทศไทย ถ้าจะเข้าราชการจะบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนเหมือนกับข้อ ๑ หรือว่าสูงกว่า ถ้าสูงกว่าจะเป็นข้าราชการพลเรือนชั้นใด และขั้นเงินเดือนใด

ตอบ ๑. ผู้ได้รับปริญญาโท จากสหรัฐอเมริกาจะบรรจุเข้ารับราชการในตำแหน่งซึ่งใช้วิชาชีพดังกล่าว ได้ไม่สูงกว่าอัตราข้าราชการพลเรือนชั้นโท อันดับ ๒ ขั้น ๑๙๐๐ บาท แต่สำหรับผู้สำเร็จปริญญาโทในสาขาวิชาชีพที่

ขาดแคลนบุคคลเข้าปฏิบัติราชการ เช่น สาขาเกษตรศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น จะบรรจุได้ไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนชั้นโทอันดับ ๒ ขั้น ๒๐๐๐ บาท

ทั้งนี้จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษา ซึ่งได้รับรองในด้านวิชาการ (academic) หรือวิชาชีพ (professional) หรือทั้ง ๒ อย่างด้วย และ ก.พ. จะพิจารณาคุณวุฒิเป็นราย ๆ ไปตามนัยข้อ ๗ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๒๒ (พ.ศ. ๒๕๑๓)

๒. ผู้ที่ได้รับปริญญาเอกจากสหรัฐอเมริกา จะบรรจุเข้ารับราชการในตำแหน่งซึ่งใช้วิชาชีพดังกล่าว ได้ไม่สูงกว่าอัตราข้าราชการพลเรือนชั้นโท อันดับ ๓ ขั้น ๒๔๕๐ บาท (ผู้สำเร็จปริญญาเอกในเมืองไทย ก็จะบรรจุได้ในอัตราไม่สูงกว่าชั้นโท อันดับ ๓ ขั้น ๒๔๕๐ บาทเช่นกัน)

๓. ผู้ที่กำลังเรียนปริญญาเอกจากสหรัฐอเมริกา ตามคำถามข้อ ๓ นั้น ถ้าผู้นั้นสำเร็จปริญญาโทแล้ว ตามนัยคำถามในข้อ ๑ ก็จะบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนในชั้นและอัตราเงินเดือนดังในคำตอบข้อ ๑ แต่ถ้าผู้นั้นสำเร็จปริญญาตรีแล้วเรียนปริญญาเอกตามหลักสูตรที่ไม่ต้องสำเร็จปริญญาโทก่อน ก็จะบรรจุให้ได้รับอัตราเงินเดือนตามวุฒิปริญญาตรีเท่านั้น ทั้งนี้แล้วแต่ว่าผู้นั้นสำเร็จได้รับปริญญาตรีจากในประเทศหรือต่างประเทศแล้วแต่กรณี

กฎหมายและระเบียบใหม่

มีกฎหมายและระเบียบใหม่ที่น่าสนใจประกาศใช้ดังนี้

๑. ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕

๒. ระเบียบว่าด้วยเงินช่วยเหลือบุตรของข้าราชการและลูกจ้างประจำ พ.ศ. ๒๕๑๕

๓. ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๕๖ เรื่องการแบ่งส่วนราชการในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

๔. ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๕๗ เรื่องการแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

๕. ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๕๘ เรื่องการแบ่งส่วนราชการ สำนักงานปลัดทบวงทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

๖. ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๕๙ เรื่องการแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง

๗. ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๖๐ เรื่องการแบ่งส่วนราชการของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

๘. ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๖๑ เรื่องการแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๙. ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๖๒ เรื่องการแบ่งส่วนราชการกรมวิชาการเกษตร

ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร
พุทธศักราช ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

เป็นปีที่ ๒๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรรามาธิบดี จักรีนฤบดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ประกาศว่า

โดยที่คณะปฏิวัติ ซึ่งมี จอมพล ถนอม กิตติขจร เป็นหัวหน้า ได้กระทำการยึดอำนาจการปกครองแผ่นดินเป็นผลสำเร็จเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ และหัวหน้าคณะปฏิวัติได้นำความกราบทูลว่า การที่คณะปฏิวัติได้ประกาศให้ยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๑ เสียนั้น ก็โดยปรารถนาจะแก้ไขสถานการณ์ซึ่งเป็นภยันตรายต่อประเทศชาติ สถาบันพระมหากษัตริย์ และประชาชน ให้สงบเรียบร้อยเป็นปกติสุขโดยเร็ว และกำหนดกลไกการปกครองที่เหมาะสมแก่สภาพของประเทศ พื้นฐานทางเศรษฐกิจและจิตใจของประชาชน แต่การแก้ไขสถานการณ์ให้สงบเรียบร้อยเป็นปกติสุข รวมทั้งการกำหนดกลไกการปกครองที่เหมาะสมจะต้องใช้เวลาตามความจำเป็นต่อเหตุการณ์และในระหว่างดำเนินการดังกล่าว สมควรให้มีธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรที่เหมาะสมกับสถานการณ์และการบ้องกันประเทศใช้ไปพลางก่อน เพื่อให้การเป็นไปตามที่หัวหน้าคณะปฏิวัตินำความกราบบังคมทูล จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ใช้บทบัญญัติต่อไปนี้เป็นธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร จนกว่าจะได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติให้นำขึ้นทูนเกล้าทูนกระหม่อมถวาย

มาตรา ๑ ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกมิได้

พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขและดำรงตำแหน่งจอมทัพไทย

มาตรา ๒ อำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้เป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นแต่โดยบทบัญญัติแห่งธรรมนูญการปกครองนี้

มาตรา ๓ พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนิติบัญญัติทางสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทรงใช้อำนาจบริหารทางคณะรัฐมนตรี และทรงใช้อำนาจตุลาการทางศาล

มาตรา ๔ พระมหากษัตริย์ทรงดำรงอยู่ในฐานะอันเป็นที่เคารพสักการะ ผู้ใดจะละเมิดมิได้ และจะกล่าวหาหรือพื่องร้องในทางใด ๆ มิได้

มาตรา ๕ ให้มีคณะองคมนตรีคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินเก้าคน การแต่งตั้งและการพ้นจากตำแหน่งองคมนตรีให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย

มาตรา ๖ ให้มีสภานิติบัญญัติแห่งชาติประกอบด้วยสมาชิกจำนวนสองร้อยเก้าสิบเก้าคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งจากผู้มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด และมีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าบีบริบูรณ์

สามชิกภาพของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติมีวาระคราวละสามปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง

พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจที่จะแต่งตั้งผู้ซึ่งออกตามวาระเป็นสมาชิกอีกได้

ถ้าตำแหน่งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติว่างลงเพราะเหตุอื่นใดนอกจากถึงคราวออกตามวาระ พระมหากษัตริย์จะทรงแต่งตั้งบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งเข้ามาเป็นสมาชิกแทนก็ได้ ในกรณีที่ได้ทรงแต่งตั้ง สมาชิกซึ่งเข้ามาแทนนั้นย่อมอยู่ในตำแหน่งได้เพียงครบตามวาระของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๗ พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติตามมติของสภาให้เป็นประธานสภาคนหนึ่ง เป็นรองประธานสภาคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้

มาตรา ๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐ การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีอำนาจตราข้อบังคับเกี่ยวกับการเลือกและการปฏิบัติหน้าที่ของประธานสภา รองประธานสภาและกรรมาธิการ วิธีการประชุม การเสนอและพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ การเสนอญัตติ การอภิปราย การลงมติ การตั้งกระทู้ถาม การรักษาระเบียบและความเรียบร้อย และกิจการอื่นเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

มาตรา ๙ พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือคณะรัฐมนตรี แต่ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงิน ซึ่งหมายความถึงร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อความต่อไปนี้ทั้งหมดหรือแต่อย่างใดอย่างหนึ่ง กล่าวคือ การตั้งขึ้นหรือยกเลิกหรือลดหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือผ่อนหรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากรการจัดสรรหรือรับหรือรักษาหรือจ่ายหรือก่อภาระผูกพันเงินแผ่นดิน หรือการลดรายได้แผ่นดิน หรือการกู้เงิน หรือการค้ำประกัน หรือการใช้เงินกู้ หรือร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเงินตรา จะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติซึ่งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้เสนอจะเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงินหรือไม่ ให้เป็นอำนาจของประธานสภาที่จะวินิจฉัย

มาตรา ๑๐ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอร่างรัฐธรรมนูญต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญต้องกระทำเป็นสามวาระ สำหรับการพิจารณาในวาระที่หนึ่งและวาระที่สอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สำหรับวาระที่สาม ให้กระทำได้เมื่อการพิจารณาวาระที่สองได้ล่วงพ้นไปแล้วสิบห้าวัน

การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่สาม ให้ใช้วิธีเรียกชื่อและต้องมีเสียงเห็นชอบด้วยในการที่จะให้ประกาศใช้เป็นรัฐธรรมนูญไม่ต่ำกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมด

การประชุมตามความในวรรคสาม ต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

เมื่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติลงมติให้ความเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้ประธานสภานำร่างรัฐธรรมนูญขึ้นทูนเกล้าทูนกระหม่อมถวายพระมหากษัตริย์เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยประกาศใช้เป็นรัฐธรรมนูญ

การประกาศใช้รัฐธรรมนูญให้ประธานสภาลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติลงมติไม่ให้ความเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่หนึ่งหรือวาระที่สามให้คณะรัฐมนตรีเสนอร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติลงมติไม่ให้ความเห็นชอบ

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การพิจารณาและการประกาศใช้ร่างรัฐธรรมนูญซึ่งคณะรัฐมนตรีเสนอตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๒ ในที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สมาชิกทุกคนมีสิทธิตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีในเรื่องใดอันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้ แต่รัฐมนตรีย่อมมีสิทธิที่จะไม่ตอบเมื่อเห็นว่าเรื่องนั้นยังไม่ควรเปิดเผย เพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน หรือเมื่อเห็นว่าเป็นกระทู้ที่ต้องห้ามตามข้อบังคับ ในการตั้งกระทู้ถามในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สมาชิกจะอภิปรายประกอบกระทู้ถามและซักถามเพิ่มเติมมิได้

มาตรา ๑๓ ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผู้ใดจะกล่าวถ้อยคำใด ๆ ในทางแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็น หรือออกเสียงลงคะแนน ย่อมเป็นเอกสิทธิโดยเด็ดขาดจะนำไปเป็นเหตุฟ้องร้องว่ากล่าวผู้นั้นในทางใดมิได้

เอกสิทธิที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ให้คุ้มครองถึงกรรมาธิการของสภา ผู้พิมพ์และผู้โฆษณารายงานการประชุมโดยคำสั่งของสภาด้วย

ในกรณีที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติถูกควบคุมหรือขังหรือถูกฟ้องในคดีอาญา ให้สั่งปล่อยหรืองดการพิจารณาในเมื่อประธานสภาร้องขอ

มาตรา ๑๔ พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีคนหนึ่ง และรัฐมนตรีตามที่นายกรัฐมนตรีถวายคำแนะนำและมีจำนวนตามสมควรประกอบเป็นคณะรัฐมนตรี มีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดิน

พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งอำนาจที่จะให้รัฐมนตรีพ้นจากตำแหน่งตามที่นายกรัฐมนตรีถวายคำแนะนำได้

นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีจะเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติในขณะเดียวกันมิได้

นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีมีสิทธิเข้าร่วมประชุมชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

นายกรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการและควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน

รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดและตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

การสิ้นสุดซึ่งสมาชิกภาพของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติตามมาตรา ๖ ไม่กระทบกระทั่งการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีและการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี

มาตรา ๑๕ เมื่อมีความจำเป็นรีบด่วนในอันจะรักษาความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร หรือบ้องปัดภัยพิบัติสาธารณะ หรือเมื่อมีความจำเป็นต้องมีกฎหมายเกี่ยวด้วยการภาษีอากร หรือเงินตรา พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับดังเช่นพระราชบัญญัติ

เมื่อได้ประกาศใช้พระราชกำหนดแล้ว ให้คณะรัฐมนตรีเสนอพระราชกำหนดต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติโดยไม่ชักช้า ถ้าสภานิติบัญญัติแห่งชาติอนุมัติแล้ว ให้พระราชกำหนดมีผลเป็นพระราชบัญญัติต่อไป ถ้าสภานิติบัญญัติแห่งชาติไม่อนุมัติให้พระราชกำหนดนั้นตกไป แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระทั่งกิจการที่ได้เป็นไปในระหว่างที่ใช้พระราชกำหนดนั้น

การอนุมัติหรือไม่อนุมัติพระราชกำหนดให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในกรณีไม่อนุมัติให้มีผลตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๖ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจ ในการตราพระราชกฤษฎีกาโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย

มาตรา ๑๗ ในระหว่างที่ใช้ธรรมนูญการปกครองนี้ ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีเห็นสมควรเพื่อประโยชน์ในการบ้องกัน ระงับหรือปราบปรามการกระทำอันเป็นการบ่อนทำลายความมั่นคงของราชอาณาจักร ราชบัลลังก์ เศรษฐกิจของประเทศ หรือราชการแผ่นดิน หรือการกระทำอันเป็นการก่อกวนหรือคุกคามความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือการกระทำอันเป็นการทำลายทรัพยากรของประเทศ หรือเป็นการบั่นทอนสุขภาพอนามัยของประชาชน ทั้งนี้ไม่ว่าการกระทำจะเกิดขึ้นก่อนหรือหลังวันประกาศธรรมนูญการปกครองนี้ และไม่ว่าจะเกิดขึ้นภายในหรือภายนอกราชอาณาจักร ให้นายกรัฐมนตรีโดยมติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการหรือกระทำการใด ๆ ได้ และให้ถือว่าคำสั่งหรือการกระทำเช่นว่านั้นรวมถึงการปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว เป็นคำสั่งหรือการกระทำหรือการปฏิบัติที่ชอบด้วยกฎหมาย

เมื่อนายกรัฐมนตรีได้สั่งการหรือกระทำการใดไปตามความในวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีแจ้งให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติทราบ

มาตรา ๑๘ บรรดาบทกฎหมาย พระราชหัตถเลขา และพระบรมราชโองการใด ๆ อันเกี่ยวกับราชการแผ่นดิน ต้องมีนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

การแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี ให้ประธานสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

มาตรา ๑๙ ผู้พิพากษามีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปตามกฎหมาย

มาตรา ๒๐ ก่อนตั้งคณะรัฐมนตรี หัวหน้าคณะปฏิวัติปฏิบัติหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๒๑ บรรดาประกาศของคณะปฏิวัติหรือคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติที่ได้ประกาศหรือสั่งในระหว่างการปฏิวัติวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๙ จนถึงวันประกาศธรรมนูญการปกครองนี้ ไม่ว่าจะเป็นในรูปใดและไม่ว่าจะประกาศหรือสั่งให้มีผลบังคับในทางนิติบัญญัติ ในทางบริหาร หรือในทางตุลาการ ให้ถือว่าประกาศหรือคำสั่งตลอดจนการปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งนั้นเป็นประกาศหรือคำสั่งหรือการปฏิบัติที่ชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๒๒ ในเมื่อไม่มีบทบัญญัติแห่งธรรมนูญการปกครองนี้บังคับแก่กรณีใด ให้วินิจฉัยกรณีนั้นไปตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตย

ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวแก่การวินิจฉัยกรณีใดตามความในวรรคหนึ่งเกิดขึ้นในวงงานของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หรือเกิดขึ้นโดยคณะรัฐมนตรีขอให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติวินิจฉัย ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติวินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๒๓ ในกรณีมีปัญหาว่าการกระทำหรือการปฏิบัติใดขัดหรือแย้ง หรือไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งธรรมนูญการปกครองนี้ ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๓ ตอนที่ ๑๙๒ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๑๙

ระเบียบว่าด้วยเงินช่วยเหลือบุตรของข้าราชการและลูกจ้างประจำ

พ.ศ. ๒๕๑๕

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า ข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการมีหน้าที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่บุตร สมควรให้ความช่วยเหลือแก่ข้าราชการและลูกจ้างประจำเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่บิดามารดาที่ดีได้ สภาบริหารคณะปฏิวัติจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบว่าด้วยเงินช่วยเหลือบุตรของข้าราชการและลูกจ้างประจำ พ.ศ. ๒๕๑๕"

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม ทั้งนี้ไม่รวมถึงข้าราชการพลเรือนวิสามัญชาวต่างประเทศซึ่งมีหนังสือสัญญาจ้าง

"ลูกจ้างประจำ" หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมงที่จ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำ โดยไม่มีกำหนดเวลา ตามอัตราและจำนวนที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะได้รับค่าจ้างจากงบประมาณรายจ่ายหรือจากทุนไปรษณีย์ตามกฎหมายว่าด้วยทุนไปรษณีย์ แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างชาวต่างประเทศ ซึ่งมีหนังสือสัญญาจ้าง

"บุตร" หมายความว่า บุตรชอบด้วยกฎหมาย แต่ไม่รวมถึงบุตรบุญธรรม

ข้อ ๔ ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ใด มีบุตรอายุไม่เกินสิบแปดบริบูรณ์ ซึ่งไม่เป็นผู้บรรลุนิติภาวะโดยการสมรส และไม่เป็นผู้ซึ่งได้รับเงินเพิ่มพิเศษสำหรับบุตรตามระเบียบการจ่ายเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือสำหรับบุตรเป็นรายเดือน เดือนละห้าสิบบาทต่อบุตรหนึ่งคน

ในกรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ใดได้สิทธิหรือเสียสิทธิรับเงินช่วยเหลือบุตรตามวรรคหนึ่งในเดือนใด ให้ได้รับเงินช่วยเหลือบุตรสำหรับเดือนนั้นเต็มเดือน

ข้อ ๕ ภายใต้บังคับข้อ ๖ ในกรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ใดมีคู่สมรสเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ ให้คู่สมรสฝ่ายที่เป็นสามีเป็นผู้มีสิทธิรับเงินช่วยเหลือสำหรับบุตรแต่เพียงฝ่ายเดียว

ข้อ ๖ ในกรณีที่คู่สมรสซึ่งต่างเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำได้หย่าขาดจากกัน ให้ฝ่ายที่ปกครองบุตรมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือสำหรับบุตรตามจำนวนบุตรที่อยู่ในอำนาจปกครองของตน

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่คู่สมรสซึ่งต่างเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำแต่แยกกันอยู่โดยยังไม่ได้ดำเนินการหย่าตามกฎหมายด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๗ วิธีการเบิกจ่ายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๒๕๖

โดยที่ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติโอนส่วนราชการบางส่วนในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีไปสังกัดส่วนราชการอื่น จึงสมควรปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสียใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพของงาน หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๖

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรีดังนี้

๑. กองกลางแบ่งเป็น ๔ แผนก คือ

(๑) แผนกรับส่ง

(๒) แผนกโต้ตอบ

(๓) แผนกประมวลระเบียบและสถิติ

(๔) แผนกเก็บและห้องสมุด

๒. กองการเจ้าหน้าที่

๓. กองคลังแบ่งเป็น ๓ แผนก คือ

(๑) แผนกบัญชี

(๒) แผนกเงิน

(๓) แผนกพัสดุและสวัสดิการ

๔. กองแผนงานและวิชาการ

ข้อ ๓ ให้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ เช่น เดียวกับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในข้อ ๖ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๔๑๔

ข้อ ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ ๕ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๔

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๒๕๐

โดยที่ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติโอนอำนาจหน้าที่ของสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี มาเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี จึงสมควรปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี เสียใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพของงาน หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การแบ่งส่วนราชการสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๓

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ดังนี้

๑. สำนักงานเลขานุการกรม แบ่งเป็น ๒ แผนก คือ

(๑) แผนกสารบรรณ

(๒) แผนกคลัง

๒. กองแผนงานการศึกษา

๓. กองวิจัยการศึกษา

๔. กองสถิติและวิเคราะห์ภาวะการศึกษา

๕. กองส่งเสริมและเผยแพร่การศึกษา

ข้อ ๓ ให้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับเช่นเดียวกับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในข้อ ๖ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

ข้อ ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ ๕ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๕

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๒๕๘

โดยที่ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติจัดตั้งสำนักงานปลัดทบวง ขึ้นในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ จึงสมควรแบ่งส่วนราชการในสำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐให้เหมาะสมกับสภาพของงาน หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐดังนี้

๑. กองกลาง แบ่งเป็น ๒ แผนก คือ

(๑) แผนกสารบรรณ

(๒) แผนกคลัง

๒. กองการเจ้าหน้าที่

๓. กองแผนงาน

๔. กองวิชาการ

๕. สถาบันศูนย์ภาษาอังกฤษ

ข้อ ๒ ให้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับเช่นเดียวกับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในข้อ ๖ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๔๑๔

ข้อ ๓ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐรักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ ๔ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๔

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๒๕๘

โดยที่ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติให้โอนส่วนราชการบางส่วนใน สำนัก งานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลัง ไปสังกัดส่วนราชการอื่น จึงสมควรปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลัง เสียใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพของงาน หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกบทบัญญัติในพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี และสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๕๐๕ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลัง

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลัง ดังนี้

๑. กองกลาง แบ่งเป็น ๓ แผนก คือ

(๑) แผนกรับส่ง

(๒) แผนกโต้ตอบ

(๓) แผนกเก็บเอกสาร

๒. กองคลัง แบ่งเป็น ๔ แผนกคือ

(๑) แผนกเงิน

(๒) แผนกบัญชี

(๓) แผนกพัสดุ

(๔) แผนกสวัสดิการ

๓. กองการเจ้าหน้าที่

๔. กองคอมพิวเตอร์

ข้อ ๓ ให้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับเช่นเดียวกับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในข้อ ๖ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

ข้อ ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ ๕ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๕

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๒๖๐

โดยที่ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติโอนกองควบคุมธนาคารและการออมสินจากสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการคลัง มารวมอยู่ในสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง จึงสมควรปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการในสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง เสียใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพของงาน หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๕๐๕

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานเศรษกิจการคลัง กระทรวงการคลัง ดังนี้

๑. สำนักงานเลขานุการกรม แบ่งเป็น ๒ แผนก คือ

(๑) แผนกธุรการ

(๒) แผนกห้องสมุด

๒. กองนโยบายการเงินการคลัง

๓. กองนโยบายภาษีอากร

๔. กองสถิติ

๕. กองควบคุมธนาคารและธุรกิจการเงิน

ข้อ ๓ ให้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับเช่นเดียวกับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในข้อ ๖ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๑๕

ข้อ ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ ๕ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๕

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๒๖๑

โดยที่ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติปรับปรุงส่วนราชการในกระทรวงเกษตร และได้เปลี่ยนชื่อเป็นกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงสมควรปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เสียใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพของงาน หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกบทบัญญัติในพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี และสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๐ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตร

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดังนี้

๑. กองกลาง แบ่งเป็น ๓ แผนก คือ

(๑) แผนกรับส่ง

(๒) แผนกโต้ตอบ

(๓) แผนกเก็บเอกสาร

๒. กองคลัง แบ่งเป็น ๔ แผนก คือ

(๑) แผนกเงิน

(๒) แผนกบัญชี

(๓) แผนกพัสดุ

(๔) แผนกสวัสดิการ

๓. กองการเจ้าหน้าที่

๔. กองแผนงาน

๕. กองการเกษตรต่างประเทศ

๖. กองเกษตรสารนิเทศ

๗. กองเศรษฐกิจการเกษตร

๘. กองบินเกษตร

๙. กองประสานงานวิจัยการเกษตร

๑๐. สำนักงานวิจัยเกษตรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑๑. สำนักงานวิจัยเกษตรภาคกลาง

๑๒. สำนักงานวิจัยเกษตรภาคเหนือ

๑๓. สำนักงานวิจัยเกษตรภาคใต้

ข้อ ๓ ให้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับเช่นเดียวกับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในข้อ ๖ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

ข้อ ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ ๕ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๕

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๒๖๒

โดยที่ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติรวมกรมกสิกรรมและกรมการข้าว กระทรวงเกษตรเป็น กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงสมควรแบ่งส่วนราชการในกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้เหมาะสมกับสภาพของงาน หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้แบ่งส่วนราชการกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

๑. สำนักงานเลขานุการกรม แบ่งเป็น ๒ แผนก คือ

(๑) แผนกสารบรรณ

(๒) แผนกประมวลรายงาน

๒. กองคลังแบ่งเป็น ๔ แผนก คือ

(๑) แผนกเงิน

(๒) แผนกบัญชี

(๓) แผนกพัสดุ

(๔) แผนกสวัสดิการ

๓. กองการเจ้าหน้าที่

๔. กองแผนงาน

๕. กองการข้าว

๖. กองพืชไร่

๗. กองพืชสวน

๘. กองการไหม

๙. กองการยาง

๑๐. กองเกษตรวิศวกรรม

๑๑. กองวิจัยโรคพืช

๑๒. กองกีฏและสัตววิทยา

๑๓. กองเกษตรเคมี

๑๔. กองวิทยาการ

๑๕. กองควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร

ข้อ ๒ ให้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับเช่นเดียวกับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในข้อ ๖ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

ข้อ ๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ ๔ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๕

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

บรรณาธิการแถลง

ตามที่ได้เคยตอบให้ท่านสมาชิกทราบว่าจะได้นำบัญชีอัตราเงินเดือน ตามที่ปรับปรุงใหม่มาลงในวารสารให้ท่านสมาชิกทราบนั้น บัดนี้ ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๔๘ เกี่ยวกับการปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนแล้ว แต่ยังมิอาจนำลงพิมพ์ในวารสารฉบับเดือนธันวาคมนี้ทัน และจะนำลงพิมพ์ให้ในเดือนมกราคม ๒๕๐๖ ต่อไป

มีข่าวจากฝ่ายจัดการของสวัสดิการ ก.พ. ให้เรียนท่านสมาชิกทราบว่า บัดนี้ จะถึงกำหนดชำระเงินค่าบำรุงสมาชิกสำหรับปี ๒๕๐๖ แล้ว จึงเรียนมาให้ท่านสมาชิกทราบ เพื่อจะได้เตรียมเงินชำระค่าบำรุงสมาชิกด้วย หากยังไม่พร้อมก็ขอชำระในเดือนต่อไปนะครับ

ขึ้นปีใหม่ พ.ศ. ๒๕๐๖ ท่านสมาชิกก็จะได้พบกับคณะผู้จัดทำวารสารข้าราชการชุดใหม่ และจะมีการปรับปรุงเกี่ยวกับวารสาร ในหลายประการด้วยกัน หากท่านสมาชิกมีข้อเสนอแนะ หรือความคิดเห็นประการใด เพื่อช่วยกันปรับปรุงวารสารข้าราชการให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นก็ขอได้โปรดส่งข้อเสนอแนะและความคิดเห็นไปได้ คณะผู้จัดทำ ฯ ยินดีรับฟังความคิดเห็น

ขอขอบคุณผู้มีส่วนให้ความรู้ในด้านวิชาการและปฏิบัติ ในวารสารฉบับนี้คือ พันตรีอรรถ วิชัยกุล ม.ร.ว. ชยธวัช ศรีธวัช คุณประยูร พรหมพันธ์ คุณสิทธิชัย ประเสริฐศรี และคุณทัศนี มุกสิกไชย

ขอขอบคุณผู้มีอุปการะคุณคือ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด โรงงานยาสูบ สถานพยาบาลสหนภาพร บริษัทพาราวินเซอร์ จำกัด ภัตตาคารนิวเปงเชียง และธนาคารกรุงเทพ จำกัด

ในวาระดิถีจะสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๐๕ และขึ้นปีใหม่ พ.ศ. ๒๕๐๖ นี้ คณะผู้จัดทำวารสารข้าราชการ ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย จงได้ดลบันดาลให้ผู้มีอุปการะคุณ ท่านสมาชิกและครอบครัวจงประสบแต่ความสุข และสำเร็จในสิ่งพึงปรารถนาจงทุกประการ